

m

Del Colegio de San Comodoro de San Juan de los Rios

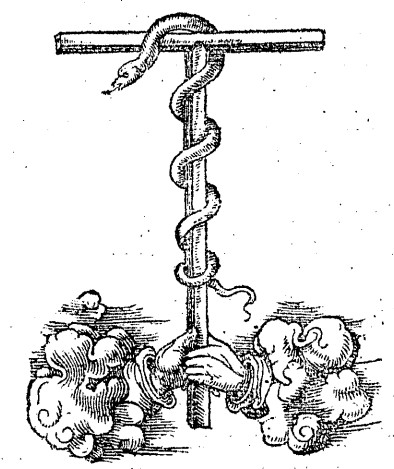
R. 9442

Be

Η ΤΟΥ ΠΟΡ

ΦΥΡΙΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΚΑ-
ΤΗΓΟΡΙΑΣ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΚΑΤΑ ΠΕΥ-
ΣΙΝ ΚΑΙ ΑΡΟΚΡΙΣΙΝ.

PORPHYRII IN ARISTOTE-
lis categorias expositio per interroga-
tionem & responionem.

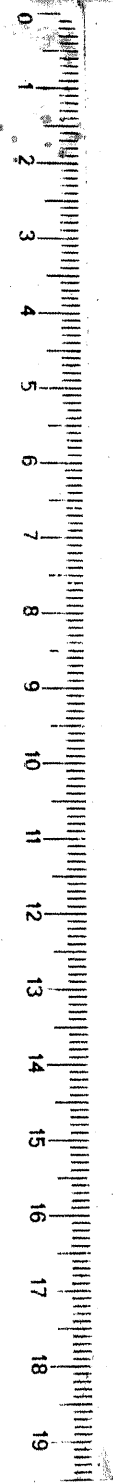
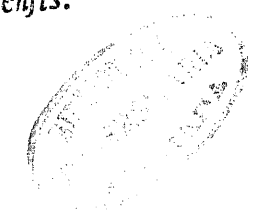

Cum priuilegio in quinquennium.

PARISIIS,

Exemplaria ueneunt apud Iacobum Bogar-
dum, è regione gymnasiy Cameracensis.

I 5 4 3

3 400 40

m

Del Colegio de San Cosme de Gerona

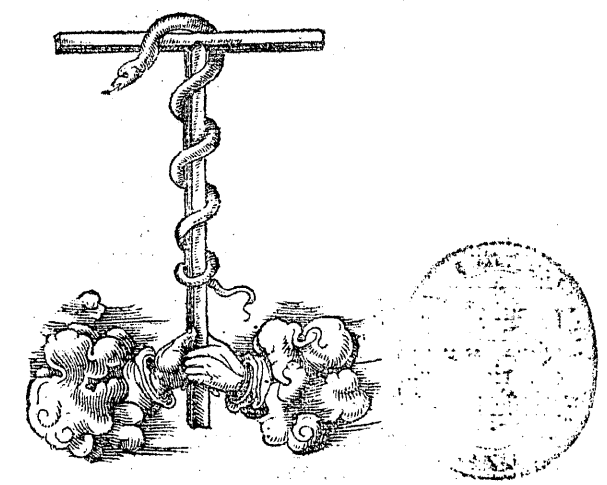
R. 9442

Be

Η ΤΟΥ ΠΟΡ

ΦΥΡΙΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΚΑ-
ΤΗΓΟΡΙΑΣ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΚΑΤΑ ΠΕΥ-
ΣΙΝ ΚΑΙ ΑΓΩΚΡΙΣΙΝ.

PORPHYRII IN ARISTOTE-
lis categorias expositio per interroga-
tionem & responfionem.

Cum priuilegio in quinquennium.

PARISIIS,

*Exemplaria ueneunt apud Iacobum Bogar-
dum, è regione gymnafij Cameracenfis.*

1 5 4 3

VIRO DOCTISSIMO PETRO
Castellano, Maficonensium Episcopo
designato, Iacobus Bogardus
Typographus S. D.

T Va in omneis qui & Musis & Apollini seruiunt, egregia voluntas benevolentiaq; singularis, Antistes doctissimè, fecit, vt quos in Aristotelis *κατηγορίας* commentarios eruditissimos simul & apertos memoriæ olim & litteris prodidisset Porphyrius, insignis & interpres, & Philosophus, sub tuo nomine velut genio quodam felici in publicum exirent. Tantum enim litterarum studiis, & virtute tibi ipse peperisti authoritatis, tantum apud quosuis qui te vel de facie non norunt, tantum apud viros principes, atque adeo Regem ipsum ingeniorum iudicem acerrimum, cui te intimum effecit summa ista eloquẽtia cum pari sapientia cõiuncta, valet nominis tui celebritas, vt quæ tibi cõsecrata sint, nec velit quisquam, nec si fortè quis vellet, audeat violare. Verum quicquid fructus ex hisce commentariis lectores capturi sunt, capient autem quidem certè & plurimum, & innumeris: id totum vni tibi potissimum referant acceptum oportet: quippe qui vt eos ex Regio exemplari describendi copia mihi fieret, author fuisti: Illo quidem multis (fateor) locis deprauato, (tantum tẽporis iniuria veræ lectioni ademitt) sed tali tamen, vt inde transcripti libelli plus ad Aristotelis intellectum, sensuq; capienda sint opis allaturi, quàm quicumque etiam copiosissimi commẽtarij ab aliis in eisdem *κατηγορίας* vnquam editi fuẽre. Quanquã sedulo dedimus operam, vt ea clades pluribus locis in integrum restitutis, refarciretur. Sic interim fieri non potuit, quin deformes quædam velut cicatrices extarẽt: quas nulla quidem res alia quàm vetustus codex emendatior, si quis tamen vsquam talis nunc extat, possit abolere. Sed in præsentia satis habeo, si nostrum officium amplitudo tua atque humanitas à consilio, non ab uentu metietur. Vale.

ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΚΑΤΑ ΠΕΪΣΙΝ
ΚΑΙ ΑΓΟΚΡΙΣΙΝ.
ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

2
 ▲ Ια τῆς κατηγορίας οὗ τῆ σωθεία καλεμένης τῆ οὐ
 ἐγκλήματι πρὸς τὰς διαιολογίας, ἢ ἀντίκειται
 ἢ ἀπολογία, ὁ Ἀριστοτέλης οὐ προερόμνος διδά-
 σκεν, πῶς ἴδι τοῖς διασηείοις τῆ ἀντιδίκων κα-
 τγορέων, ἀλλ' ἐτδρόν τῶ ὁδῶν ἐπὶ πρὸς τοῖς ἔλλη-
 σι τῶ δε καλεῖται τῶ ὀνόματι, ἐπιζέμειλετο κατηγορίας ἐ-
 πιζέμειλε τὸ βιβλίον. Ἀπόκρισις. ὅτι ἢ σωθεία
 τῆ προχειρῶν οὐκ ἐπερχομένων παρεχασαίνῃ, πῶς τού-
 τω κῆ τὰς δηλωτικὰς λέξεις οὗ τῆ πολλῆ χεῖρῃ παρελα-
 βεν. οἱ δὲ φιλόσοφοι τῆ τοῖς πολλοῖς ἀγνώστον παρεχομένων
 ἐξηγηταὶ ὄντες, κωμωτέρων δὲ δέντες ὀνομάτων εἰς πα-
 ρεχασαίν τῆ ὑπ' αὐτῆ ἐξέθευ δέντων παρεχομένων, ἢ αὐτοῖ
 ἐποίησαν λέξεις κωμῶν κῆ ἀσωθῆεις, ἢ ταῖς κειμήλαις κα-
 τεχρήσαντο εἰς δηλωσι τῆ ὑπ' αὐτῆ δέντων παρεχ-
 ομένων. Ἐρώτησις. παρεχασαίν ἢ μὴ δὲ παρεχασαίνματὸς
 ὁ λέγει. Ἀπόκρισις. ὁ Ἀριστοτέλης κατανοήσας, ὅτι τινὰ εἰ
 δη ἀ ἐπιγίνεται, ὅταν τὸ οἰκείον τέλος λάβῃ, τὸ γινόμενον ἢ
 ἄνω φύσεως ἢ ἄνω τέχνης, ὡς πῶρ ὅταν ἄνω τῆ φύσεως
 τὸ καταβληθὲν σπέρμα ζῶν, κινηθὲν κῆ ἀρτελεθὲν, φέρε,
 ἴσως ἀρτελεῖται, ὅταν ἐμφυχον γένηται κῆ τὰ ιδιώματα
 φέρῃ τῶ ἐμφύχῃ, τῶ φύχῃ ἐτελέχῃαν προσηγόρευσε
 ἀρτὸ εἰς τέλος τὸ οἰκείον ἀφιδόμενον τὸ σπέρμα ἐμφυχον
 ἀρτελέθει ζῶν ἄνω δὲ τῶ ἀνδριαντοποιῶ, ὅταν ὁ χαλκὸς
 ἀνδριὰς γένηται, ἐτελέχῃαν εἶναι τὸ εἶδος τῶ ἀνδριάντος τὸ
 πῶρτε δὲ ἄνω τῶ τεχνίτη τῶ χαλκῶ. αὐτὸς γὰρ ἐποίησε
 τὸ τῆς ἐτελεχῆς ὄνομα ἐπὶ τῆ τοιῶτων, μὴ ὄν οὗ τῆ σωθ-
 α ἢ

θία. ἢ δὲ κεφαλατὸν ὑπὸ ἄλλω εἰ τῆ σωθηθεῖα λεγόμενον, αὐτὸς ὑπὸ τῷ κεφαλίῳ ἔχοντος καταχρηῖται, οἰκδοτῶρον λέγον τῷ κεφαλίῳ, κεφαλωτὲ κεφαλίῳ, ἢ ζῶα κεφαλίῳ. τῷ δὲ ἢ ἢ κεφαλίῳ ἔχοντος, σημεῖον τὸ κεφαλατὸν ἐπὶ ἄν. κεφαλωτὲ ἢ κεφαλή, δὲ τὸ μὴ πάντα τὰ ζῶα ἔχει κεφαλίῳ. ὡσαυτὲ ἐχίνοι καὶ ἀκαλιφαὶ καὶ ὄρα τοιαῦτα. διὸ καὶ αὐτὸς ἔφη. ἐνίοτε δὲ καὶ ὀνομαστικῶν δει. τὸ δὲ κατηγορίας ὀνομα, κειμενον εἰ τῆ σωθηθεῖα ὑπὸ διανοητολογίας ἐλεγκτικῆς τῷ δὲ λόγων μινύσεως λαβῶν αὐτὸς, τὰς τῶν λέξεων τῶν σημαντικῶν κατὰ τῶν πραγμάτων ἀγορευθῆς, κατηγορίας προσεῖπε μὲν. ὡς τε πᾶσα ἀπλή λέξις σημαντικῆ, ὅταν κατὰ τῷ σημασιολογίῳ πράγματι, ἀγορευθῆ τε καὶ λεχθῆ, λέγεται κατηγορία. διὸν, ὄντος πράγματι τῷ δὲ διφνημῶν λίθου, οὐ ἀπὸ μεθε, ἢ ὄν βλεπόμεν, ὅταν ἐπιπόμεν ἐπ' αὐτῷ, ὅτι τὸ δὲ λίθος ἐστίν, ἢ λίθος λέξις, κατηγορημαῖ ἐστίν. σημαῖ νη ἢ τὸ τοῖον δὲ πρῶτον, καὶ ἀγορευθῆ κατὰ τῷ διφνημῶν πρῶτον πράγματι λίθου, καὶ οὕτω ὑπὸ τῶν ἄλλων. Ἐρώτησις. ἄρα οὗ κατηγορίας μόνον ἐπεχρησθε τὸ βιβλίον, ἢ καὶ τῶν ἄλλων, λέγον κατηγορίας. Ἀπόκρισις. ἔδαμῶς. Ἐρώτησις. δὲ ἢ ἐφῆς οὐδαμῶς; Ἀπόκρι. ὅτι ἄλλοι ἢ πρῶτον τῶν πικῶν ἐπεχρησθῆσαν. ἄλλοι δὲ πῶν τῶν γενῶν τῷ ὄντος. ἄλλοι δὲ πῶν τῶν λέγον γενῶν. Ἐρώτ. ἄρα οὗ ὀρθῶς ἐπεχρησθῆσαν; Ἀπόκρι. οὐδαμῶς. Ἐρώτη. πρῶτον οὐδαμῶς κατ' ἐκάστην τῶν ἐπιχρησθῶν τῷ ἀποπῆ. Ἀπόκρι. πρῶτον ἢ τῶν τοπικῶν, ἀτόπως ἂν τις ἐπιχρησθῆ. Ἐρώτ. δὲ τί ἢ πρῶτον τῶν τοπικῶν, ἀλλ' οὐχὶ μᾶλλον πρῶτον τῶν ἀναλυτικῶν, καὶ πρῶτον τῶν πῶν ἐρμηνείας; Ἀπόκρι. οὐ ἢ δὲ τῷ τῶν τοπικῶν διδασκαλίαν πρῶτον δάνην δει τὰ τῶν κατηγοριῶν. ἀλλὰ καὶ δὲ τὴν τῶν ἀναλυτικῶν, καὶ δὲ τὴν τῶν κατηγορικῶν πρῶτον δάνων μάθησι, καὶ σχεδὸν δὲ τὰς ἄλλας πᾶσας μαθήσε. σοιχθῶ δὲ λέγον ἢ ἢ καὶ ἐπιχρησθῆναι εἰς πάντα τὰ μέρη τῶν φιλοσοφίας

λοσοφίας τὸ βιβλίον. καὶ μάστιγα πρῶτον τῶν φυσικῶν ἀνεπιμέρους τῶν φιλοσοφίας, ἢ πρῶτον τῶν τοπικῶν. φύσεως ἢ ἔργων, οὐσία, ποῖον, καὶ τὰ ὅμοια. πῶν ἢ τῶν γενῶν τῶν ὄντος ἢ πῶν τῶν λέγον γενῶν, οὐδαμῶς καὶ ἐπιχρησθῆναι. διὰ τί; ὅτι τὰ ἢ ὄντα καὶ τὰ τέτων γενῶν, καὶ τὰ εἶδη, καὶ αἱ διαφοραὶ, πρῶτον τα ἐστὶ καὶ οὐ φωναί. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης καταριθμησάμενος τὰ λέγον ταῦτα, τῷ ἔσαν, καὶ πῶν, καὶ πρῶτον, καὶ ἰσλοπῆ, φησὶν. ἐκασον δὲ τῶν ἐπιχρησθῶν αὐτῶν ἢ κατ' αὐτὸ ἐδεμῶν κατὰ φάσει λέγει. τῆ ἢ πρῶτον ἄλληλα τέτων συμπλοκῆ, κατὰ φασιν γίνεται. εἰ ἢ ἢ τέτων συμπλοκῆ κατὰ φασιν ποιεῖ, ἢ ἢ κατὰ φασιν εἰ φωνῆ σημαντικῆ καὶ λόγων ἀφφαστικῶν τῷ ὑπόστασι ἔχει, οὐκ ἄρ' ἐπὶ πῶν γενῶν τῷ ὄντος ἢ πρῶτον ματεία, οὐδὲ ὅλας πῶν πρῶτον πρῶτον ἢ πρῶτον, ἀλλὰ μᾶλλον πῶν φωνῶν σημαντικῶν τῶν πρῶτον πρῶτον. οὐ ἢ τῶν πρῶτον πρῶτον συμπλοκῆ κατὰ φασιν γίνεται. ἀλλ' ἢ φωνῶν σημαντικῶν δηλαδῶν τὰ πρῶτον ματεία συμπλοκῆ, ἀφφαστικῶν τῷ κατὰ φασιν. αὐτὸς τε ἔφη τῶν ἔφη. τῶν κατὰ μηδεμίαν συμπλοκῆ λεγομένων, ἐκασον ἢ τοῖ οὐσίαν σημαίνει ἢ ποσόν, καὶ τὰ ἐξῆς. εἰ ἢ πῶν πρῶτον πρῶτον ἢ αὐτῶν ὁ λόγος, οὐκ ἄρ' εἰπερ, τὸ ἢ τοῖ οὐσίαν σημαίνει. οὐ ἢ σημαίνουσι τὰ πρῶτον ματεία, ἀλλὰ σημαίνεται. Ἀλλ' ὅτι ἢ οὐτε πρῶτον τῶν τοπικῶν ἐπιχρησθῆται, οὐτε πῶν τῶν γενῶν τῷ ὄντος, οὐτε πῶν τῶν λέγον γενῶν τῷ ὄντος, αὐτάρκως παρῆσθῆς. ὅτι δὲ πῶν τῶν κατηγοριῶν ἐπιχρησθῆται, ἐπίδειξον ἡμῶν. Ἀλλ' οὐκ ἄρ' ἢ ἐπιχρησθῆται, εἰ μὴ ἢ πρῶτον πρῶτον πρῶτον δηλωθῆναι ἢ τῶν βιβλίων. ταύτης ἢ δειχθῆσθαι καὶ τὸ ἐπιχρησθῆται, ὅτι οἰκῆον τὸ τῶν κατηγοριῶν, δειχθῆσθαι. δειξον οὗ τῷ οἰκῆον πρῶτον πρῶτον τῶν βιβλίων πρῶτον ματείας. φησὶ μὲν οὖν ὅτι τῶν πρῶτον πρῶτον ἐκασον δηλωτικῶν γενῶν καὶ σημαντικῶν αὐτῶν ὁ ἀνθρώπος, ἢ ἢ ἢ καὶ δὲ τῶν φωνῶν κατ' ὀνομασθῆναι, καὶ δηλωτικῶν ἐκασον. καὶ ἢ ἢ αὐτῶν ἢ πρῶτον τῶν ἢ λέξεων, εἰς τὸ παρασθῆσαι ἐκασον τῶν πρῶτον πρῶτον

ὁμοφωνῶν ἑνῶν καὶ λέξεων καθ' ἣν δὴ σχέσηι τῶ φωνῶν τῶ
 πρὸς τὰ πρῶτα, τὸδε μὲν ἵα πρῶτα βᾶθρον κέκλικεν.
 τὸδε ἕνθρωπον, τὸδε ἕ κύκλον, ἥλιον ἕ τὸδε καὶ πάλιν τὸδε
 ἕ τὸ χρῶμα λευκόν, τὸδε δὲ μέλαν καὶ τὸδε ἕ ἀριθμὸν,
 τὸδε δὲ μέγεθος καὶ τὸδε ἕ δίπληχυ, τὸδε δὲ τριπληχυ. καὶ
 οὕτως ἐκάστῳ πρῶτα λέξεως καὶ ὀνόματα τέθεικεν σημα-
 ντικά αὐτῶν καὶ μινυτικά, ὅθεν τῶν ἑνῶν τῶ φωνῶν ἑδωκέν.
 τεθῆσάν δὲ τοῖς πρῶτα συμβολικῶς ἑνῶν λέξεων, πρῶ-
 γεμλίως πάλιν ὁ ἄνθρωπος κατὰ διδυτέρων ἐπιβολῆν ἐπα-
 νελάων, αὐτὰς τὰς τεθείκας λέξεως θεωρήκας, τὰς ἕ τοῖσιν,
 φέρε, τύπον ἐχέκας ὡς τε ἄρθροις σωάππεσθαι τοῖσιν, ὀνό-
 ματα κέκλικε. τὰς ἕ ἑκάστω, δῖον ἐπιπλάττω, πλάττω, ἑ-
 πὸν πατεῖ, ἑήματα, δηλώματα τῶ ποιῶν τύπων παρι-
 σῆς τῶ φωνῶν, ὅθεν τὰς ἕ ὀνόματα καλέσαι, τὰς δὲ ἑή-
 ματα. ὡς τε τὸδε μὲν τὸ πρῶτα καλέσαι χρυσόν, καὶ
 τῶ τοιαύτῳ ἑλλῶ τῶ οὕτω ἑλαμπουζον πρῶτα γορβύ-
 σαι ἥλιον, τῶ πρῶτα ἑν ἑκάστω τῶ ὀνομάτων. τὸ ἕ τῶ χρυ-
 σὸν λέξιν εἶπῆν εἶναι ὄνομα, τῶ διδυτέρως θέσεως, καὶ ὅθεν τῶ
 πρῶτα ποιῆς λέξεως σημαίνουσης. ἕσι τοῖσιν ἑ πρόθεσις
 τῶ βιβλίῳ πρῶτα τῶ πρώτης θέσεως τῶ λέξεων τῶ παρασα-
 ντικῆς τῶ πρῶτα. ἕσι γὰρ πρῶτα φωνῶν σημαντικῶν ἑ-
 πλῶν, καθὸ σημαντικῆς εἰσι τῶ πρῶτα, ὀμνῶ τῶ κα-
 τὰ ἀριθμὸν ἀλλήλων ἑφθόντων, ἀλλὰ τῶ κατὰ γένος ἑπει-
 ρα μὲν σχεδὸν καὶ τὰ πρῶτα καὶ αἱ λέξεις, κατὰ ἀριθ-
 μόν. ἀλλὰ οὐ τὰς κατὰ ἀριθμὸν πρῶτα διελεῖν λέξεις.
 ἐκάστω γὰρ κατὰ ἀριθμὸν σημαίνῃ τῶ ὄντων. ἀλλὰ ἑπει
 ἑ ἀριθμῶ πολλὰ εἰσι μὲν ὄντα τῶ εἰδη ἢ τῶ γένῃ, καὶ ἢ ἀπειρία
 τῶ ὄντων καὶ τῶ σημαίνων αὐτὰ λέξεων, εἰς δέκα γέ-
 νη διδύται πρῶτα μὲν ὀμνῶν εἰς τὸ γράφειν. εἰς δέκα δὲ
 νῶν γενικῆς ἑφθόντων πρῶτα ὄντων, δέκα καὶ
 αἱ δηλοῦσαι ταῦτα φωνῶν γένεσιν, κατὰ γένη καὶ αὐταῖ
 πρῶτα.

πρῶτα ληφθεῖσαι. δέκα δὲ λέγονται κατηγορίαι ἑ γένει
 δηλονότι. ὡς περὶ καὶ αὐτὰ τὰ ὄντα δέκα τῶ γένει. ὅθεν ἑπει
 πρῶτα φωνῶν σημαντικῶν ἢ πρόθεσις, καθὸ σημαίνουσι, τῶ
 κατὰ γένος ἑφθόντων, τὸδε ἀγορεύειν τὰ πρῶτα
 κατὰ τι σημαίνοντων κατηγορεῖν ἑλεγρον. καὶ ὅπως τὸ λέ-
 ξιν σημαντικῆν κατὰ πρῶτα λέγειν εἰκότως κατηγο-
 ρίας ἑπέφρασαν τῶ πρῶτα τῶ ἀπλῶν λέξεων σοικείωσιν,
 τῶ καθὸ σημαντικῆς τῶ πρῶτα εἰσι, πρῶτα γενικῶς
 κατὰ γένος ἑκάστω θεωρημένῳ. ἀλλὰ πῶς εἰ πρῶτα φω-
 νῶν σημαντικῶν εἰσι ἢ πρῶτα εἰσι τοῖς ἑξῆς, πρῶτα τῶ
 πρῶτα ὁ πᾶς αὐτῶ γίνεται λόγος; ὅτι αἱ φωνῶν
 ἀπέλω εἰσὶν αὐτὰ πρῶτα ἀπέλλουσι. ἀπὸ τῶ πρῶτα
 τῶ ἀπέλλουσι, τὰς ἑφθόντων λαμβάνουσι. ἀπὸ τῶ τοῖ-
 νῶν τὸ τῶ χρείας ἀναγκαῖον ἐχρησάμεθα, ἀναγκαῖον θεωρεῖν,
 ἵνα κατὰ τὰς γενικῆς ἑφθόντων ἀπέλλουσι καὶ αὐταῖ
 διὰφοροῦ λάβωσι τῶ κατὰ γένος. ἐμπέπτεσαν ἑνῶν γένεσιν
 ἢ πρῶτα κατὰ γένος ἑφθόντων ζήσεις τῶ ὄντων. πρῶτα
 γενικῆς δὲ εἰσι ἢ πρῶτα τῶ φωνῶν τῶ σημαντικῶν, ὡς εἰρη-
 ται. ἀλλὰ εἰ ἐν τῶ εἰς δέκα γένη διήλθεν τὰς σημαν-
 τικῆς φωνῆς, πῶς ἑ πρῶτα ἑρμηνείας, εἰς ὄνομα καὶ ἑή-
 μα. ὅτι εἰσὶν αὐτὰ τῶ πρῶτα τῶ πρῶτα γένεσιν τῶ λέ-
 ξεων τῶ κατὰ τῶ πρῶτα ποιεῖται τῶ λόγος. ἑ δὲ τῶ
 πρῶτα ἑρμηνείας πρῶτα τῶ διδυτέρως, ἢ οὐκ εἰσι πρῶτα τῶ ση-
 μαντικῶν λέξεων τῶ πρῶτα, καθὸ εἰσι τῶ σημαν-
 τικῆς. ἀλλὰ πρῶτα τῶ σημαντικῶν λέξεων τῶ τύπων τῶ φω-
 νῶν, καθὸ τύποι εἰσι τοιαύτων. τύπων ἢ τῶ φωνῶν τῶ εἶναι ἢ ὄνο-
 μα ἢ ἑήμα. καὶ ἐπιπλάττω εἶναι τῶ λέξιν ἢ μεταφορῶν, ἢ ἑ-
 λως ἑπιπλάττω, τῶ διδυτέρως εἰσι πρῶτα τῶ φωνῶν πρῶτα, καὶ
 ἐπὶ τῶ πρῶτα. ἀρα ὅθεν τῶ ἑφθόντων τῶ πρῶτα πάντες ἑγ-
 νωσαν οἱ πρῶτα τῶ κατηγοριῶν ἑ γράφειν. εἰ δὲ μὲν οὐκ
 ἂν οἱ ἕ πρῶτα τῶ γένων τῶ ὄντων πρῶτα γένεσιν ὄντων, ἑπὶ ταῦ-
 τα

θα προσημασιάζονται· οἱ δὲ ἀντέλεγον ἀθεωωότες αὐτῶν
 τὴν ἀξιολογίαν, ὡς πρὸς πλείονα καὶ μὴ πρὸς ἰσότητα, καὶ
 ἢ καὶ πάλιν πλεονάζουσαν· τίνες ἐισὶν οὗτοι· οἱ πρὸς ἀ-
 θνητότητος καὶ κέρουτος, οἱ τὰ ζῴων μὲν πρὸς τῶν λέξεων,
 καθὸ λέξεις, οἱ τὰ κύρια καὶ τὰ ἱστορικά καὶ ὅσα ζωῶνται· ἀνα-
 φηραὶ γὰρ ἐστὶ λέξεων, καθὸ λέξεις ἐισὶν· τὰ τοιαῦτα δὲ
 προφέροντες, καὶ πλείονα ἐστὶ κατηγορίας ἀφροσύνης, καὶ μὴ δι-
 ερισκόντες, ἐπιπέφασιν εἶναι τὴν ἀξιολογίαν, ὡς ἂν μὴ πλεί-
 οντος φωνῆς σημαντικῆς εἰς αὐτὴν πρὸς ἀξιολογούμενης·
 Ἄρα δὲ πᾶντες ἐσφάλιον πρὸς τὴν πρὸς θεοῖν τῶν κα-
 τηγοριῶν γνώσεως· ἔδαμῶς ἄλλα καὶ βοηθός ἐστὶ εἰς τὰς
 κατηγορίας εἰρηκε ταῦτα καὶ Ἑρμῖνος βραχέως· εἰπέ
 τὰ Ἑρμῖνου, ἐπεὶ πᾶσι αὐτὰ φησὶ βραχέως εἰρηθεῖν·
 λέγει τοίνυν ὁ Ἑρμῖνος προκείσθαι οὕτως πρὸς τῶν ἐν τῇ φύ-
 σει πρῶτων καὶ δευτερώτων γενῶν· οὐ γὰρ νέοις προσήκει
 ἢ τῶν τοιούτων διδασκαλία· οὐτε τίνες αἱ πρῶται καὶ σοιχί-
 ῶδες τῶν λεγομένων ἀναφηραὶ, ὡς τῶν λόγων εἶναι δοκεῖν πε-
 ρὶ τῶν λόγων μέρων, ἀλλὰ μάλλον πρὸς τὴν ἀσέκασον γέ-
 νος τῶν ὄντων οὐκείας ἂν ἐσομένης τῶν λεγομένων κατηγορίας·
 διὸ καὶ ἀναγκαῖον ἐγένετο, ἀμωσγέπως ἀφαισθαι τῶν γενῶν,
 ἐφ' ἃ πρὸς ἢ τῶν κατηγορουμένων ἀναφηρα· ἀσέκασον γὰρ τὴν
 ἐκείνου οὐκείαν σημασίαν γνώριμον εἶναι, μηδεμίαν αὐτῶν
 προλήψεως προσημασιάζουμένης· ἀλλὰ οὕτως δὲ καὶ ἐπιγραφῆ, κατη-
 γορία δηλωτικῆ οὐσα τῶν ἐκείνων γενῶν σσημασιάζουμένης οὐκείας ση-
 μασιάζουσα· ὅτι ὅταν τὰ γενῶν τῶν ἀριθμῶν δέκα, πλείονα ὁ λόγος
 δηλώσει· τὰν τῆς δὲ οὐκείας ἀριθμῶν δέκα· ὁ δὲ ἐπι-
 γραφῶν πρὸς δέκα γενῶν, ἐν αὐτῶν ἀπρόκωτος, εἰ μόνον πρὸς
 τὴν ὡς τὰ γενῶν ἀναφηρα πλείονα τὴν ἐπιγραφῆν, ἀλλὰ μὴ
 ὅτι προσημασιάζουσα πρὸς τὴν δέκα γενῶν νομίζῃ· Ἄλλ' εἰ πε-
 ρὶ τῶν δέκα κατηγοριῶν ὁ λόγος, δεῖ τί ἐκ τῶν τέτων τὴν ἀφ-
 ῆν τῆς διδασκαλίας περιήται, ἀλλὰ πρὸς ὁμωνύμων ἐπι-
 σωω-

ὁμωνύμων καὶ παρεωνύμων· ὁμοίος γὰρ ἐστὶ τῶ ἄλλο ἢ ὑπο-
 σχομῆναι, διδόντι ὅ ἐπιδόρ· ἀλλ' οὐτε πᾶσι τῶν ὄντων οὐτε ἐπι-
 λελησμένος τῶ σκοπέ πρὸς τὴν πλείονα πρῶτον λόγον· ἀλλ'
 τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τὴν παρεωνύμων τῶν κατηγοριῶν
 προσημασιάζονται· ἵνα μὴ δεῖ μέσων ἐκδιδασκῶν παρεωνύ-
 μοις πλείονα, καὶ ἀναγκαῖα τῶ συνεχέως· ὡς πρὸς οἱ γεωμέτρων
 προσημασιάζονται ὄρους τινάς, καὶ ἀξιωματικὰ καὶ αἰτήματα ἐπι-
 διαρρέσεις, ἀξιωματικὰ ἐστὶ παρεωνύμων μαθεῖν εἰς σαφή-
 νειαν τῶν θεωρημάτων· ἔτα καὶ ὁ ἀριστοτέλης παρεωνύμων
 νει τὰ πρὸς τῶ ὁμωνύμων καὶ παρεωνύμων, καὶ παρεωνύμων,
 καὶ πᾶντα ἐφεξῆς χρησιμώτατα πρὸς αὐτὴν τὴν κα-
 τηγοριῶν παρεωνύμων ἐπιδιδασκῶν, ἂν τὸ χρησιμὸν ἐπι-
 τόπω χρῆσθαι παρεωνύμων· τὸ μὴ χρησιμὸν τῶν παρεωνύμων
 εἰς τὴν παρεωνύμων τῶν κατηγοριῶν, παρεωνύμων νει ὅ λέ-
 γεται βούλεται τὰ ὁμωνύμων καὶ τὰ παρεωνύμων, καὶ εἰ τινὰ ἐστὶ
 τῆς τοιαύτης συστοχίας, τί βούλεται ἕκασον, καὶ πόθεν,
 καὶ πῶς ὑπέστη· φησὶ τοίνυν ὅτι πᾶσι παρεωνύμωντος
 ὄνομα καὶ ὀρισμὸν ἢ ἀπογραφῆν ἔχοντος, ὅμοιο τῶν δὲ
 μὲν τῶν παρεωνύμωντος ὄνομα ἔχοντος ἀνθρώπου, καὶ διη-
 λουμένου δι' αὐτῶν, ἔστιν αὐτῶν καὶ ὀρισμὸς· λέγομεν γὰρ
 ἀνθρώπου εἶναι ζῶον λογικόν, διηλυτόν, νοῦν καὶ ἐπι-
 στήμης διεικτικόν· διηλυτόν γὰρ ἕκασον τῶν παρεωνύμων-
 των, καὶ δι' ὀνόματος καὶ δεῖ λόγου τῶ ὀρισμῶν, καὶ παρατα-
 κτικῶν οὐσίας αὐτῶν, ὡς ὅταν τὴν φωνὴν λέγωμεν τὸ ἴδιον
 αἰσθητὸν ἀκοῆς· πᾶσι δὲ ὡς παρεωνύμωντος καὶ ὄνομα, καὶ λόγου
 ὀρισμῶν ἔχοντος, σχέσεις ἐπι τοῖς παρεωνύμωνσι τῶν τοιούτων
 λόγων πρὸς τὰ ὀνόματα γίνονται τέσσαρες· τὰ ἢ παρεωνύ-
 ματα, ἢ καὶ τῶ ὀνόματος καὶ τῶ λόγου τῶ αὐτῶ κοινωνεῖ, ἢ τῶ
 μὴ ὀνόματος, ὅ μὲν τοῖς τῶ λόγου· ἢ τῶ μὴ λόγου, τῶ δὲ ὀνό-
 ματος οὐ· ἢ οὐτε τῶ λόγου, οὐτε τῶ ὀνόματος· καὶ ὅταν μὲν
 τῶ αὐτῶ ὀνόματος κοινωνεῖ τὰ παρεωνύματα, τῶ δὲ λόγου

μηδαμῶς, ὁμώνυμα καλεῖται. ὅταν ἢ κὴ τῷ λόγῳ, κὴ τῷ ὀνόματι
 σωάνυμα τοιαῦτα προγορεύονται, ὅτε ἢ ὡς πῶρ
 σω τῷ ὀνόματι κὴ τῷ λόγον ἔχῃν ταῦτόν. ὅταν ἢ τῷ ἰδίῳ λό
 γῳ κοινῶν ἢ τῷ αὐτῷ, τῷ δὲ ὀνόματι μὴ, πολυώνυμα ταῦτα
 καλεῖται. ἐπειδὴ δὲ μήτε τῷ ὀνόματι μήτε τῷ λόγῳ, ἐ
 τέρωνυμα καλεῖται: πῶς ἔστι δὲ ἐστὶ τῶν ὀνομάτων, ὅσ' ἄν τινα
 ἔτερον ὄντα ἀπὸ ἐτέρων γινώσκονται, μετέχοντά πως κὴ τῷ ὀνό
 ματος, κὴ τῷ λόγῳ, ἀφ' ἑτέρων μετασχηματισμῶν, ὅ
 κὴ καλεῖται παρόνυμα. ἄρα ὅσα πάντων μέμνη' ὁ Ἀ
 ριστοτέλης; ὕδαμῶς. τίναρ ὅσα μέμνηται; ὁμώνυ
 μῶν, σωάνυμων, παρεώνυμων. οὐτε δὲ τῶν πλυώνυμων,
 οὐτε τῶν ἐτερονύμων μέμνηται. διατί. ὅτι τέτων ἐν
 ἔχρησιν εἰς τὰ ἐξῆς. ὡς δὲ ἔχρησεν, τέτων ἐμνημόνισιν.
 Ἀπὸ τίναρ ὅσα ἤρξατο; Ἀπὸ τῶν ὁμώνυμων. ὅτι τί ἐν
 ἀπὸ τῶν ὁμώνυμων, κὴ οὐκ ἀπὸ τῶν σωάνυμων, εἰ πῶρ τὰ
 σωάνυμα κὴ ὀνόματος τῷ αὐτῷ κοινῶν κὴ τῷ λόγῳ. σαφέ
 εδρον δὲ τὸ κατ' ἀμφω κοινῶν, κὴ τῷ ὀνόματι, κὴ τῷ λό
 γου, τῷ κατὰ μόνον τῷ ὀνόματι κοινῶν, Φημί ὅ
 τι ἐπεὶ ὁ ὁμώνυμος δοκεῖ εἶναι τῷ Ἀριστοτέλει, κὴ αἰ κατὰ
 εἶναι ὁμώνυμος λέγονται κατηγορίαι, καθ' ὅν κατὰ προοι
 ται. ὅτι ὅσα προτέρω πῶρ τῶν ὁμώνυμων ποιεῖται τὸ λόγον.
 ὅτι δὲ ὅσα οὐ πῶρ ὁμώνυμος πρότερον ποιεῖται τῷ λό
 γου, ἀλλὰ πῶρ ὁμώνυμων, εἰ πῶρ ὁμώνυμος ἰδίῳ φωνῇ, ὁμό
 νυμα δὲ τὰ προτάγματα, φησὶ δὲ αὐτῷ προσηγορίαις πῶρ
 φωνῶν εἰσαδαί τῷ προτάγματι, οὐ μὴν πῶρ τῶν προτά
 γμάτων; ὅτι πῶρ τῷ φωνῇ εἰ ποιεῖ ὁμώνυμιον ὁ χαρα
 κτὴρ τῷ λέξεως. τὰ δὲ προτάγματα διαφορῶν διρεθέντα, κὴ
 κατὰ μὴδὲν ἀλλήλοις κοινῶν, κατὰ μᾶλλον κὴ τῷ αὐτῷ
 τυγχάνει λέξεως. πῶρ δὲ γνωσθῆναι ὅτι κατὰ πλεόνων τέ
 τακται τὰ προτάγματα, τῷ αὐτῷ λόγῳ μὴ κοινῶν, εἰδ
 ἔμειν ὁμώνυμιον. τί ὅσα ποιεῖ πῶρ τὸ μὴ ἀπὸ φ
 φωνῆς

φωνῆς ἀρξάσαι, ἀλλὰ ἀπὸ τῶν προτάγμων; ὅτι οὐκ ἄν
 γνωσθῆναι ὅτι ὁμώνυμιον ἐστὶ προτάγμα, πῶρ τὰ προτάγμα
 τα γνωσθῆναι, ὅτι ὁμώνυμιον ἐστὶν ἀνάγκη τῷ πῶρ πρότερον
 διδαχθῆναι τίνα ὁμώνυμιον ἐστὶν προτάγματα, ἵνα κὴ ἢ ὁμώνυ
 μιον κὴ ἢ τοιαῦτη λέξις γνωσθῆ. πῶρ ὅσα ὁ Ἀριστοτέλης ὀ
 ρίζεται τὰ ὁμώνυμιον; ὁμώνυμιον λέγεται, ὡς ὄνομα μόν
 ον κοινόν, ὃ δὲ κατ' ὄνομα λόγος τῷ οὐσίας ἔτερος. ἀλλ' εἰ μὴ
 εἰ μόνον τοῖς ὀνόμασι ἐστὶν ἢ ὁμώνυμιον, ἀλλὰ κὴ εἰ εἰρήμασι
 κὴ εἰ σωδέσμοις, ὡς πῶρ ἰδίῳ ἢ ἠνδραπόδισι. κὴ τῶν ὀ
 ανδραπόδι (ἄλλοι, ἠνδραπόδισι εἰκεῖνος. κὴ ὀ ανδρα
 ποδιθεῖς, ὡς ἄλλοι ἠνδραπόδισι. διὰ τί, ὡς εἰ μόν
 ον τοῖς ὀνόμασι οὐσίας τῷ ὁμώνυμιον, ὡς ὄνομα ἔφη μόν
 ον κοινόν. ὅτι τὸ ὄνομα οὐ μόνον ἰδίῳ ἰδίῳ ὀνομα
 σιόν ἐχόντων χαρακτῆρα τὰ τῆται, ὡς πῶρ τῶν ἀρ
 θρα, ἀλλὰ ἰδίῳ πάντες μέρος λόγῳ. ὅτι τὸ κὴ ταῦτα, ὅταν
 ἐξεῖ ἀρξάνται εἰ ἐστὶν ὁμώνυμιον μὴ ἀρθερ πῶρ τῶν αὐτῶν
 λέγεσθαι κὴ κλινεσθαι γὰρ ὡς τὰ μόνον ὄντα. φημί τῶν ὅτι
 τὸ ανδραπόδι (ἄλλοι ὁμώνυμιον ὄντι κὴ τὰ ἐξῆς. εἰληπῆαι ὅσα
 τὸ κοινῶν ἰδίῳ πάντες μέρος λόγου ταττόμενον. Ἀλλὰ
 πῶρ ἰδίῳ ἔληφθῆναι αὐτῷ τὸ ὄνομα ἐξηγήσω. τὸ δὲ μόνον, πῶρ
 ὕπαρχειν δει, ἄρα τὸ δηλοῦν τὸ ἐμ, ὡς πῶρ φημί ὅτι μόνος
 ἐστὶν ὁ κόσμος, ἀντὶ τῶν εἰς ἐστὶν. ἢ τὸ δηλοῦν τῷ πῶρ
 ἀντιδρασολῶν, ὡς ὅταν λέγωμεν, ὅσα χιτῶνα μόνον ἔχει.
 ἔνθα πῶρ πακοινῶν ὅτι ἰμάτιον δὲ οὐκ ἔχει, ἢ τι τοιοῦ
 τῶν; λέγω ὅτι τὸ κατὰ ἀντιδρασολῶν τι θεμελιον μόνον
 εἰληπῆαι. πῶρ ὅσα τίνος ἀντιδρασολῶν εἰρηται; πῶρ ὀ
 ρου φημί. ἐπεὶ τῶν πῶρ προτάγμα κὴ ὄνομα ἔφαμεν ἔχειν
 ὀρισμόν, πῶρ ἀντιδρασολῶν ὅσα τῶν ὀρισμοῦ τὸ μόνον
 εἰληπῆαι. τὰ τῶν ὁμώνυμιον τὸ ὄνομα ἰδίῳ ἔχει κοινόν, οὐκ
 εἰ δὲ τὸν λόγον τὸν ὀρισμόν. τὸ κοινόν, πῶρ εἰληπῆαι. πῶρ
 τῶν πῶρ λέγεται τὸ κοινόν. λέγω ὅτι πολλαχῶς.

κοινὸν ὅν λέγεται, καὶ τὸ εἰς μέρος διαίρετόν, ὡς ἄρτος καὶ δίνος, εἰ εἰς εἶναι τῆς διαιρουμένων· καὶ τὰ χεῖματα κοινὰ, ὅτι εἰς μέρος εἶναι διαίρετὰ τῆς ὄντων· λέγεται δὲ κοινὸν καὶ τὸ εἰς μέρος ἢ οὐ διαίρετόν, εἰς δὲ τὴν χεῖσιν ἕκαστον πολλῶν παραλαμβάνομεν ὡς ἰσως καὶ οἰκίτης κοινὸς πλείοσι ἀδελφοῖς· λέγεται κοινὸν καὶ τὸ ἐν προκαταλήξει τινὸς γινόμενον, καὶ μὴ τὴν χεῖσιν ἀναπεμπομένων εἰς τὸ κοινόν· οἷον δὴ τὸ εἶναι τὸ βαλανεῖον, καὶ τὸ θεάτρον· λέγεται δὲ πάλιν ἄλλως κοινόν, τὸ ὅλον ἅμα εἰς χεῖσιν ἐρχόμενον πολλῶν ἀδιαίρετος· οὕτως γὰρ εἶναι τῆς κήρυκος φωνῆς κοινὴ ἢ χεῖσιν τοῖς ἐν τῷ θεάτρῳ, μὴ διαιρουμένης τῆς εἰς ἐλάχιστα φωνῆς καὶ ἕκαστον τῆς παρόντων· κατὰ ποῖον δὲ σημασιολογίαν τὸ κοινὸν εἰληπῆται κατὰ τὸ τελευταῖον; λέγω καὶ κοινὴ χεῖσιν γίνεται ἅμα πολλοῖς, ταύτῃ ἁλοῦ ἀδιαίρετος μόνουτος· ἢ γὰρ ἁίρας φωνῆ, κοινὴν ἕξαι χεῖσιν καὶ ἂν τῆς οἰλέως παιδὸς, καὶ ἂν τῆς τελαμώνος, ὅλη λαμβανομένη καὶ ἀδιαίρετος μένουσα ἐπ' ἀμφοτέρω.

Ἀλλὰ πῶς ἢ εἴρηται ὁμώνυμα, ὅτι ἅν ὄνομα μόνον κοινὸν ἐξηγήσω· ἀ δὲ ἐξῆς ἐπήγαγεν, ὃ δὲ κατ' ὄνομα λόγος τῆς οὐσίας ἔτδρος, ἐξηγήσω ἡμῖν· καὶ πάλιν πῶς τὸν διαίρετον πρὸς ἄλλο, ὃ δὲ κατὰ τὸ ὄνομα λόγος, ἀλλ' οὐκ ἠρέδων εἰπῶν, ὃ δὲ λόγος ἔτδρος; φησὶ ὅτι οὐδὲ ἄλλος γέναιτο ἄν ὅρος ὑγιῆς, εἰ μὴ κατὰ τὸ ὄνομα ἀπεδίδοτο καὶ συζυγίαν ἔχωμ πρὸς τὸ ὄνομα· εἰπέ' ἐτι ὃ λέγεις σαφέστερον· Προφθαῖοντες εἰρήκαμεν, ὅτι πᾶν πρῶγμα, ἢ εἴ τι ὄνομα τῶν σημαίνεται, ἢ εἴ τι λόγου ὀρισμοῦ· δεῖ δὲ τὸν ὀρισμὸν λόγου σύζυγον εἶναι πρὸς τὸ ὄνομα, καὶ ἐξηγητικὸν τῆς πράγματος, καὶ δὲ τῶδε κέρηται τὸ ὄνομα· διορῆσθαι ἢ οὐσία, ἔσω δὲ ἄνθρωπος ὑποκειμένος, καλεῖται ἄνθρωπος, καὶ ἀδρόως ἢ οὕτως· καὶ ζῶμα ἂν κεφαλαίου ἔχει τὸ ὄνομα τούτου· εἴ τι δὲ λόγου ἰσοδωμοῦ-

μοῦτος, εἰς δὴλωσιμ τῶ ὀνόματι ἀρδιολογίαν ἂν τῶ ζῶμα λογικὸν θνητόν· εἰς δὲ ὁ ἄνθρωπος καὶ οὐσία ἐμφυχος αἰσθητικὴ· ἀλλὰ καὶ δὲ ἢ ἄνθρωπος καλεῖται, σύζυγον ἔχει κατὰ τὸ ὄνομα τὸν ἄνθρωπον λόγον, ζῶμα λογικὸν θνητόν· καὶ δὲ ζῶμα, οὐσία ἐμφυχος αἰσθητικὴ· εἰ τοῖνον ἄνθρωπον εἰπῶν τὴν ἕκαστον οὐσίαν, καὶ δι' ὀνόματος οὕτως αὐτὴν δηλώσας, διὰ λόγου μιλῶσαι αὐτῶ θέλωμ, εἴ ποις, οὐσία ἐμφυχος αἰσθητικὴ, εἰρηκας μὲν τοι ἀληθές· οὐκ ἐτι δὲ συζυγῶ τῶ ἄνθρωπος ὀνόματι ἀποδέδωκας τὸν λόγον, ἀλλὰ περὶ τῶς καὶ πεπλάσμενος· τί δὲ εἰς ὃ φησὶ περὶ τῶς καὶ πεπλάσμενος; ὅτι οἱ ὄροι ἀντιρέφειν ὀφείλουσι τοῖς ὀνόμασιν· εἰς δὲ ἀντιρέφειν, τὸ ἐξίκαζεν καὶ μὴ πλεονάζειν μήτε ἐλλείπειν· διορῆσθαι εἰς ἄνθρωπος, εἰνενο ζῶμα ἐστὶ λογικὸν θνητόν· ἀληθές, ἀλλὰ καὶ ἀντιρέφον· καὶ ὅρα εἰ ὁμοίως ἀληθές τὸ λεγόμενον.

καὶ εἰς ἔτι εἰς ζῶμα λογικὸν θνητόν, τοῦτο εἰς ἄνθρωπος· ἀληθές καὶ τοῦτο· πάλιν εἰ τι εἰς ἄνθρωπος, οὐσία ἐμφυχος αἰσθητικὴ· ἀληθές ὅτι.

ἀντιρέφον· εἰ τι εἰς οὐσία ἐμφυχος αἰσθητικὴ, ἄνθρωπος· τοῦτο ψεύδος· ἰδὸν γὰρ ὁ βούς οὐσία εἰς ἐμφυχος αἰσθητικὴ, καὶ οὐκ εἰς ἄνθρωπος.

τί δὲ τὸ αἴτιον; ὅτι τὸ μὲν ζῶμα θνητόν κατὰ τὸ ὄνομα ἀπεδίδοται τὸ τοῦ ἄνθρωπου· διὸ καὶ ἀδιὰφορον εἰπέιν τὴν οὐσίαν ταύτην· ἔσω δὲ ἄνθρωπος, ὅτι ζῶμα λογικὸν θνητόν εἰς, ἢ τοῦτο, ἄνθρωπος εἰς· ἰσοδωμοῦ γὰρ τὸ ὄνομα τῶ τῆς ἄνθρωπος ὁ ὀρισμὸς λόγος, τὸ ζῶμα λογικὸν θνητόν· τὸ ἄνθρωπον εἰπῶν ὀρισμὸν αὐτῶ λόγον ἐπάγειν, οὐσία ἐμφυχος αἰσθητικὴ, ἢ κατὰ τὸ ὄνομα τῆς ἄνθρωπος εἰς, ἀρδιολογίαν τῆς ἄνθρωπος· πᾶς δὲ ὄρος εἰ μέλλει ἀπεδίδοται ὑγιῆς κατὰ τὸ ὄνομα, καὶ σύζυγος τῶ ὀνόματι

λομοῖτος κὶ τῆς τραπέξης, κατὰ ἀναλογίαν τῶν τῷ ζώου ποδῶν· ὅν χάρις ὡς ὄνομα μόνον κοινόν διεῖν εἰρηται εἶναι ἕδρ τῶν ὁμωνύμων, ὄνομα ἢ ἕδρ κλίσης κὶ τραπεξίς οἱ πόδες τὰ ζώαδε μέρη. ἕδρ δὲ ὄρους κὶ νῆος, ὄνοματα μὲν ὑπάρεια κὶ πηδάλιοι· ἄλλως δὲ μετενήνεται ἢ τῶν ποδῶν πρῶσιγορία ἐπ' αὐτῶν· κατὰ μεταφορὰν ἄρ εἰν ταῦτα λεγόμενα, ὁμωνύμως δὲ ὅν· ὅν δὲ γὰρ καθ' ὁμοίωσιν εἴποις ἄρ εἶναι ὁμωνύμα. ποίαν γὰρ ἔχει ὁμοίωσιν πρὸς ζῶον πόδας ὑπάρειαν; ἀλλὰ μετενηνεγμένως λέγεται ἢ ὑπάρεια πύς, ὁμωνύμως δὲ ὅν λέγεται. εἰ μὲν ἔδρ πρῶσιχοι τῷ ὁμωνύμων, ὅτι ἢ τε ὑπάρεια λέγεται πύς, κὶ ἀνθρώπου πύς· κὶ τὸ μὲν ὄνομα κοινόν τὸ τοῦ ποδός, ὁ δὲ λόγος ἐτέρος, κοινῶς τῷ ὀνόματος, κὶ ἕδρ τῶν μεταφορᾶς ταττομῆου. διὸ ἕδρ τέτα ζητῆσαι ἄξιον· ἀλλὰ πῶς μὲν ὠρίσασθαι ὁ ἄριστοτέλης κὶ ἕντες οἱ τρόποι τῶν ὁμωνύμων αὐτάκτως παρέσησας· μεταβατέον δὲ σοι κὶ ἕδρ τὰ σωνύμα.

πῶς δὲ σωνύμων.

Σωνύμα λέγεται, ὡς τὸ, τε ὄνομα κοινόν, κὶ ὁ κατὰ τοῦνομα τῆς οὐσίας λόγος ὁ αὐτῆς, διὸν ζῶον· ὁ γὰρ ἀνθρώπος κὶ ὁ βῆς, κοινῶν ὀνόματι πρῶσιγορεύεται ζῶον, κὶ ὁ λόγος ἢ ὁ αὐτός· ἔαρ ἢ ἀφαιδίον ἢ ἕκασον λόγον, ἢ ἐσμ αὐτῶν, τῶν ζῶων εἶναι, ἢ αὐτὸν ἀφαιδίον λόγον· ἐξήγησαι ὅν ὄρον· σωνύμα δὲ φησι λέγεται, τὰ πρῶσιμα εἶναι, ὡς τὸ, τε ὄνομα κοινόν, ἀλλ' ἔμνον ὡς ἕδρ τῶν ὁμωνύμων· κὶ φησι τὸ ὄνομα λιπτόν τὸ κοινῶς ἐπὶ παντὸς μέρους λόγου λεγόμενον, κὶ τὸ κοινόν, ὡς εἰρηται πρότερον· ἄρ τε δὲ μὴ πρῶσιδῆ ὁ κατ' ὄνομα λόγος τῷ εἰσίας, ἄν τε πρῶσιθῆ, ἀλλὰ μόνον λέγεται, ὁ δὲ λόγος ὁ αὐτῆς, φησι ὅτι πρῶσιπακυσόμεθα, κὶ τὸ κατὰ τῶνομα διεῖν ἀφαιδίον τῶν λόγων, κὶ ὅτι λόγον τῶν τῆς οὐσίας γρη ἐξακούειν· ἔρ τῶν ὄριστικῶν· ὅταν ὄν ὀνομάσθαι ὄνως κοινῶ, ὁ κατὰ

ὁ κατὰ τῶνομα λόγος ὁ αὐτῆς ἢ, σωνύμως ταῦτα καλεῖται τούτω ἔδρ ὀνόματι· φησι δὲ τὸ παράδειγμα τὸ εἰρημένον· ἀνθρώπος γὰρ ἔσω τὸ σπονκίμνον, κὶ βῆς, κὶ κύων· ἔτοι δὲ κοινῶν ὀνομάτι καλεῖσθαι ζῶα, ἐπὶ ταύτης τῆς κοινότητος τῷ ὀνόματος, ἐὰν ἀφαιδίον τῶν κατὰ τῶνομα ὄρον· ἐσι δὲ ὁ σύζυγος τῆς τῷ ζῶου πρῶσιγορία ὄρος ἔτος, τὸ εἰσίας ἐμφυχος αἰσθητική· κὶ γὰρ ὁ ἀνθρώπος ζῶοντε λέγεται, κὶ ἐσμ οὐσία ἐμφυχος αἰσθητική· φησι ὅτι κὶ ὁ ὄρος κοινῶς εἶσαι πάντων· ἐκασον γὰρ τῶν εἰρημένων ἀληθῶς ἄρ εἰρηθείη εἰσίας ἐμφυχος αἰσθητική· ἀλλὰ ταῦτα μὲν κατὰ ἀριστοτέλη ὀρίσασθαι· ἐπεὶ δὲ κὶ τῶν μνησείσθαι αὐτῆς ὄρος ὄρος αὐτῶν τοιούτως πεποῖνται· ὅταν δὲ τῶν μὲν λόγου κοινῶν τινὰ τῶν αὐτῶν, τῶν δὲ ὀνόματος μὴ, ἀφαιδίον καλεῖσθαι πολυώνυμα, τίς ἄρ γινώσκω ὄρος; λέγω ὅτι πολυώνυμά ἐσμ ὡς διάφορα μὲν καὶ πλείστα ὀνοματα, ὁ δὲ λόγος εἶς καὶ ὁ αὐτός· ὡς ἄορ, ξίφος, φάσγανον, καὶ ἐπὶ τῶν εἰσθῶματος, λωπίου κὶ ἱμάτιου· τὸ μὲν γὰρ πρῶσιμα ἐμ τὸ τοῦ ξίφους, καὶ ὁ ὄρος, κὶ λόγος εἶς ὁ κατὰ τῶνομα· ἐσι γὰρ σίδηρος ἀμφήκης εἶς ζῶον ἀναίρεσιν ἐργασμένος· ἄλλο δὲ ὄνομα κὶ διάφορον τὸ ξίφος, καὶ τὸ ἄορ καὶ τὸ φάσγανον· καὶ εἰσθῶν ταῦτα ἀντικεῖσθαι τοῖς ὁμωνύμοις· ὡς εἰσθῶν αὐτὰ ἐνάλη ὁμοίολογα καὶ ὁμοίωσις, καὶ τῶν μὲν λόγον ἔχοντα κοινόν, τὰ δὲ ὀνοματα κατὰ λόγον, ἐτέρω· οὕτω δὲ καὶ οἱ Ἑσμάων παῖδες εἰσθῶσιν πολλά ἔχειν ὀνοματα ἕκασος· ὄρισται δὲ καὶ τὰ ἐτέρωνυμα· ἐσι δὲ ἐτέρωνυμα, ἀμῆτε τοῦ ὀνόματος, μῆτε τοῦ λόγου κοινῶν· ὡς πῦρ, χρυσός, καὶ σωκράτης, καὶ ἀνδρεία· ἐτέρωνυμα δὲ ἐσμ ὡς τὸ, τε ὄνομα καὶ ὁ λόγος ἐτέρω· ἐπεὶ τοῖνω λείπεται τὰ πρῶσιμα, ὡς καὶ ἀριστοτέλης ἐμνήσθαι, λέγε δὴ καὶ πῶς τούτων· πρῶσιμα δὲ λέγεται ὅσα ἀπὸ τινος διαφέροντα τῆς πρῶσι, τῆν κατὰ

τῶνομα προσηγορίαν ἔχει· διὸν ἀπὸ τῆς γραμματικῆς ὁ
 γραμματικὸς, καὶ ἀπὸ τῆς ἀνδρείας ὁ ἀνδρείος· σαφῆνισον
 ὧν ἡμῶν ἄνθρωποι· Πάράνομα, Φιλολέγειται, ὅθεν ἀπό τι
 νος ὀνόματος προσηγορία γίνεται, καὶ ἔσχε τὴν προσηγορίαν·
 διὸν ἢ ἀνδρεία ἐστὶν ἐπὶ ἀρετῆς κατηγορευμένη τινός· ἀπὸ δὲ τῆς
 προσηγορίας τῆς ἀνδρείας, μετασχηματισθεὶς κατὰ τὸ τέ-
 λος τῆς ὀνόματος ἐκλήθη τις ἀνδρείος, τὸ αὐτὸ καὶ ὀνόματος
 ἔχων τὴν πῶσι, ἢ γοῶ τῶν ἀνδρείων, μετασχηματισμῶν
 δὲ κατὰ τὸ τέλος μόνον· τὸν δὲ μετασχηματισμῶν πῶσι
 ἐκάλεισαν· οὐ γὰρ ὡς καλεῖται ἡμεῖς πῶσις ὀνόματος δεῖν
 λέγειν αὐτὸν νομίσαι, ὁ ἀνδρείος διαφέρει τῆς ἀνδρείας
 τῆς πῶσι, τούτοις τῶν μετασχηματισμῶν κατὰ τὸ αὐτὸ ὀ-
 νομα τῆς ἀνδρείας, ἀνδρείος κέκληται, μετασχηματισμῶν
 νος· οὗτος γὰρ ὁ ἔφη, τὴν κατὰ τῶνομα προσηγορίαν ἔχει
 μετασχηματισμῶν κατὰ τὸ τέλος μόνον· τίνων ὧν
 χρεία ἐστὶ πρὸς τὸ γενέσθαι παράνομα; τίνων τῶν
 τῶν πῶσι καὶ εἶναι δεῖν πῶσι καὶ δεῖν μετέχει· διὰ
 τῶν τῶν ὀνόματος καὶ δεῖν μετέχει, καὶ τῶν διαφέρει τῶν
 ὀνόματος, μετασχηματισμῶν τινὶ· ἐνὸς δὲ τῶν τῶν ἀφαι-
 ρεθέντων, οὐκέτι ἂν εἴη παράνομα· ὁ γὰρ ἀνδρείος παράνο-
 μου ἐστὶ· ἐστὶ γὰρ ἢ ἀνδρεία πῶσι καὶ μετέχει· ἀλλὰ καὶ τῶν
 ὀνόματος αὐτῆς μετέχει· ἀπὸ γὰρ τῆς ἀνδρείας ὁ ἀνδρείος·
 ἀλλὰ μετέχει καὶ μετασχηματισμῶν τῆς πῶσις γενόμε-
 νος κατὰ τὸ τέλος τῆς ἀνδρείας ὀνόματος· ἢ καὶ γὰρ ἀνδρεία,
 εἰς τῶν α, λέγει συλλαβῶν, ὁ δὲ ἀνδρείος εἰς τῶν ος·

Δεῖξον ὧν πῶς ἐνὸς τούτων ἐκλειπότης, οὐκ ἔτι πα-
 ράνομον γίνεται· αὐτίκα· ἐστὶ τις τῆς μουσικῆς μετέχουσα
 ζωὴ, ἢ καλεῖται μουσική, καὶ ἐστὶ καὶ πῶσι καὶ μετέχει· ἐστὶ ἢ
 καὶ τῶνομα, ἀφ' ἧς κέκληται μουσική· ἀλλ' ἐπεὶ οὐ μετέσχη-
 ματίσθη, ἀλλ' ὁμοίως καὶ ἢ ἐξὶς καὶ ἢ ζωὴ κέκληται μουσική,
 οὐκ ἐστὶ παράνομον λεγομένη ἢ ζωὴ μουσική, ἀλλ' ὁμόνου-
 μον· ὁ δὲ

μου· ὁ δὲ μουσικὸς παράνομον τῆς μουσικῆς κέκληται· ἐπεὶ δὲ
 πρόσθετον αὐτῶν τὰ τρία, μετοχὴ πῶσι, μετοχὴ ὀνό-
 ματος, μετασχηματισμὸς τῆς ὀνόματος, πάλιν ἀρετῆς οὐ
 σης ὁ μετέχων ταύτης πῶσι κέκληται, εἰ ταῦτα τὸ
 καὶ πῶσι καὶ ἀρετῆς μετέχει ὁ ἄνθρωπος· ἀλλ' ἐπειδὴ
 τῆς ὀνόματος οὐ μετέχει, ὁ γὰρ πῶσι καὶ ἢ ἀρετῆς ἐτέρω εἰ-
 σὶν ὀνόματα, οὐκ ἂν εἴη παράνομα, ὡς τε μετέχει ἀρετῆς ὁ
 πῶσι, οὐκ ἂν εἴη παράνομος κέκλημένος πῶσι·

ὁ δὲ πῶσι οὐκ ἔστι τῶν πῶσι πῶσι πῶσι κα-
 λεῖται ὁ πῶσι, ἀλλὰ τὸ πῶσι ἀρετῆς· ὅτι εἰ πῶσι τὸ
 πῶσι τὸ πῶσι πῶσι καλεῖται πῶσι, πάντα εἴη ὡς
 πῶσι τὸ πῶσι πῶσι καλεῖται πῶσι, ἀλλὰ μόνον ὁ
 ἀρετῆς μετέχων· ὡς τε ποῖος καὶ ἂν εἴη ἀπὸ τῆς ἀρετῆς ὁ πῶσι
 καὶ ἢ μόνον καὶ παράνομος· εἰρηκῶς δὲ αὐτὰρ κῶσι
 πῶσι τῆς σχέσεως τῶν ὀνομάτων, τῆς πρὸς τὰ πῶσι
 καὶ τὰ πῶσι, τῆς σχέσεως τῶν ὀνομάτων καὶ τῶν ὀνομάτων
 τῶν πρὸς τὰ πῶσι, ἐξὶς πῶσι τίνος φῶσι διαλαμ-
 βάνη τὸν Ἀριστοτέλην; λέγω τοίνυν ὅτι ἐπεὶ πῶσι φῶσι
 ἀπῶσι ἐστὶ σηματικῶν τῶν πῶσι τῶν πῶσι ἢ πῶσι,
 καὶ ὁ σηματικὸς ἐστὶ αὐτῶν· εἰσὶ δὲ πῶσι κατὰ γένος
 ἀφορισθῆναι καὶ κατὰ γένη τῶν πῶσι, καὶ οὐ κατὰ
 ἀριθμὸν λαμβάνῃ τὸν τῶν κατ' ἕκαστα καὶ τὸν τῶν ἀτό-
 μων· ἐπεὶ τοίνυν ἢ πῶσι τοιαύτη, ἀναγκαῖον ὅτι πῶσι
 ἀπῶσι λέξεων ἐστὶ διδάξαι διὰ εἰσὶν αὐτῶν· τί γὰρ
 ἔφη; τῶν λεγομένων τὰ καὶ κατὰ συμπλοκῶν λέγεται,
 τὰ δὲ ἀνθὶ συμπλοκῆς· εἰ δὲ κατὰ συμπλοκῶν, τί εἰσι καὶ
 ποσῶς λέγεται; διχῶς· τὰ καὶ κατὰ συμπλοκῶν,
 ὅθεν συμπλεκτικῶν ἐμπροσθέντων σιωδέσθαι, διὸν σωκρά-
 τος καὶ πλάτων· τὰ δὲ κατὰ συμπλοκῶν λέγεται, ὅθεν ὁμοῦ
 προφέρεται πῶσι, ὅθεν εἰ τῶν συμβεβηκέναι τῶν
 Γ ιιι ἔτέ-

ἑτέρω, διορ σωκράτης πῶδριπατεῖ· τῆς γὰρ πῶδριπατήσεως
 συμβεβηκίας σωκράτη, ὅταν λέγωμεν σωκράτης πῶδρι-
 πατεῖ, συμπλέξαντες τῶ σωκράτη ἢ πῶδριπατεῖ, ἀνθυ-
 σωπλέσμου τῆ κατὰ φωνὴν λέγωμεν σωκράτης πῶδριπατεῖ·
 ἀνθυ δὲ συμπλοκῆς ἐπιπομεν ἄρ σωκράτης· εἶτα πάλιν πλά-
 τωρ, ἢ οὗτος ἔρχη· εἶτα πάλιν νικᾷ· νῦν δὲ πῶδρι τῶρ ἀνθυ
 συμπλοκῆς λεγομένων προσημασμάτων τε καὶ λέξεων, ἢ προ-
 θεσις ἐν πόσοις ἐστὶ γένεσι θεωρεῖται· ὡς γὰρ ἔρχη τὰ προση-
 μασία, οὕτως καὶ αἱ ταῦτα πρώτως δηλοῦσι λέξεις· ἀλλ' ὅ-
 τι καὶ πῶδρι ἀπλῶρ σημαντικῶν λέξεων ἢ προθέσις, καθόσον
 εἰς γένη τινὰ ἀναφέρονται παρέσηστος· πῶς ὅ ἄρ αὐτὰ διέ-
 λοις εἰς ἐλαχίστην διαίρεσιν, μεθ' ἢν ἐκ ἑσμι ἐλαχίστη· καὶ
 πῶς ἄρ εἰς μείζονα μεθ' ἢν οὐκ ἄρ γένοιτο μείζων, ἐπιδει-
 ξομ· εἰς ἐλαχίστην καὶ ὅσω διαίρεσιν γένων, διέλοιμεν ἄρ
 τὰ ὄντα καὶ τὰς τέτων σημαντικὰς φωνὰς τὰς εἰς δὲ, λέ-
 γωρ ὅτι τὰ ὄντα, ἢ οὐσία καθόλου, ἢ οὐσία ἐπὶ μέρους· ἢ συμ-
 βεβηκίοντα καθόλου, ἢ συμβεβηκίοντα ἐπὶ μέρους· εἰς δὲ διαί-
 ρεσιν ταύτης ἐλαχίστην, οὐκ ἄν γένοιτο ἄλλη· εἰς δὲ μεγίστην
 διαίρεσιν διέλοιμ' ἄρ, εἰς δέκα· λέγωρ, ὅτι τὰ ὄντα, ἢ οὐ-
 σία, ἢ ποσὸς, ἢ ποιά, ἢ ποσὸς ἔ, ἢ πειρίμ, ἢ πᾶσχημ, ἢ ποτὲ, ἢ
 ποῦ, ἢ ἔχειν, ἢ κείσθαι· ὡς τε καὶ αἱ ταῦτα σημαίνουσαι ἀ-
 πλάτ λέξεις, τοσαύτας ἔξουσι γενικὰς διαφορὰς· μείζων
 δὲ τέτων, ἐκ ἄρ γένοιτο διαίρεσις· ὅτι καὶ ὅσω εἰς τέσσα-
 ρα ἢ ἐλαχίστη γέγονε διαίρεσις; ὅτι ἢ μὲν ἀνωτάτω καὶ
 πρώτῃ γένοιτ' ἄρ εἰς δύο, εἰς οὐσίαν καὶ συμβεβηκίον· ἀλλ'
 ἐπεὶ οὐκ ἔστι ταῦτα προσημαστικὰ, ἀνθυ τοῦ ἢ καθόλου προ-
 σημαστικῶν, ἢ ἐπὶ μέρους· αἱ τε γὰρ οὐσία ἢ καθόλου ἄρ
 προσημαστικῶν, ὡς πρὸς τὸ ζῶον, κύνων, ἀνθρωπος· ἢ ἐ-
 πὶ μέρους, ὡς πρὸς σωκράτης, βουκέφαλος· τὰ τε συμ-
 βεβηκίοντα καθόλου ἢ ἐπὶ μέρους· ἢ γὰρ ἐπισημη, καθό-
 λου συμβεβηκίον· ἢ δὲ ἀρισάρχου ἐπισημη, μερικῶν συμ-
 βεβηκίον.

βεβηκίον· ἐπεὶ τοίνω οὐκ ἀπλῶς, ὅτε ἢ οὐσία λέγε-
 ται· ἀλλ' ἢ καθόλου ἢ μερικῶς, καὶ ἀτόμως· ὅτε τὸ
 συμβεβηκίον, ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἢ καθόλου ἢ μερικῶν, εἰς
 τέσσαρα γίνεται ἢ διαίρεσις, καὶ τοι πρῶτως θεωρομένη
 εἰς οὐσίαν καὶ συμβεβηκίον· γέγονε δὲ οὕτως εἰς οὐσίαν καθόλου,
 καὶ συμβεβηκίον καθόλου, εἰς οὐσίαν ἐπὶ μέρους, καὶ συμβε-
 βηκίον ἐπὶ μέρους· ἐπὶ τοίνω ζῶτων τινὰ ἀλλήλοισ οὐ
 δυνάτται σὺνελθεῖν, καὶ ἵνα τούτων σὺνελθῶν ἄρ; φησὶ
 ζῶων, ὅτι ἢ οὐσία, οὐκ ἄν γένοιτο συμβεβηκίον, ἐπεὶ τὸ συμ-
 βεβηκίον οὐσία· συμβεβηκίον καὶ γὰρ τὸ συμβεβηκίον δυν-
 νάται τῇ οὐσίᾳ· εἶναι δὲ οὐσίαν συμβεβηκίον, ἀδύνατον,
 ἢ τὸ συμβεβηκίον εἶναι οὐσίαν· πάλιν τὸ καθόλου ἐπὶ μέ-
 ρους εἶναι ἀδύνατον, καὶ τὸ ἐπὶ μέρους εἶναι καθόλου ἀδύ-
 νάτω· τῆ δὲ ἐπὶ μέρους δυνάτται τι κατηγορεῖσθαι τῆ κα-
 θόλου· διορ σωκράτους μερικῆς ὄντος οὐσίας, κατηγορηθεῖν
 ἄν ὁ ἀνθρωπος, ὅπως ἐστὶ καθόλου· εἰς γὰρ σωκράτης ἀν-
 θρωπος· γίνονται δὲ οὐσία συμπλοκαὶ τέσσαρες· τὸ γὰρ κα-
 θόλου συμπλέκεται, ἢ τῇ οὐσίᾳ, ἢ τῶ συμβεβηκίοντι· καὶ
 εἰσὶν αὐτὰ δύο συμπλοκαί· καὶ τὸ ἐπὶ μέρους συμ-
 πλέκεται, ἢ τῇ οὐσίᾳ, ἢ τῶ συμβεβηκίοντι· καὶ εἰσὶν αὐ-
 τὰ ἄλλα δύο συμπλοκαί· ὅτε δὲ ἢ οὐσία καθόσον οὐ-
 σία, γένοιτο ἄρ συμβεβηκίον· ὅτε τὸ συμβεβηκίον καθό-
 στον ἄν συμβεβηκίον, γένοιτ' ἄρ οὐσία· καὶ πάλιν ὅτε τὸ
 καθόλου καθόσον καθόλου, γένοιτ' ἄν μερικῶν· ὅτε τὸ με-
 ρικῶν καθόσον μερικῶν, γένοιτ' ἄν καθόλου· διὰ τὴν προσ-
 ἔσθηκας τὸ καθόσον οὐσία καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων οὕτως;
 ὅτι γένεσθαι μὲν καὶ ἄποσιναί τὰ συμβεβηκίοντα ἐν
 τῇ οὐσίᾳ δυνάτται· καθόσον δὲ συμβεβηκίον εἰς καὶ ἐ-
 πὶ οὐσίᾳ δυνάτται, οὐκ ἄρ εἶναι αὐτὸ τοῦτο οὐσία·
 τὸ γὰρ λυκὸν τῶ σώματι συμβαίνει ἄν, φησὶν γὰρ λυ-
 κὸν τὸ σῶμα· τὸ δὲ, λυκὸν ἐστίν, οὐκ ἄν εἶναι ταῦτόν τῶ
 Γ iii σῶματι.

ονόμασι συμπλέξαι. ποιήσω δ' λέγει. ιδιού γὰρ πρὸς
 βάλω ἢ καθόλου οὐσία πῶς ἄρ' εἶναι τῶν λόγων σημαθεῖν
 ἐκείνων, ἄρ' ἀπέδωκας. λέγω ὅτι ἐπεὶ τῶν καθόλου πα-
 ρασταλκῶν ἢ καθ' ἑποικημένου λέγεσθαι, τῆς δὲ οὐσίας,
 τὸ εἰ ὑποκειμένῳ μὲν εἶναι, εἰρηθεῖν ἄρ' ἢ καθόλου οὐσία, ἢ
 καθ' ἑποικημένου μὲν λεγομένη, εἰ ὑποκειμένῳ δὲ μηδε-
 νὶ οὐκ. ἀλλὰ μὴ τὸ καθόλου συμβεβηκὸς πῶς ἄρ' εἶναι
 τῶν λόγων σωθεῖς παρασφύσεως. λέγω ὅτι ἀντὶ τῆς
 καθόλου λήψομαι ἐξηγητικὸν αὐτῶν λόγων τὸ καθ' ὑποκει-
 μένῳ λέγεσθαι. ἀντὶ δὲ τῆς συμβεβηκότητος τὸ εἰ ὑποκειμέ-
 νῳ εἶναι. καὶ ἔσαι ὁ σωθεῖς λόγος σημαίνει τὸ καθόλου
 συμβεβηκὸς, τὸ καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι, καὶ εἰ ὑποκει-
 μένῳ εἶναι. πάλιν μὲν τῶν μερικῶν ἐσῶν σωθεῖς, ση-
 μαντικὸς αὐτῆς λόγους δήλωσον. ἢ οὐτε εἰ ὑποκειμέ-
 νῳ ἐστὶν, οὐτε καθ' ὑποκειμένου τινὸς λέγεται. καθόλου γὰρ
 οὐκ ἐστὶ καθόλου, ἀλλὰ μερικῆ, οὐκ ἄρ' καθ' ὑποκειμένου εἰρη-
 θεῖν. καθόλου δὲ ἐστὶ καὶ οὐ συμβεβηκός, οὐκ ἄρ' εἶναι εἰ ὑπο-
 κειμένῳ. πάλιν μὲν τὸ μερικὸν συμβεβηκὸς εἶναι τῶν λό-
 γων παρασφύσεως. λέγω ὅτι καθ' ὑποκειμένου μὴ μὴ λέ-
 γεσθαι, εἰ ὑποκειμένῳ ἢ εἶναι. καθόλου μὲν γὰρ μερικῶν ἐστὶ,
 καθ' ὑποκειμένου οὐκ ἄρ' εἰρηθεῖν. καθόλου δὲ συμβεβηκός, εἰ
 ὑποκειμένῳ ἄρ' εἶναι. ἐπεὶ τοίνυν ἐμοῦ ἐρωτῶντος τὰ γνώ-
 ριμα ὀνόματα, τῆς ποιηθέντας πρὸς αὐτῶν λόγους ἑποικη-
 τῶντος σε τί βέβηκον οἱ ἑποικητῶν λόγοι, διῶσα σαῖ
 εἰπεῖν μὲν ὀνόματα γνώριμα. ἐρώτησον. καὶ γὰρ ὁ Ἀριστοτέ-
 λης παρὲς τὰ γνώριμα ὀνόματα, τοὺς ἐξηγητικὸς αὐτῶν
 λόγους ἀντ' αὐτῶν εἰρηθεῖ. λέγει δὲ μὲν τί ἐστὶν ὀφθῆ, τῶν
 οὐτῶν τὰ μὴ καθ' ὑποκειμένου τινὸς λέγει. εἰ ὑποκειμένῳ δὲ
 εἶδεν ἐστὶ. λέγω ὅτι ἐφθῆ, τῶν οὐτῶν τὰ μὲν ἐστὶ καθόλου οὐ-
 *ἐφθῆ σῆμα. πῶς καὶ πόθεν λαβῶν τὸ *ἐφθῆ. ὅτι τῶν μὲν κα-
 θόλου

θόλου παρασταλκῶν ἢ ὁ λόγος, ὁ λέγων αὐτὰ καθ' ὑποκει-
 μένου λέγεσθαι. καὶ τῆς ἐσῶς παρασταλκῶν ἢ ὁ λόγος, ὁ λέ-
 γων αὐτῶν μὴ εἰ ὑποκειμένῳ εἶναι. ὁ δὲ δὴν παρὰ δὴ γ-
 μα. λέγω ὅτι ἀνθρώπος. καὶ πῶς εἶναι μῆκος λέξεως καὶ ἀ-
 πλοῦς τῆς ἀνθρώπος, σωθεῖτον ἀφ' ἐδωκας λόγους. ὅτι
 ἀνθρώπος διχῶς λέγεται, καὶ ὡς οὐσία καὶ ὡς καθόλου. καὶ
 οὐ τῶν ἑστῶν μέρους τι. πῶς δὴν οὐσία ἐπινοεῖται. ὅτι
 οὐκ ἐστὶν εἰ ὑποκειμένῳ ὁ ἀνθρώπος, οὐδὲ συμβεβηκός τι.
 πῶς δὲ καὶ ὅτι καθόλου. ὅτι καθ' ὑποκειμένου λέγεται,
 τῶν τινὸς ἀνθρώπου, καὶ οὐκ ἐστὶ μερικὸν τι καὶ ἀέμω, ἀλλὰ
 κατὰ πλειόνων λέγεται τῶν ἀριθμῶν διαφερόντων. καλ-
 λῶς δὴν καὶ ὁ Ἀριστοτέλης εἴπερ ὅτι ἀνθρώπος καθ' ὑποκει-
 μένου λέγεται τῶν τινὸς ἀνθρώπου, εἰ ὑποκειμένῳ δὲ οὐδε-
 νὶ ἐστὶν. ὅτι μὲν γὰρ καθόλου ἐστὶ, καθ' ὑποκειμένου λέγε-
 ται τοῦ τινὸς ἀνθρώπου λέγεται γὰρ ὁ σωκράτης ἀνθρώ-
 πος, καὶ ὁ πλάτων. ἀλλὰ οὕτως λέγεται ἀνθρώπος, οὐχ
 ὅτι συμβεβηκε τῶ σωκράτῃ, ὡς τὸ μυσικὸν καὶ τὸ λυ-
 κόν, ἀλλ' ὅτι εἶδος ἐστὶν ὁ ἀνθρώπος τοῦ σωκράτους. ὡσαυ-
 καὶ τὸ ζῶον ἄρ' λέγεται κατὰ τοῦ σωκράτους, οὐχ ὡς συμβε-
 βηκός ἐρεῖς, ἀλλ' ὡς γένος. τὰ δὲ εἶδη καὶ τὰ γένη, τῶν μὲν
 οὐσιῶν καὶ αὐτὰ οὐσία. τῶν δὲ συμβεβηκῶν, συμβεβη-
 κότητα. αἱ δὲ οὐσίαι, οὐκ ἔχου εἰ ὑποκειμένῳ. ὡς τε εἶδεν τὰ εἰ-
 δη οὐδὲ τὰ γένη τῶν οὐσιῶν ἔσαι εἰ ὑποκειμένῳ, ἀλλὰ καθ'
 ὑποκειμένου μὲν εἰρηθεῖται, τῶν ἀτόμων οὐσιῶν. οὐ μὲν
 τοι καὶ εἰ ὑποκειμένῳ ἔσαι. Διὰ τί δὴν τὰ μὲν κα-
 θόλου ἐφθῆ καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι, τὰ δὲ συμβε-
 βηκότητα εἰ ὑποκειμένῳ εἶναι. τί γὰρ βουλεταὶ τὸ, τὰ
 μὲν, λέγεσθαι φανῆσαι σε, τὰ δὲ συμβεβηκότητα εἶναι, βα-
 ρύς ὁ λόγος καὶ μείζων τῆς σῆς ἐξέως. ὅτι γὰρ τὰ μὲν
 συμβεβηκότητα εἰσὶν ὡσαυτε καὶ αἱ οὐσίαι, τὰ δὲ καθόλου
 τι λέγεσθαι, οὐκ ἐστὶν ἐμ' ὑπάρξει, ἀλλὰ μέγιστον ἐπινοίας
 Δ ἢ λέγεται

μή τε τὰ καθόλου κατὰ δίχρον ἀριθμωδῶς, μή τε τὰ κατὰ μέρος· μή τε τὰς οὐσίας κατὰ δίχρον, μή τε τὰ συμβεβηκότα· κἢ πόθεν δὴ λουὸς οὐσίας διείλετο, ὅτι τὰ ἐξηγητικά αὐτῆς ὀνόματα παρελαμβάνων ἂν σωεπλέξεν, οὕτως ἐξέθετο, ἀπεδείχθη. ἀλλ' εἰ τὰ συμβεβηκότα ἐν τινὶ μὴ ὡς μέρος ὑπάρχοντα, ἀδιώκων χωρὶς εἶναι τῶ ἐν ᾧ ἐστὶ, πῶς ὁ σωκράτης ἐν τόπῳ ᾧ κἢ μὴ ὡς μέρος ὑπάρχων τῶ τόπῳ, κἢ μηδέποτε διωάμενος χωρὶς τόπου εἶναι, οὐκ ἄρ' ἐπι συμβεβηκός; ὅτι τὸ συμβεβηκός ἐν τινὶ σαμακτιῶν, ἢ διώαται ἀφελιπέρι δῶρον τὸ σαμα, κἢ ἐν ἄλλῳ κἢ ἄλλῳ γενέσθαι· ὁ δὲ σωκράτης τόπῳ μὴ οὐ χωρίζεται, τῶ ἵ τόπου χωρίζεται. τί δὴ οὐκ ἢ τῶτον διαφορῶς ὅτι ἀεὶ μὴ ἐν τόπῳ ὁ σωκράτης· ἀφελιπέρι δὲ τὸν πῶτον ἐν ἐτέρῳ ᾧ ἐτέρῳ ἐστὶ· τὸ δὲ ἐν ἄποικίμῳ, οὐδὲν τῶτον ἀφελίπεται τῶ ἐν ᾧ ἐστὶν· ἀλλὰ πῶς οὐκ ἄτοπον λέγειν μὴ χωρίζεσθαι τὰ συμβεβηκότα, σαφῶς κἢ τῆς διωάσεως χωρίζομένης τῶ μήλου κἢ τῆς γλυκύτητος· μὴ ἢ ὁ ἀριστοτέλης ἐφί, ἀδιώατον χωρίζεσθαι· ἀλλὰ τί ἐφί; ἀδιώατον χωρὶς εἶναι τῶ ἐν ᾧ ἐστὶν· ἀλλο δὴ ἐστὶ τὸ χωρίζεσθαι, κἢ ἄλλο τὸ χωρὶς εἶναι τινός· οὐδὲ γὰρ ἐφί, ἀδιώατον χωρὶς εἶναι ἐκείνου ἐν ᾧ ἦν· ἀλλὰ ἀδιώατον χωρὶς εἶναι τῶ ἐν ᾧ ἐστὶν· ἢ γὰρ διωάσα χωρίζεσθαι μὴ διώαται τῶ ἐν ᾧ ἐστὶν, χωρὶς δὲ εἶναι καθ' αὐτὴν οὐχ' ἀδιώαται ἐστὶν, ἀλλὰ ἢ φθαίρεται, ἢ μεταδιδόται εἰς ἄλλο ὑποκειμένον· ὅτι χωρὶς εἶναι καὶ αὐτὸ ἄνδρ' ὑποκειμένον τινός θεωρούμενον ἀμύχανον τὸ συμβεβηκός, δῶρον ἐπεσημνῆσθαι· ἀλλ' οὐχ' ὅτι χωρίζεσθαι ἀδιώατον· ἀλλὰ τί μὴ τὸ ἐν ὑποκειμένῳ, δῶρον τῶ δὲ θένος ὄρου ἐδιδάξεν, ἐν ζῆσι ἐξ, κἢ λέγειται· ὅταν ἐτέρον καθ' ἐτέρου κατηγορηται ὡς καθ' ὑποκειμένου, καθ' ὑποκειμένου μὴ φησὶν ἐκείνο κατηγορεῖσθαι τινός, ὅταν ἐν τῶ τῆσι κατηγορηται, ἐκείνο ἀποδίδεται· δι' τὸ πῶν πατεῖν κατηγορεῖται κατὰ σωκράτους.

τους· ἀλλ' ἐὰν ἀφελιπέρι τῆσι σωκράτης, οὐκ ἄρ' εἴπωμεν αὐτὸν τὸ πῶν πατεῖν· ὡς τε οὐ καθ' ἄποικίμῳ κατηγορεῖται τῶ σωκράτης τὸ πῶν πατεῖν· κατηγορεῖται δὲ τῶ σωκράτης κἢ ὁ ἄνθρωπος· εἴποις γὰρ ἄρ' σωκράτης ἄνθρωπος· ἀλλὰ κἢ ἐρωτηθεὶς τί ἐστι σωκράτης, ἀφελιπέρις ἄρ' ὅτι ἄνθρωπος· ὁ ζῶντις ἄνθρωπος κατὰ τῶ σωκράτους καθ' ἄποικίμῳ κατηγορεῖται· πάλιν ἢ γραμματικὴ ὄνομα δὴ πῶ εἰσθῆναι ἄρ'· ἀλλ' ἐὰν ἐξετάξῃς τί ἐστὶν ἢ γραμματικὴ, οὐκ ἄρ' εἴποις ὄνομα· οὐ γὰρ ἢ οὐσία τῆς γραμματικῆς, ὄνομα ἐστὶν· ἐπεὶ πῶς ἂν ἐδιώατο τοῦ ὀνόματος μετέχων εἶναι γραμματικὸς τῶ ὄντι· ἀλλὰ ἐστὶν ἢ γραμματικὴ ἀδισήμη· ὡς τε ἢ μὴ ἀδισήμη κατὰ τῆς γραμματικῆς καθ' ὑποκειμένου λέγεται, τὸ δὲ ὄνομα, οὐ καθ' ἄποικίμῳ λέγεται· κἢ αὐτὸς δὲ περὲλθῃ, φησὶν, ὅτι τὰ καθ' ἄποικίμῳ κατηγορούμενα, κἢ κατὰ ζῶνομα κἢ κατὰ τὸν λόγον ἐφαρμόξῃ ὀφείλει τῶ ἄποικίμῳ· τὰ δὲ ἐν ἄποικίμῳ κατὰ τῶν λόγων, οὐδέποτε· κατὰ δὲ τῶνομα, ἐφαρμόξῃ ἂν ποτε τῶ ἄποικίμῳ· ὡς τε τὸ καθ' ἄποικίμῳ κατηγορεῖται, ὁ καθολικὸς τῶτον ὄν τῶ ὑποκειμένου, ἐφαρμόξῃ αὐτῶ διώαται, κἢ κατὰ τῶνομα κἢ κατὰ τὸν λόγον, τούτοις συνανύμως λέγεσθαι διώαται κατὰ τοῦ ὑποκειμένου· τὰ αὐτὰ δὲ ἐστὶ τὰ εἶδη καὶ τὰ ζῆνι τῶ ὑποκειμένου, εἴτε ἐσοίαι εἶεν, εἴτε συμβεβηκότα· ὅτι γὰρ καθολικὸν ἐστὶ καθ' ὑποκειμένου, ἐδηλωσεν εἴπωμεν τὰ ἄτομα μὴ εἶναι καθ' ὑποκειμένου· Δεῖ τοίνυν τὸ καθ' ὑποκειμένου μὴ ἄτομον εἶναι ἐν τῶ τῆ ὑποκειμένου κατηγορούμενον· διὸ κἢ καθολικὸς τῶτον ἐστὶ τῶ ὑποκειμένου· τί δὴ οὐκ ἐν τούτων συμβαίνει; φησὶν ὁ ἀριστοτέλης τί συμβαίνει, ὅταν ἐτέρον καθ' ἐτέρου κατηγορηται, ὡς καθ' ὑποκειμένου, ὅτε κατὰ τῶ κατηγορούμενου λέγεται, πάντα κἢ κατὰ τῶ ὑποκειμένου εἰσθῆσθαι· ἀλλὰ πῶς δῶρον ἀληθές; ὁ μὴ γὰρ ἄνθρωπος κα-

τά σωκράτους λέγεται, καθ' ἑποικημῶν. κατὰ δὲ τοῦ
 ἀνθρώπου κατηγορεῖται ἐ μόνου ἢ ζώου, ἀλλὰ καὶ εἰς ἴδιον
 εἶδος. ἢ ὁ ἀνθρώπος. οὐ μὴν ἐτι κατὰ τὸ σωκράτους πάν-
 τα κατηγορηθῆσιν, ἀλλὰ τὸ μὴ ζῶον κατηγορηθῆσιν. ἐν
 ἐτι δὲ καὶ τὸ εἰς ἴδιον οὐ ἢ σωκράτους εἶδος. ἀλλ' ὁρᾷς ὅτι ἢ
 ἀποπλά γέγονε παρὰ τὸ μὴ ἀνδέξασθαι ὁρᾷς. πῶς εἴ-
 ρηται ὅρα κατὰ τοῦ κατηγορουμένου λέγεται, οὐ ἢ ἀ-
 πλῶς εἴρηκεν ὅρα κατὰ τὸ κατηγορουμένου λέγεται. ἀλλ'
 εἰπὼν ὅταν ἕτερον καθ' ἕτερον κατηγορηται, ὡς καθ' ὑπο-
 κημῶν, δέδωκεν ἑποικημῶν βεῖν τὸ σωκράτους καὶ ἐν τῷ τὸ
 πτωικαῦτα, ὅρα κατὰ τὸ κατηγορουμένου λέγεται, τὸ εἴ-
 πα καὶ κατὰ τὸ ὑποκειμένου εἰρηθῆσιν. διορ τὸ ζῶον κα-
 τὰ τὸ ἀνθρώπου ὡς καθ' ὑποκειμένου κατηγορεῖται. ἐφαρ-
 μόξῃ γὰρ τῷ ἀνθρώπῳ καὶ τοῦνομα τὸ ζῶου, καὶ ὁ λόγος.
 ζῶοντε γὰρ ὁ ἀνθρώπος, καὶ οὐσα ἐμφυγος αἰδητινί. τὸ
 δὲ εἶδος ἐφαρμόζει μὴ κατὰ τοῦνομα. εἶδος γὰρ ἄν ῥη-
 θῆν ὁ ἀνθρώπος. οὐ μὴν ἐν τῷ τί ἐσιμ ὁ ἀνθρώπος. τῷ
 ἐρωτῶντι πῶδε τῆς οὐσίας αὐτοῦ ἢ τις ἐσιμ, ἀρδιόθῃν ἄν
 ὅτι εἶδος, ἀλλ' ὅτι ζῶον. τὸ δὲ εἶδος λέγεσθαι τὸν ἀνθρώ-
 που, ἀντιδιουρεῖται. πρὸς τὸ μὴ τῶν ἀτόμων εἶναι, ἀλλ'
 ὅρα ἢ κατὰ κοινότητα προσκαγορευομένων. τὸ δὲ κα-
 τὰ κοινότητα τὸν ἀνθρώπου λέγεσθαι, συμβεβηκός
 ἐστὶ μάλλον παρὰ σακτιδῶν, ἢ οὐσίας. συμβεβηκε δὲ οὐ τῶν
 κυρίων, ἀλλὰ τοῦ ἑοικότες διαφορᾶ τινί. Διαφέρει δὲ ὁ
 ἀνθρώπος τοῦ σωκράτους, ὅτι ὁ μὲν κατὰ κοινότητα
 λέγεται, ὁ δὲ σωκράτης οὐ κατὰ κοινότητα, ἀλλὰ ἀτό-
 μως. ἢ ὅρα κατὰ κοινότητα εἶδος ὁ ἀνθρώπος λέγεται,
 καὶ καθ' ἑποικημῶν τὸ ζῶον. συμβεβηκε δὲ τὸν τοῖς κα-
 τὰ πλειόνων εἶναι πῶδεστικῶν. ἐν δὲ τῷ τί ἐσιμ ἢ οὐσίας
 τοῦ ἀνθρώπου κατηγορεῖται. μετὰ δὲ ταῦτα, πῶδε
 τίνων διδάσκει ὁ ἀριστοτέλης. πῶδε διαφορῶν. τί
 λέγεται;

λέγεται. ἢ ἑποικημῶν καὶ μὴ ὑπάλληλα τεταγμέ-
 νων, ἑποικημῶν καὶ αἰ διαφοραί. διορ ζῶου καὶ ἐπισή-
 μης. ζῶου μὲν γὰρ διαφοραί, διορ τὸ πεζῶν, καὶ τὸ δίποον,
 καὶ τὸ πτωῶν. ἐπισήμης δὲ οὐδεμία τούτων. οὐ γὰρ δια-
 φέρει ἐπισήμη ἐπισήμης τῷ δίποον εἶναι. ἢ δὲ γε ὑπ'
 ἀλλήλων γινώσκων, οὐδέμ κωλνει τοῖς αὐτὰς διαφορᾶς εἶ-
 ναι. τὰ γὰρ ἐπάνω ἢ ὑποκάτω κατηγοροῦνται. ὥστε
 ὅσα τῶν κατηγορουμένου διαφοραί, τοῦτο καὶ τοῦ ὑ-
 ποκειμένου ἔσονται. ἀλλὰ ὁρᾷς ἐν οἷς εἰρηθῆσιν, ὅτι πλείω
 εἰς τὰ λεγόμενα. ὁρᾷς εἰρηται γὰρ πῶδε γινώσκων, ὡν τὰ
 μὲν, ἑποικημῶν εἶναι, τὰ δὲ, ὑπάλληλα. εἰρηται δὲ καὶ
 ἑποικημῶν εἶναι. εἰρηται δὲ καὶ αἰ διαφοραί. καὶ τὸν-
 των, αἰ μὲν, ἑποικημῶν εἶναι, αἰ δὲ αἰ αὐταί. πῶδε
 πάντων ὅρα εἰπὼν τούτων, τί βουλεται δια τοῦ πε-
 κειμένου διδάξαι, παρὰ σισομ. φημι τίνων ὅτι πολ-
 λαχῶς μὲν λέγεται καὶ τὸ εἰς ἴδιον καὶ τὸ γινώσκων. καὶ ἢ δια-
 φοραί. τὸ δὲ νῦν λαμβανόμενον γινώσκων ἐσιμ ἐκείνο, ὁ κα-
 τὰ πλειόνων καὶ διαφορόντων τῷ εἰς ἴδιον, ἐν τῷ τί ἐσιμ κα-
 τηγορεῖται. διορ τὸ ζῶον, γένος ἄν εἴη πτηνῶν καὶ πε-
 ζῶν καὶ οὐδῶν. ὡν τῷ εἶναι διαφορόντων ἀλλήλων ἐν τῷ
 τί ἐσιμ ἑκασομ ἐρωτηθῆν κατηγορεῖται. τί γὰρ ἐσιμ ἑκα-
 σομ ἀρδιόθῃντες, ζῶον ἐροῦμεν. λαμβάνεται δὲ τὸ εἶ-
 δος τὸ κατὰ πλειόνων τῷ ἀριθμῶν διαφορόντων ἐν τῷ τί
 ἐσιμ κατηγορουμένων. ὁ γὰρ ἀνθρώπος εἶδος ὡν, κατὰ
 πλειόνων τίνων ἀνθρώπων ἀριθμῶν μόνου διαφορόντων, ἐν
 τῷ τί ἐσιμ ἑκασος κατὰ μέρος ἐρωτηθέντων κατηγορεῖ-
 ται. τί γὰρ ἐσιμ ὁ σωκράτης ἐὰν ζητῶμεν οἰκειῶς, ἀρ-
 διόθῃν ὅτι ἀνθρώπος. ἐπεὶ δὲ τὰ πολλὰ εἶδη πολλὰ
 τις τὰ αὐτὰ ἄντα κατὰ γένος, διαφοραῖς χωρίζεται, ὡς
 πῶδε ὁ ἀνθρώπος, καὶ ὁ βοῦς καὶ ὁ κύνων, τὰ αὐτὰ ἄντα κα-
 τὰ γένος. ζῶα ἢ πῶδε διαφοραῖς ἀλλήλων χωρίζεται. ἢ δὲ
 Ε ἢ διαφοραῖ

διαφορα πῶν ἑκασου ἤντι εἰδῶν ἐστὶ, παρὶσσην· ὅτι ἤντι ὁ ἀνθρώπος ζῶν ἐστὶ λογικὸν θνητὸν, καὶ ὁ κύων ζῶν ἀλογον ὑλοκινητὸν, αἱ διαφοραὶ παρὶσσην· εἴη ἄν καὶ ἡ διαφοραὶ τὸ κατὰ πλειόνων διαφορόντων ἀλλήλων ἐν τῷ ποῖον τί ἐστὶ, κατηγορούμενον· οἷον τὸ πῆνρον διαφοραὶ ἐστὶ, κατὰ πλειόνων κατηγορούμενον· κατὰ ἤντι κύων καὶ κόρακος καὶ ἀετῶν λέγεται· ἀλλὰ ἑκάστου ζῶου ὄντος τὸ πῆνρον εἶναι ἑκασου ποῖον τι ζῶον δηλοῖ· τῆς ἤντι τῶν ζῴων ποιότητος, καὶ τῶν εἰδῶν δηλωτικὴ ἢ διαφοραὶ· οὐδαμῶς· ἀλλὰ δέκα οὐσῶν ἢ ἀνωτάτω καθ' ἑκάστου, ἀλλοῖα τὰ τε ζῴη καὶ τὰ εἶδη καὶ αἱ διαφοραὶ· ἥς γὰρ ἄν κατηγορίας ὑπάρχη τὸ ζῴον, ἐκείνης ἔσται καὶ τῶν ζῴων οὐκείων εἰδῶν, καὶ αἱ τῶν ζῴων καὶ εἰδῶν διαφοραὶ· ἀλλὰ ἕδω ἀπὸ δυνάμεως κατὰ πλειόνων εἰδῶν λέγεσθαι τῶν διαφορῶν, ἀρχῆ καὶ ἀπὸ ἐστὶ ὅτι εἰρηκίας· οὐδαμῶς· ἀλλ' ὡς ἐπιτοπολύ· εἰσὶ γὰρ ἕντες ἰστέριθμοι τοῖς εἰδέσιν, ὡσαυτὸν κουφότις καὶ βαρέτις· ἢ ἢ, μέτρον πυρὸς ἕξι, ἢ δὲ, γῆς· ἄρα ὅσα καὶ τῶν εἰδῶν ἀρδῶν κατὰ πλειόνων ἀριθμητῶν· οὕτως ἔχει ἐκασὸν τῶν, οὐδαμῶς· ἀλλ' ὡς ἕδω τὸ πλείον· ὁ ἤντι φοίνιξ τὸ ὄρεον εἶδος ἄν, οὐ κατὰ πλειόνων ἀριθμῶν λέγεται εἶναι, εἶγε εἶς μόνος φοίνιξ ἀεὶ γίνεσθαι· ἀλλ' εἰ ἄρα κατὰ πλειόνων οὐ τῶν ἀριθμῶν, ἀλλὰ τῆς ἀρδῆς λέγεται· ἀλλὰ τί μὲν τὸ ζῴον τὸ λογικὸν ἀνθρώπου ἐν ταύτῃ, καὶ τί τὸ εἶδος, καὶ τίς ἢ διαφοραὶ, παρὶσσην· ἐπίδειξον δὲ καὶ τίνα ἢ ἐτδρα ζῴη· τίνα δὲ ὑπάλληλα· ἐτδρα ζῴη τὰ ἐν ταῖς δέκα κατηγορίαις· ἀλλὰ μὲν γὰρ τὰ ζῴη τῆς οὐσίας, ἀλλὰ δὲ τὰ ζῴη τὰ τῆς ποιότητος· καὶ ἄλλα τὰ τοῦ ποσοῦ, καὶ τῶν ἄλλων· ὡς οὕτως δὲ καὶ τὰ εἶδη τὰ ὑφ' ἑκάστου ζῴου ἄλλα ἢ ὑφ' ἄλλο ζῴου, ἤντι οὕτως ἐτδρα ζῴων, καὶ αἱ διαφοραὶ ὡσαυτῶς· ἀλλὰ ἤντι τῶν ζῴων ζῴους ὄντος, καὶ τῆς ἐπισήμης ἄλλα· τὸ ἢ ἤντι ζῴον τῆς οὐσίας ἐστὶ, ἢ δὲ ἐπισήμη τῆς ποιότητος· καὶ ἄλλα ἢ τὰ εἶδη ἢ

εἶδη τῶν ζῴων, ἀλλὰ δὲ τῆς ἐπισήμης· καὶ ἄλλα μὲν αἱ διαφοραὶ τοῦ ζῴου, ἀλλὰ δὲ αἱ διαφοραὶ τῆς ἐπισήμης· ζῴον μὲν ἤντι ζῴου ἀφ' ἑρρεῖ, τῶν, τὸ ἢ εἶναι ἄπαιον, τὸ δὲ, τετραπαιον· ἐπισήμη ἢ ἐπισήμης, τῶν δὲ τῶν εἶναι οὐ ἀφ' ἑρρεῖ· ταῦτα ἢ οὐκ ἔτερον ζῴη καὶ εἶδη, καὶ αἱ διαφοραὶ ἔτερον· ὑπάλληλα δὲ ζῴη ἐστὶ, ἄν τὸ ἐτδρα ζῴου ὅτι τὸ ἐτδρα ἐστὶ, ἐν ταύτῃ ζῴη τῆς κατηγορίας· ὡς ὑπὸ τῶν ζῴων τὸ πῆνρον ζῴον, τοῦτέστι τὸ ὄρεον· ὡσαυτὸν τῆς κατὰ τῶν εἰδῶν ἐστὶ κατηγορία· λέγε ἔτι σαφέστερον· φημί, ἤντι καθ' ἑκάστου λεγομένου, τὰ μὲν ἐστὶ ζῴη, τὰ δὲ εἶδη, τὰ δὲ διαφοραὶ· ἤντι ἢ εἰδῶν καὶ ζῴων, τὰ μὲν ἐστὶ μόνον εἶδη, ἀ διαίρεται εἰς τὰ καθ' ἑκάστου· τὰ δὲ ἢ μόνον ζῴη· ταῦτα δὲ ἢ ἄν οὐκ εἶδη αἰσθητῶν ἀφ' ἑρρεῖ καὶ ζῴη· ὅτι τῶν μεταξὺ, ταῦτα εἶδη ἢ ὄντα ἢ ἐπαναβεβηκότων, ζῴη δὲ ἢ ἄλλο ἀποκαταβεβηκότων, εἰκότως ἄν εἶναι ὑπάλληλα τὰ ζῴη· ἕδω παραδείγματων σαφῆς ποίησον ταῦτα· ἢ εἰσάφ' ἑρρεῖ, γένος ἐστὶ τὸ ἀνώτατον μόνον ἢ εἰδῶν· πρὸ αὐτῆς ἤντι οὐκ ἀνδρα εἶδη ἄλλο ζῴου τῆς εἰσάφ' ἑρρεῖ· ὁ δὲ ἀνθρώπος εἶδος ἐστὶ μόνον· μὲν γὰρ αὐτὸ τὰ ἄτομα ἐστὶ, καὶ οἱ τινες ἀνθρώποι· τὰ δὲ μετὰ τῶν οὐσῶν ἄρα τῶν ἀνθρώπων, ὅς ἢ μόνον εἶδος, ὅτι μετὰ τῶν ἀφ' ἑρρεῖ, ταῦτα εἶδη μὲν ἐστὶ ἢ πρὸ αὐτῶν, ζῴη ἢ μετὰ ταῦτα· ὡσαυτὸν τὸ ζῴον εἶδος ἢ ἐστὶ τῆς οὐσίας, ζῴος δὲ τῶν λογικῶν ζῴων· τὸ ἢ λογικὸν ζῴον, ζῴος ἢ τῶν ἀνθρώπων, εἶδος ἢ τῶν ζῴων· τὰ δὲ ταῦτα ὅτι μετὰ τῶν ὄντων τῶν ζῴων καὶ εἰδικωτάτου, πρὸς ἄλλο καὶ ἄλλο λογικὸν ἀνθρώπου, καὶ ζῴη καὶ εἶδη ἐστὶ, ταῦτα ὑπάλληλα· καλεῖται ζῴη· ἄρα ὅσα ὑπάλληλα ὄντα ἐστὶ ὅτι φέρεται ἐκάτδρα ὑφ' ἑκάτδρα, οὐδαμῶς· ἀδυνάτου ἤντι εἰσαυτὸν τὸ λογικὸν ζῴον θνητὸν, διομὸν ἀνθρώπου, ὑπὸ τῶν ζῴων, καὶ τῶν ζῴων εἶναι ὅτι τῶν ἀνθρώπων· οὐ δὲ ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς λέγεσθαι ὑπάλληλα, ἐπεὶ τὸ αὐτὸ καὶ εἶδος ἔσται καὶ ζῴη, ἀλλ' ὅτι

θάπτειν ἄπο θάπτειν ὄν, καὶ ἀμφοτέρων γένων ὄντων,
 μηδέτερον ἄπο μηδέτερον ἢ, ταῦτά οὐκ ἂν εἴη ὑπόλλη-
 λα. ὡσαυτὲρ γένων ὄντων ἢ ζώου καὶ τῆς ἐπισήμης, ὅτε ἢ ἐπι-
 σήμη ἄπο τὸ ζώου, οὐτε ἢ ζώου ἄπο τὴν ἐπισήμη, ἢ ἢ
 ἕτερογένων. ἔστι δὲ ἔτερα τὰ ἀπάλληλα πάντη διεσώτα-
 ῖσι τὰ δέκα γένη τῆν δέκα κατηγοριῶν. ὧν δέκα διάφο-
 ροὶ εἰσὶν παρασάτικαὶ κατηγορίαι, καὶ ὧν αὐτὰτά καὶ
 οὐκ ἔτι ὑπ᾽ ἄλλο τι παρὰ μὲν ἐστὶ δέκα γένη, τὸν τὸν ἕτε-
 ροὶ εἰσὶν καὶ ἀφοραὶ. τῆν δὲ ὑπόλληλα γένων ἐνδέ-
 χεται τὰς αὐτὰς εἶναι διαφορὰς, οὐ γὰρ πᾶν τὸν αὐ-
 τὰ. ἀλλ᾽ ἔστιν ἐφ᾽ ὧν αὐτὰ, ἐφ᾽ ὧν δὲ οὐ. πᾶς ἔτι τι-
 νων ἢ αὐτὰ, ἢ τινῶν δὲ ἢ, ἐπίδηξις. ἢ ζώου καὶ τῆ
 ὄρνέου ὑπόλληλα ἐστὶ γένη. ἄπο τῆν ζώου ἢ ὄρνέου. ἀλ-
 λα ζώου μέρη αὐτὰ ἀφοραὶ, ἢ λογισμὸν καὶ τὸ ἀλογον. ὄρνέου
 δὲ ἐκ ἄρ ἔστιν αὐτὰ ἀφοραὶ. εἶν δὲ ἂν τινες ζώου ἀφο-
 ραὶ αὐτῶν καὶ ὄρνέου. τῆν δὲ γὰρ ζώου, τὰ μὲν ἐστὶ πη-
 φάγα, τὰ δὲ, ὡσαυτὲρ φάγα, τὰ δὲ, κρεοφάγα. ἀλλὰ καὶ τῆν
 ὄρνέου αὐτὰ ἀφοραὶ. Δις τί δὴ οὕτως συμβαί-
 νει; ὅτι τὸ ζώον πᾶσι μέρη ἢ ὄρνέου τῶν ἑαυτῶν εἰδῶν,
 τὴν δὲ ἐπισήμη οὐ πᾶσι μέρη, οὐδέ ἐστὶν αὐτῶν εἶδος ἢ ἐπι-
 σήμη. τοῦ δὲ πᾶσι μέρη γίνονται ἄρ καὶ τῶν πᾶσι μέρη
 ἀφοραὶ αὐτὰ. τῆν δὲ μήτε πᾶσι μέρη μήτε περιεγο-
 μένε, οὐκ ἂρ εἶν ποτε αὐτὰ ἀφοραὶ. πᾶς δὴ οὕτως
 θεσπῆλα καὶ ὁ ἀριστοτέλης. ἐν τῶν φάναι, τῆν δὲ ὑπόλλη-
 λα γένων οὐδὲν κωλύει τὰς αὐτὰς διαφορὰς εἶναι. αἰτίαι
 δὲ ἐπάγει. τὰ γὰρ ἐπάνω τῆν ὑπ᾽ αὐτὰ γένων, κατηγορεῖ-
 ται. ὥστε ὅσα τῶν κατηγορουμένου ἀφοραὶ εἰσὶν, καὶ τοῦ
 ἄπο κημένου ἔσονται. ἀλλὰ οὐ τίνες μὲν ἀφοραὶ τῶν
 ζώου τὰς αὐτὰς ἀπέλειξας, ὅσας τοῦ ὄρνέου; ὡδὲ, κα-
 θ᾽ ἄπο εἰρηκῆ, ὡς τε ὅσα τῶν κατηγορουμένου ἀφο-
 ραὶ εἰσὶ, καὶ τοῦ ὑποκειμένου ἔσονται. οὐ γὰρ ὅσα τοῦ

ζώου

ζώου ἀφοραὶ, τοῦτα καὶ τοῦ ὄρνέου. καὶ τῶν περὶ ὀλίγου
 ἔφασκεν, οὐδὲν κωλύει τὰς τῆν ὑπόλληλων γένων ἀφο-
 ρὰς καὶ τῆν ὑποκείμενα, ὡς μὴ παρὰ διωρισμένων τῆν
 ὑποκείμενα εἶναι. νῦν δὲ ἀπλῶς ἔφη ὅσα τοῦ κατηγορου-
 μένου, τοῦτα καὶ τοῦ ὑποκειμένου ἀφοραὶ ἔσονται.
 ἀλλ᾽ ὀμῶν ἢ ἔτι οὐ πολλοὺς ἡμαρτῶν νομίζω τῶν τό-
 που, καὶ διορθοῦν τὰς φῆσαι μὴ ὅσα τοῦ κατηγορουμένου
 ἀφοραὶ, τοῦτα καὶ τῶν ὑποκειμένου ἔσονται. ἀλλ᾽ ἔμπα-
 λιρ ὅσα τῶν ὑποκειμένου, τοῦτα καὶ τοῦ κατηγορουμέ-
 νου ἔσονται. ἐγὼ δὲ φημί ἐξ αὐτῶν τοῦτο ἐκ τῶν εἰδῶν φάναι,
 καὶ πάλιν πάσας τὴν λυσὶν τῆς ἀκρίας λαμβάνεσθαι. εἰ γὰρ
 οὐ πᾶσαι αὐτῶν κατηγορουμένου ἀφοραὶ καὶ τῶν ὑποκειμένου
 εἶναι εἰρήσθαι, ἀλλὰ τινες. πάλιν δὲ πᾶσαι λέγονται τῶν
 κατηγορουμένου εἶναι καὶ τῶν ὑποκειμένου, διὰ ἔλθειν ἡμῶν
 ἡδὲ τὰς ἀφοραὶ, καὶ ἢ ἐν αὐταῖς εἶδος ἢ, ἢ ἢ ἢ ποῖα
 εἶδους αὐτῶν ἀφοραὶ πᾶσαι διώκονται τοῦ ὑποκειμένου
 κατηγορεῖσθαι. διὰ τὸ δὴ λέγειν ἄλλως. φημί τῶν
 νῦν ὅτι τῶν ἀφορῶν, αὐτὰ μέρη, λέγονται εἰδοποιοί, καὶ ὡς
 εἰδοποιεῖται τὸν κατηγορούμενον, καὶ διορ πεποιῶται. αὐτὰ δὲ,
 εἰσὶν διαιρετικαί, καθ᾽ ὡς διαρεῖται εἰς εἶδη τὸ γένος τὸ ὑπ᾽
 αὐτό. διορ τὸ ἐμφυχον, τὸ αἰσθητικόν, ἀφοραὶ δὴ πᾶν
 εἶδη. ἀλλὰ αὐτὰ περιγρόμναι τῆν οὐσίαν εἰδοποιῶσθαι αὐ-
 τῶν, καὶ διορ εἰδοποιῶσθαι πρὸς τὸ γένος ζώου. εἰδοποι-
 οῦνται τοίνυν καὶ πεποιῶται τὸ ζώον τῆν τοῦ ἐμφυχου
 ἀφοραὶ, καὶ τῆν τοῦ αἰσθητικοῦ. αἶς ἀφορῶν θείσθαι οὐσίαν,
 γέγονεν ζώου. διορ καὶ λέγομεν εἶναι τὸ ζώον, οὐσίαν ἐμφυχον
 αἰσθητικόν. καὶ εἰσὶν αὐτῶν αὐτῶν ἀφοραὶ αὐτῶν γένων, καὶ ἀφ-
 τελεσικαὶ τῶν ζώου, καὶ ἐπάνω τε αὐτῶν. διορ καὶ κατηγοροῦνται
 αὐτοῦ. εἰποῖς. γὰρ ἄρ τὸ ζώον ἐμφυχον, καὶ πάλιν αἰσθητι-
 κόν. εἰσὶ δὲ ἄλλαι ἀφοραὶ, αὐτὰ ἐκ ἑστὶ εἰδοποιούσιν τὸ ζώον,
 ἀλλὰ τέμνουσιν αὐτὸ εἰς εἶδη. καὶ εἰσὶ πᾶσαι ἄπο κᾶτω

Ε iiij αὐτοῦ

αυτῶν, κὺ ὕψ' αὐτό. διὸ οὐ δὲ ἐκάστη διωθηθῆ τις τῶ ζώου κα-
 τηγορήσται. διὸ τὸ λογικόν, τὸ ἄλογον, τὸ θνητόν, τὸ ἀθάνα-
 ζον, τὸ πῆνόν, τὸ χερσῶδες, τὸ ἐνυδρον, τὸ ἄπυρον, τὸ τετραπυ-
 ρον, τὸ ἐρπισιμόν, τὸ πῆρωτον, τὸ ἀπῆρον. πάλαι γὰρ ἄνω τὸ ζῶον
 διαφοραί, αἷς τέμνεται ἢ αὐξ, εἰδοποιεῖται ἢ τὰ ὑπ' αὐξ
 εἶδη τῶν ζώων. ἢ μὴ ἔτι κὺ αὐτὸ ταύταις εἰδοποιεῖται, αἷς
 δὴ κὺ τέμνεται, ἀλλὰ ταῖς περτέρας. εἰ τοίνυν οὐ πάλ-
 σαις ἢ ταῖς διαφοραῖς τῶν κατηγορουμένων διώσται τὰ
 ἄνωκειμένα χηθῶσαι, τίσι δὲ κὺ ταῖς γε τίσι ταύταις πάλ-
 σαις διώσται λέγεσθαι τὰ ὑποκειμένα; φησὶ ὅτι οὐ πάσας
 ἢ ταῖς τῶ ζώου διαφοραῖς ἐστὶ κατηγορεῖν τῶ ὑποκειμένου, διὸν
 τῶ ἀνθρώπου. πᾶσαι δὲ ταῖς εἰδοποιῖας ἐστὶ κατηγορεῖν. ἢ ἄρα
 διὸ τῶ ζώου εἰδοποιοὶ αἱ ἐπάνω, τὸ ἐμφυχον, τὸ ἀσθητικόν.
 ταύτας δὲ διόντε κατὰ ἀνθρώπου κατηγορήσται. ἀσθητι-
 κόν γὰρ καὶ ἐμφυχον ὁ ἀνθρώπος. ὁρθῶς ἄρα εἰρηται, ὅτι
 πάντα τὰ κατηγορεύμενα τῶν ἐπάνω κὺ τῶν ὑποκάτω κα-
 τηγορήσομεν. τὰς μὲν ἢ διαμερτικὰς διαφοραῖς, οὐχ διόντε
 κατηγορεῖν τῶ ζώου. τὰς δὲ εἰδοποιῖας διὸν τε. εἰσὶ γὰρ ἐπά-
 νω. ὡς δ' ὅρα διὸν τε κατηγορήσται τῶ κατηγορευμένου, διὸν
 τε δὲ τὰς ἐπάνω κὺ εἰδοποιῖας διαφοραῖς, ταύτα κὺ κα-
 τὰ τῶ ὑποκειμένου κατηγορήσται. ὅρα δὲ οὐχ διόντε κατη-
 γορεῖν, ταύτα οὐ κατηγορήσομεν. εἰσὶ μὲν ἴσιν τινὲς τῶ ὑ-
 ποκάτω κὺ διαμερτικῶν τοῦ ζώου διαφοραῖς, αἷς διόντε κατὰ
 τῶ ὑποκειμένου ποιεῖσθαι διαμερτικὰς ἀπερίεξαιμνα. με-
 τὰ δὲ τὸ ταύτα διδάξαι, ἰδὴ τίνα μεταβαίνει διαίρεσις;
 τίς εἰς μείζον ἀναλαβῶν ποιήσεται. ἢ δὲ ἢ εἰς μείζον,
 ἢ εἰς δέκα. ἄρα οὖν διαίρεσις ἐστὶς; οὐδαμῶς. δια-
 τίς διαίρεσις ἢ γὰρ ἐστὶς, τομὴ τῶ γένους εἰς εἶδη. οὐταῦ-
 θα ἢ οὐ γένος ἔρ διαίρεσεται εἰς εἶδη δέκα, ἀλλὰ δέκα γέ-
 νος ἐκθήσεται. καταρίθμισις οὖν ἐστὶς, ἢ ποιήσεται τῶ πρῶ-
 τῶν γένων, κὺ τῶν κατὰ πρῶτα γένη δέκα κατηγοριῶν.
 τί οὖν

τί οὖν φησὶς; τῶν κατὰ μηδεμίαν συμπλοκὴν λεγομέ-
 νων ἐκασον, ἢ οὐσίαν σημαίνῃ, ἢ ποσόν, ἢ ποιόν, ἢ πρὸς
 τι, ἢ ποῦ, ἢ ποτὲ, ἢ κείσθαι, ἢ ἔχειν, ἢ πασχέειν. κὺ λεγόμε-
 ναι ταύτων ἐκασον δηλωτικὰ παραδείγματα. διὸν οὐσίας
 μὲν, ὡς τύπον εἰπεῖν, ἀνθρώπος, ἴσως. καὶ τῶν ἄλλων τὸ
 πρὸς φορον εἰς παράστασις παραδείγματα. ἄρα ἔρ πάν-
 τες συγχωροῦσι τίς εἰς τὰ αὐτὰ γένη καταρίθμισις τῶν
 σημαντικῶν λέξεων, πρῶτος κὺ πρηνουμένως τῶν πρην-
 γμάτων; οὐδαμῶς. ἀσθητικὸν γὰρ ἢ πῆρα ὁ ζωικός, βι-
 βλία γράφας πρὸς τὰς ἀριστοτέλους κατηγορίας. Κορνή-
 τος τὸ ἐν ταῖς ῥητορικαῖς τέχναις, κὺ οὐ τῆ πρὸς ἀσθητικὸν
 φορον αὐτῆ γράφῃ, κὺ ἄλλοι παλαιοί. ἄρα οὖν ὁρθῶς ἀντι-
 λέγουσι; οὐδαμῶς. πόθεν οὖν δὴ ἴσως; ὅτι πρὸς
 πάντα σχεδὸν ἀντίπερ αὐτοῖς ἀντιγράφας κὺ ἰδιει-
 ξας, ὅπως σφάλονται. τίς δὲ ὁ τρόπος τῆς ἀντιλογίας;
 τριτὸς. οἱ ἢ γὰρ, ὅτι πλεονάζει ἢ καταρίθμισις. οἱ δὲ,
 ὅτι ἐλλείπει. οἱ δ' ὅτι τινὰ ἄλλα ἀντὶ ἄλλων παραλήφον γέ-
 νη. εἰ δὲ ἴσως τῶ κατὰ μηδεμίαν συμπλοκὴν λεγομένων
 ἔφη, τὰ ἢ οὐσίαν σημαίνει, τὰ δὲ ποσόν, κὺ τὰ ποιόν; ὅτι οὐ
 πρὸνεται τῶ ὄντων εἰπεῖν ὅρα ἐστὶ καὶ πόρα τούτων γέ-
 νη. ἀλλὰ πῶδε λέξεων σημαντικῶν πρηνουμένως τῶν
 ὄντων, πόρα τούτων γένη τῶν οὐ λεγομένων. κατὰ λέγονται
 δὲ αἱ λέξεις. τίνες αἱ διαφοραῖς; τὰ ἢ ἐστὶ κατὰ συμ-
 πλοκῆν, τὰ δὲ ἀνδρὸς συμπλοκῆς. τίνα ἐστὶ τὰ κατὰ συμ-
 πλοκῆν; τὰ ἔκ τινων κατηγοριῶν τελείων διοῖν ἢ κατὰ
 πλεόνων συγκείμενα. οἱ ἀνθρώπος τρέχει, ἀνθρώπος οὐ
 λυκείω πῶδε πατεῖ. ἀνδρὸς συμπλοκῆς, τίνα ἐστὶ; τὰ
 μὴ οὕτως ἔχοντα. οἱ τὰ ὁμώνυμα πάντα, τὰ συνώνυμα,
 τὰ παρώνυμα. τὰ δὲ τῶ αὐτῶν, οἱ λιθολογεῖ, βυκολεῖ,
 ἴσως οὐδὲξεί, κατὰ συμπλοκῆν ἐστὶς, ἢ χωρὶς συμπλοκῆς;
 χωρὶς συμπλοκῆς. εἰ δὲ τῶ αὐτῶν ἐν τελεί-
 ων σωδῆσκει

ωρ σωζέσθαι κατηγοριῶν. πότε δὲ ὡς γινώσκῃ χωρὶς συμ-
 πλοκῆς λεγομένων; λέγει τὰ εἰρηθέντα. τίς δὲ ὡς ἐκα-
 στος τούτων ὅρος; οὐκ ἐστὶν αὐτῶν ὅρος ἀρδωῶναι, διότι
 πᾶς ὅρος ἐκ γένεως. τὰ τὰ δὲ οὐκ ἐστὶ γένεσι. ἐστὶ γὰρ τὰ γινώ-
 κώτατα. τί δὲ ὡς παραδιδάσκω; παραδειγματὰ καὶ τὰ
 ἴδια, ὡς καὶ ἀριστοτέλης, νῦν μὲν διδόντες παραδειγματὰ, ὕστε-
 ρον δὲ καθ' ἐκείνην κατηγορίαν ζητήσας καὶ δείξας τίνας ἐκεί-
 νους ἴδια. πῶς δὲ ὡς τὰ παραδειγματὰ δέδωκεν. λέ-
 γωμ οὐσία μὲν, οἷον ἄνθρωπος· ποιοῦν δὲ, οἷον λυκίον· ποσὸν δὲ,
 οἷον τρία· πρὸς τι δὲ, οἷον πατήρ· τοῦ δὲ, οἷον λυκίον· ποτέ δὲ πρὸς
 εἰς· ποιοῦν δὲ, οἷον τύπην· πάσχει δὲ, οἷον τύπην· ἐπιχειρῶν
 δὲ, οἷον ὑποθεδιδάσκω· κείδω δὲ, οἷον ἀνακείδω. ἐκ τῆς οὖν
 σωζέσεως τούτων, τί ἀρετέλειται; πρῶτα σὺν δὲ τίς
 ὅτι καθ' ἐαυτῶν οὐδεμία κατηγορία πρῶτα σὺν ἐστὶν, ἀλλὰ
 τῆς ποιοῦσιν συμπλοκῆς, πρῶτα σὺν γίνεσθαι. πῶς οὖν; πᾶσι
 γὰρ πρῶτα σὺν, ἢτοι ἀληθῆς ἐστὶν ἢ ψευδῆς· ἐκείνη δὲ κατη-
 γορία καθ' ἐαυτῶν, οὔτε ἀληθῆς οὔτε ψευδῆς, ἐλλοπιῆς οὖν
 ἔσθαι. τί δὲ ὡς οὐκ ἀρδωῶναι τὸ ζῶν, ἢ πᾶσι πᾶσι, ἢ ὕψι, χωρὶς
 συμπλοκῆς ὄντα, ἢ ἀληθῆς ἢ ψευδῆς; καὶ εἰποίμην. ἀλλὰ καὶ
 ταῦτα διδάσκω μὲν συμπλοκῆς ἐστὶν, εἰ καὶ μὴ μὲν φωνῆς· τὸ δὲ
 ζῶν, ἴσορ ἐστὶ τὸ ἐγὼ ζῶν καὶ τὸ ὑψι, ἴσορ ἐστὶ, τὸ δὲ ζεῦσθαι· ἀλλὰ
 ποῖα μὲν τῆς ἐκείνης ἐστὶ τῆς κατηγοριῶν, εἰς παραδειγματῶν
 παρεῖσθαι· ἐπὶ μὴ καὶ πᾶσι ἐκείνης λέγει, ἵνα ἐκείνης
 ἐκιδιδάξῃ, εἰς τί πᾶσι τῆς οὐσίας πρῶτον τῆς ἄλλων, ποιεῖ-
 ται τὸν λόγον; ὅτι τὰ ἄλλα πάντα τὰ ἐν αὐτῇ ὄντα καὶ
 ταύτης δεόμενα εἰς τὸ εἶναι, ὡς περὶ πρῶτον αὐτῶν δει-
 κνυσθαι ἐξ ἑαυτῆς φύσεως, οὕτως ἔσθαι τὸν πᾶσι αὐτῆς λόγον πρὸ τῆς
 ἄλλων ἀρδωῶναι πρότερον ὄντα. τί δὲ ὡς ἐστὶν ἢ οὐσία;
 ὅρον μὲν αὐτῆς δίδωμι οὐκ ἐστὶν, ὡς περὶ εἰποίμην· παρα-
 δείγματὰ δὲ ἢ δὲ δεδωκαμένον· ἐννοίαν δὲ αὐτῆς ἰδιούτω ἀ-
 ποδίδωσκω, τὸ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι· αὐτῆ μὲν γὰρ οὐχ ὑπόκει-
 νεται

κίται ὡς ἄλλοις γένεσιν· τὰ δὲ ἄλλα ἀντι αὐτῆς τὸ εἶναι ἐκ
 ἀρδωῶν καὶ τὸ ἴδιον ζητήσθαι. ποῖα γὰρ ἐν ἄλλοις τῶν οὐσιῶν
 λέγει; τῆς γὰρ καὶ τῆς τῶν ὑψηλῆς καὶ τῆς εἰδος καὶ τῆς σωμαφό-
 τῆτος, λέγει οὐσίαν· νῦν δὲ, τίνας οὐσίαν λαμβάνει εἰς τῶν
 διδασκαλίαν; τῆς ὡς σωμαφότῆτος. Ἄρα δὲ ὡς καὶ κεί-
 νων ἐμνήσθη; καί· πῶς; ὅτι λέγει καὶ τὰ μέρη τῆς οὐσίας
 εἶναι οὐσίας· μέρη δὲ σωμαφότῆτος ἢ τε ὑψηλῆς καὶ τῆς εἰδος· ἐν-
 ταῦτα δὲ, τίνας τῆς οὐσίας εἰρηκεν διαφορᾶς; ὅτι αἱ μέρη,
 εἰσὶν πρῶτα· αἱ δὲ, δεύτεραι· τίνες πρῶται; αἱ ἀτομοί·
 ὁ σωμαφότῆτος, ὁ πλάτων· τίνες δεύτεραι; τὰ γινώσκαι καὶ τὰ
 εἶδη τῆς ἀτόμων οὐσιῶν· οἷον εἰδος μὲν τῆς κατὰ μέρος ἀν-
 θρώπου, ὁ ἄνθρωπος· γένος δὲ τὸ ζῶον· τίνες δὲ αἱ κυ-
 ριώτατα οὐσίαι καὶ μάλιστ' αἱ πρῶται; αἱ ἀτομοί· πῶς
 δὲ ὡς ταύτας ὠνόμασεν ὁ ἀριστοτέλης; καὶ μήτε καθ' ὑπο-
 κειμένου λέγονται, μήτε ἐν ὑποκειμένῳ εἶσι· τί γὰρ βού-
 λεται παρασηῖσαι εἰς τὰ οὐσίαν τῆς ὀνομάτωρ; εἰ μὲν μὴ
 μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι, παρίστησιν, ὡς ἦδη λέγομεν, τὸ μὴ
 εἶναι συμβεβηκός τῶν οὐσιῶν· οὖν δὲ κοινὸν πάσης οὐ-
 σίας, ἄντε πρῶτη ἄντε διυτέρη ἢ· τὸ δὲ μὴ καθ' ὑποκειμέ-
 νη λέγεσθαι, εἰς ἑτέραν τῶν πρῶτης οὐσίας τῆς δευτέρων·
 αἱ μέρη γὰρ δεύτεραι οὐσίαι, αἱ περὶ εἰς τὰ γινώσκαι καὶ τὰ εἶδη,
 καθ' ὑποκειμένα, τῶν πρῶτων οὐσιῶν λέγονται· αἱ δὲ πρῶται
 οὐσίαι αὐταῖ οὐσαι τὰ ὑποκειμένα ὡς πᾶσι, οὐ καθ' ὑ-
 ποκειμένου λέγονται· ὥστε κοινὸν ὄντος ταῖς πρότεροις τὸ
 μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι διαροῦνται ἀπὸ ἀλλήλων· τῶν
 τῶν μὲν διυτέρων ἐν ὑποκειμένῳ μὴ ἔσθαι, καθ' ὑποκει-
 μένου λέγεσθαι, τὰς δὲ πρῶτας ἐν ὑποκειμένῳ μὴ οὐσίας
 ὀμῶς, μὴ δὲ καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι· Διατὶ
 δὲ ὡς κυριώτατα καὶ πρῶτας καὶ μάλιστ' αἱ πρῶτας οὐ-
 σίας λέγεσθαι οὐσίας ἔφη· καὶ πρὸς τίνας ἀντιδιαροῦ-
 λόμενας τὰς διυτέρων· πρῶτας μὲν γὰρ οὐσίαι αἱ ἀ-
 τομοί

τομοί, ὅτι καὶ πρῶται λέγονται. αἱ δὲ ἄλλα, δλεύτρωαι· κυ-
 ριωτάτη δὲ καὶ πρῶτη ἡ ἄτομος οὐσία, λέγεται οὐσία. τὰ
 γὰρ ἄλλα παύτα, τὰ μὲν κατ' ἄποικημίωμ, τούτωμ λέ-
 γεται. λέγω δὲ τὰ οἰκεία εἶδη καὶ γλῆ· τὰ δὲ ἐν ὑποκίμει-
 ναῖς αὐταῖς ἐστὶν· λέγω δὲ τὰ ἄλλα, ἐνέα συμβεβηκό-
 τα· μὴ οὐσῶν δὲ τῶν πρῶτων οὐσιῶν, οὐδέ ἄν τῶν ἄλ-
 λων ὑπέρχοι· διομ κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τὸ ζῶον κατηγο-
 ρεῖται, οὐκ ὡς κατὰ τοῦ τινὸς ἀνθρώπου. εἰ γὰρ κατὰ
 μηδέου τῶν τινῶν ἀνθρώπων, οὐδέ κατὰ τοῦ ἀνθρώπου
 ὅλως τὸ ζῶον· πάλιν τὸ χρώμα ἐἶ και ἄλλο τι τῶν συμβε-
 βηκότων, ἐν σώματι ἢ καὶ ἐν οὐσίᾳ ἐστὶν, ἀλλὰ καὶ ἐν τι-
 νι σώματι, ἢ καὶ ἐν τινι οὐσίᾳ· εἰ γὰρ μηδενὶ τῶν κατ' ἐ-
 κασομ σωμάτωμ ἢ οὐσιῶμ, οὐδέ ἐν σώματι, οὐδέ ἐν οὐ-
 σίᾳ ὅλως ἔστι· ὥστε ἐπεὶ πάντα τὰ ἄλλα κατ' ὑποκει-
 μίωμ τῶν πρῶτων οὐσιῶμ λέγεται ἢ ἐν ἄποικημίωμ
 αὐταῖς ἐστὶ, καὶ μὴ οὐσῶν τούτωμ τῶν οὐσιῶμ, ἀδιώα-
 τωμ τῶν ἄλλων τί εἶναι, ἐκόντως αἱ τοιαῦται οὐσίαι κυ-
 ριωτάται καὶ πρῶτας οὐσίαι ἐστὶν· Διὰ τί ὅω μάλ-
 λιστα; ὅτι ἐν τοῖς δέκα τὸ ἄποικημίωμ ἐστὶν ἢ οὐ-
 σία· ἐν δὲ τοῖς ἄποικημίωμ τὸ μάλιστα ἄποικημίωμ
 νομ, καὶ μάλιστα ἄν εἴη οὐσία· ἢ δὲ ἄτομος οὐσία μάλ-
 λωμ ὑπόκειται, ὥστε ἡδε ἄν εἴη μάλιστα οὐσία· ὑπόκει-
 ται δὲ ἄωασι, τοῖς μὲν οἰκείοις εἶδεσι καὶ τοῖς γλῆσι κατ'
 ἄποικημίωμ κατηγορουμένοις αὐτοῖς· τοῖς δὲ συμβε-
 βηκόσιμ ἐν ὑποκειμένη αὐτῇ οὐσίμ· ὥς τε κυριωτάτη ἄν
 εἴη ἡ ἄτομος οὐσία καὶ μάλιστα καὶ πρῶτως οὐσία.

τὰς δὲ δευτέρας οὐσίας, τίνες εἰρηκον εἶναι ὁ ἀριζο-
 τέλης; τὰ εἶδη καὶ τὰ γλῆ· ἄρα ὅω ἀπλῶς, τὰ εἶ-
 δη καὶ τὰ γλῆ; οὐδαμῶς· ἀλλὰ ποῖα εἶδη και ποῖα
 γλῆ; ἐν οἷς, Φησίμ, εἶδειςμ αἱ πρῶτας οὐσίαι λεγόμε-
 ναι ὑπάρχουσι, ταῦτά τε καὶ τὰ τῶν εἰδῶν τούτωμ γέ-
 νη· ἐν

νη· ἐν γὰρ τοῖς εἶδεσιμ πῶς τὰ ἄτομά εἰσιμ; ὅτι ἐν οἷς
 ὑδιωλέωμ λεγομῆσι, τὰ ἐπ' ἑλαττωμ λεγόμενα ποδὲ-
 χεαται λέγεται· ταῦτά τε ὅω τὰ εἶδη τὰ ποδὲχοντα
 τὰς ἄτομους οὐσίας, καὶ τὰ τούτωμ τῶν εἰδῶν γλῆ, τὰ
 ποδὲχοντα τὰ τοιαῦτα εἶδη, εἴη ἄν δευτέρας οὐσίαι·
 διομ ἀνθρώπου καὶ ζῶου· ἐν γὰρ τῶ ἀνθρώπῳ, ὅτι ἀν-
 θρώπου ἐν εἶδει· γλῆ δὲ τούτ' εἶδους τοῦ ἀνθρώπου,
 τὸ ζῶον· δλεύτρωαι ὅω αὐταῖ οὐσίαι λέγονται· διομ ὁ
 ἀνθρώπος καὶ τὸ ζῶον καὶ τὰ ὅμοια· ἀλλὰ πῶς, εἰ
 εἶη τὸ ἀναρεῖμ μὲν, μὴ σωαιρεῖαται δὲ φῆς τὰς πρῶ-
 τας οὐσίας πρῶτας εἶναι καὶ μάλιστα καὶ κυριώτατα,
 διὰ οἷω λέγεαται τὰς ἄτομους οὐσίας εἶναι· ἀνθρώ-
 που δὲ τούτ' κοινούτ' κατηγορουμένου ἀναρεθέντος τῆ
 ἐπινοῖα, καὶ ὁ σωκράτης ὡπερ ἡμ ἄτομος οὐσία καὶ
 πρῶτη ἀναρεῖται, οὐκ ἄν εἴη τὸ εἶδη μάλλωμ οὐσία·
 ἐπεὶ καὶ τούτ' ζῶου ἀναρεθέντος, ὁμοίως τῶ λόγῳ καὶ ὁ
 ἀνθρώπος καὶ ὁ σωκράτης οὐκ εἶτι εἰσίμ· ὥστε διὰ
 τί οὐ πρῶτῶμ σωκράτους ὁ ἀνθρώπος, εἶγε ἀναρεῖ-
 μωμ σωαναιρεῖ, ἀναρεμῆου δὲ, οὐ σωαναιρεῖται·
 σωκράτους γὰρ μὴ ὄντ' εἶσιμ ἀνθρώπου· ἀνθρώ-
 που δὲ μὴ ὄντος, οὐκ εἶσιμ σωκράτης· ὁμοίως δὲ καὶ ἐ-
 πὶ τούτ' ζῶου· ζῶου μὲν γὰρ ὄντ' εἶσιμ, διώαται εἶναι σω-
 κράτης· ζῶου δὲ πάντως ἀναρεθέντ' εἶσιμ, οὐδέ ἄν εἴη
 σωκράτης· ἐκονῶ τί ἐκ τούτω σωάγεται· εἰ γὰρ πρῶτα
 ἐστὶ ταῦτα, ἂ σωαναιρεῖ μὴ, οὐ σωαναιρεῖται δὲ, τὸ ζῶον
 καὶ ὁ ἀνθρώπος σωαναιρεῖ μὴ τὸμ σωκράτημ· οὐ σωαναιρεῖ-
 ται δὲ σω τῶ σωκράτει, οὐχ ὁ σωκράτης ἀν εἴη εἶσα πρῶτη,
 ἀλλὰ τὰ γλῆ καὶ τὰ εἶδη· τί ὅω πρὸς τὴν οἰκίωμ ἀφ-
 ρεῖω εἶσιμ ἄμ; Φημί ὅτι οὐ κατὰ λόγῳ τὸ εἰρηκένωμ πρῶ-
 ται· τί δὴ ποτε; ὅτι ποδὲ σωκράτους μόνωμ πεποίη-
 ται τὸμ λόγῳ, ὅ ἀναρεθέντος ὁ ἀνθρώπος καὶ τὸ ζῶον μένει·

διδεί δὲ ἐκ ἐφ' ἑνὸς ποιεῖσθαι τὸν λόγον, ἀλλὰ εὖ ἐπιλέγειται ὅτι οὐκ ἔστιν ἄτομος οὐσία ὅτις τῆν κατὰ μέρος, ἀλλ' οἱ καθ' ἑκαστον ἀνθρώποι πάντες, ἐξ ὧν καὶ ὁ κοινῆ κατηγορεύμενος ἄνθρωπος ἐπενοήθη. καὶ τὰ καθ' ἑκαστον ζῶα δὲ τὸ κοινῆ κατηγορεύμενον ἐπὶ ἡμέραν ζῶον. ἀ δὴ καὶ αἰτία τοῖς κοινῆ κατηγορεύμενοις ἐστὶ τῶ εἶναι. παρὰ δὲ τὰ καθ' ἑκαστον, ἕτε βρωῶν, ἕτε ἀνθρώπων, ἕτε ἰσσοῦν, ἕτε ὅλως ἐπινοήσαι ζῶον. εἰ δ' ἀπὸ τῆς τῆν κατὰ μέρος αἰτιώσεως ἕδωκε τὸ κοινῆ τῆ δόξα ἄφικνέμεθα, ὅπερ οὐκ ἔστι τὸ δὲ τι νοοῦμεν, ἀλλὰ ζῶον δὲ, εἰ τὰ καθ' ἑκαστον ἀναμεθεῖναι ζῶα, οὐκ ἔστι ἐδὲ τὸ κοινῆ κατηγορεύμενον κατ' αὐτὸν ἔσται. εἰσὶ δὲ καὶ αἱ σημαντικαὶ λέξεις τῆν ὄντων, ἅδη πρότερον τὰ ἄτομα κατανομασμένα. εἴτα ἀπὸ τούτων ἕδωκε τὰ κοινὰ ἢ διάνοια μετῆλθεν. ἐπεὶ ζῶντων πᾶσι λέξεων σημαντικῶν ἢ πρότερον, αἱ δὲ λέξεις ἐπὶ πρότερον τὰ αἰδητὰ ἐπέεθον, τῶν δὲ πρὸς τούτοις κατ' αἰδησιν ἐτυγχάνομεν, τὰς τὰς καὶ πρότερον ἐθετο ὁ ἀριστοτέλης εἶναι ἕστας κατὰ τὴν πρότερον. ὡσαύτως πρότερον αἱ αἰδητικαὶ κατανομασθῶν, οὕτως ὡς πρότερον τὰς σημαντικὰς λέξεις πρότερον ἡθεῖς τὰς ἀτόμους ἕστας. ἐκ δὲ τούτων τῆς αἰτίας ζητεῖ ὁ λόγος καὶ ἡ ἄλλο ἔγνημα; λέγω ὅτι αἰτιώμεθα αὐτὸν, ὅτι κυριώτατα κατὰ αὐτὸν καὶ μάλιστ' αὐτὸν λέγομενων πρότερον οὐσιῶν τῆν νοητῶν, διὸν τῶ νοητῶν θεῶν καὶ τῶ νοῦ, καὶ εἰσὶν ἐπιλέγειν, καὶ τῆν ἰδέων, παρὶς τὰς τὰς, πρότερον οὐσίας ἐφ' ἧς τὰς ἐπὶ τοῖς αἰδητοῖς ἀτόμους. πῶς γὰρ λύσεις αὐτῶν ταύτων τὴν αἰτίαν; ὅτι φησὶ, ἐπεὶ περὶ λέξεων σημαντικῶν ἢ πρότερον, αἱ δὲ λέξεις πρότερον ἕδωκε τὰ αἰδητὰ ἐπέεθον. ἀ γὰρ εἶδον καὶ ὧν ἡδησιν οἱ ἀνθρώποι, πρότερον ταύτων κατανομασθῶν. διὸν τῶ δὲ τὰ τῆ φύσει καὶ πρότερον, αἰδησὶ δὲ διδύτῶν εἰκότως, αἱ τὰς λέξεις πρότερον κατανομασθῶν. ἔτι δὲ, τὰ αἰδητικὰ καὶ τὰ ἄτομα, πρότερον ἕστας ἐθετο. ὡς τε ὡς πρότερον τὰς σημαντικὰς λέξεις πρότερον οὐ-

ται οὐσίαι αἱ ἄτομοι αἰδητὰ. ὡς δὲ πρότερον τὴν φύσιν, πρότερον αἰδητὰ. πρότερον δὲ κατὰ τὰς σημαντικὰς λέξεις τὰς τῶν τῆν ὄντων διελείμ. αἱ δὲ σημαντικαὶ πρότερον εἰσὶν τῆν αἰδητῶν ἀτόμων οὐσιῶν. ἀλλ' ἐπεὶ ὁμοῦτως καὶ τὸ εἶδος καὶ τὸ γένος λέγεται, ποῖα εἶδη λαμβάνει καὶ ποῖα γένη; ἀ λέγει εἶναι διδυτῶν οὐσίας. καὶ ὡς παρέσθαι; λέγω ὅτι ἐπὶ τῶ οἰονεῖ φάσαι. μὴ γὰρ δὴ νομίσης ἄλλων εἰδῶν με λέγειν γένη, τούτεστιν ἄλλων ἀτόμων εἶδη. οἷον τῆν συμβεβηκότων. ἀλλὰ τούτων τῆν εἰδῶν ἐπὶ οἷς εἰσὶν εἰσὶν αἱ ἄτομοι οὐσίαι. καὶ τὰ τῆν εἰδῶν τούτων γένη. ἐξηγεῖται δὲ καὶ αὐτὸς ὁ λέγει. ἐπὶ οἷς φησιν, ὅτι ὁ ἀνθρώπος, ὡς ἐπὶ εἰδητῶν ἢ ὑπάρχει, τῶ αἰδητῶν. γένος δὲ τοῦ εἶδους ἐστὶ τούτου, τὸ ζῶον. ἀλλὰ δὲ τὸ γένος τῶν οὐσιῶν αἱ ἄτομοι, ἰκανῶς παρέσθαι. δὲ τὸ δὲ διδυτῶν τῆν ἀτόμων οὐσιῶν ὁφείδης διδύξει. λέγω ὅτι τὰ εἶδη καὶ τὰ γένη τῆν πρώτων οὐσιῶν εἰκότως διδυτῶν οὐσίαι λέγονται. μόνον γὰρ δηλοῖ τὴν πρώτων οὐσίαν, τῆν κατηγορευμένων ταύτων. τὸν γὰρ σακράτω, ἀπὸ ἀφιδίω τις ἔστιν, τὸ καὶ εἶδος καὶ τὸ γένος ἀφιδίως, οἰκείως ἀφιδίωσει καὶ γνωριμῶν τῶν πησὶ ἀνθρώπων ἀφιδίως καὶ ζῶον, ἢ ἡ ἄλλο τῆν εἶδη. τῶν γὰρ ὅτι τῶν ἀφιδίω, ἐκυρίως ἔσται ἀφιδίως. οἷον ἢ λυκοῦ, ἢ τριπύχου, ἢ ὑγρόν, ἢ τρέχον, ἢ ὄτιοῦ τῆν ποιῶν. αἱ γὰρ οἱ αὐτὰ κατηγορίαι, ἀπὸ τῆν συμβεβηκότων γινόμεναι, παρὰ φύσιν ἀμείων, οὐ τὸ ἔστι τὸ ἄπο κείνων δηλοῦσαι, ἀλλὰ ἄλλων ἢ ἀπὸ τῆν συμβεβηκον. οἰκείως δὲ αἱ ἀπὸ τῆν εἰδῶν καὶ τῆν γένων. ὡς τε εἰκότως τὰ γένη καὶ τὰ εἶδη τῆν οὐσιῶν μόνον τῆν ἄλλων μὴ τὰς πρώτων οὐσίας, διδυτῶν οὐσίαι λέγονται. ἔτι ἄλλῃ αἰτίαν τινὰ εἰπέ τῶ διδυτῶν οὐσίας εἰρησῶναι τὰ εἶδη καὶ τὰ γένη τῶν πρώτων οὐσιῶν. φησὶ ὅτι ὁμοιότητι μάλιστ' αἱ εἶδη καὶ τὰ γένη τὰς πρώτων οὐσιῶν ἐχθ. ὡς γὰρ ἐκεῖνοι παρὰ τοῖς ἄλλοις ὑπ-

κείμλου κυριώταται ούσαι λέγονται· ούτω και τὰ εἶδη
 και τὰ γένη πρὸς τὰ ἄλλα πάντα ἔχει· κατὰ γὰρ τού-
 των τὰ λοιπὰ κατηγορεῖται, λέγω δὲ τὰ συμβεβηκό-
 τα· ὡς γὰρ τὸν τινα ἀνθρώπων εἰπεῖν ἐστὶ γρομμιατικόν,
 και τριπληχῶν, καὶ ἀπὸ τῆς ἄλλων συμβεβηκότων παρωνύ-
 μως· οὕτως δὲ καὶ ἀνθρώπων, καὶ ζῶων γρομμιατικόν καὶ τριπλη-
 χῶν ἐστὶν εἰπεῖν· διὸ αἱ καὶ δυνάμεις οὐσαι κατὰ τῆς πρώ-
 των οὐσιῶν κατηγοροῦνται σωανύμως· ὅπως γὰρ τὰ καθ'
 ἑσῶν κείμλου λεγόμενα, σωανύμως τῆς ἑσῶν κείμλων λέ-
 γεται· τὸ γὰρ ἀνθρώπου κατὰ τοῦ τινὸς ἀνθρώπου καθ'
 ὑποκείμενου κατηγορουμένου, σωανύμως ὁ ἀνθρώπος ἔπι-
 θήσεται· ἐπεὶ γὰρ ὁ σωκράτης καὶ ἀνθρώπος καὶ ζῶων λογι-
 κὸν θνήσκῃ, τὰ δὲ ἄλλα συμβεβηκότα, κατὰ μὲρ τὸν λό-
 γον, οὐκ ἂν ταῦς οὐσίαις σωκράτους· κατὰ δὲ τὸ νομα
 ἐπὶ τινὸν κατιγορηθῆσιν, ὡς ἰδίῃ τῶ σώματος τὸ λυ-
 κόν· εἴπωι γὰρ ἂν τις τὸ σώμα λυκόν, ἰδίῃ δὲ τινὸν ἔ-
 σιν ἔτι γὰρ ἢ λυκότης ἔπιθῆναι ἂν ἰδίῃ τῶ σώματος· ὁ μὲν τοι λόγος τῆ
 λυκόν· οὐκ ἂν κατὰ τῶ σώματος ἔπιθῆναι ποτέ· οὐ γὰρ ἐστὶ
 γρῶμα θεμεριτικὸν ὀφείας τὸ σώμα· ἀλλ' ἐπεὶ τὰ εἶδη καὶ
 τὰ γένη εἰρηκας εἶναι τῆς διδυτέρως ἐσῶς, ἄρα ἐπίσης ἂν
 ἔχοι ταύτας πρὸς τὰς πρώτας ἐσῶς; ἐδαμῶς· μάλλον
 ἢ εἶδος οὐσία ἢ τὸ γένος· ἐὰν ἢ τὴν πρώτῃ οὐσίαν ἀφιδιδῶ
 τις τί ἐστι, ἔγγιον ἀφιδιδῶν εἶδος ἢ τὸ γένος· οἷον ὅτι ἀν-
 θρώπος ἐστὶν, ἢ ὅτι ζῶων· τὸ δὲ τῆ μάλλον οὐσία ἐπίου καὶ ἀν-
 τὸ ἂν εἶναι τὸ μάλλον ὅρ οὐσία· τὸ καὶ ἐπίου, και ἰδίου μάλλ-
 λον τῶ τινὸς ἀνθρώπου· λέγω δὲ ὁ ἀνθρώπος, κοινότῃρον δὲ
 τὸ ζῶων· εἴπερ καὶ ἄλλω αἰτίαν, καθ' ἣν θείξῃς μάλλον τὸ
 εἶδος οὐσίαν ἢ τὸ γένος· ἐπεὶ γὰρ ὡς αἱ πρώται οὐσαι
 εἶναι τὸ τοῖς ἄλλοις ἀπασιν ἑσῶν εἶδαι καὶ πάντα τὰ ἄλλα
 καθ' αὐτῶν ἢ καθ' ἑσῶν κείμλων κατηγορεῖσθαι, ἢ αἱ αὐταῖς
 ὡς αἱ ἑσῶν κείμλων εἶναι, εἶναι ὅτι καὶ μάλιστ' οὐσαι λέγον-
 ται· ἔπει

ται, οὕτω και τὸ εἶδος ἔχει· ὡς γὰρ αἱ πρώται οὐσαι πρὸς
 τὸ εἶδος και τὸ γένος ἔχουσι, οὕτω και τὸ εἶδος πρὸς τὸ
 γένος· και πάλιν ὡς αἱ πρῶται οὐσαι πρὸς τὰ συμβεβη-
 κῶτα ἔχουσι, οὕτω και τὸ εἶδος ἔχει· ὑποκίπται γὰρ τὸ εἶ-
 δος τῶ μὲρ γένει, καθ' ἑσῶν κείμλων και κατηγορούμενον αὐτῶ-
 τὰ γὰρ γένη τῆς εἰδῶν ἔπειτα κατηγορεῖται· ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς
 συμβεβηκόσι ὑποκίπται τὸ εἶδος, καὶ ἐστὶν αἱ τέτρ' ὡς ἑσῶν
 κείμλων· ὡς τε καὶ ἐκ τούτων τὸ εἶδος μάλλον ἐστὶν· αὐτῶν
 μὲν τοι τῆς εἰδῶν καὶ τῆς γένων, ὅτι καὶ ὑπόμνητα ὄντα ἐστὶν,
 οὐδὲν μάλλον τὸ ἐπὶ τῶν τῶ ἐτέρου ἐστὶν ἐστὶν, καὶ τὸ μὲν τῆ
 ἀξία ἑσῶν κείμλων, τὸ δὲ λείπεται· οὐδὲν γὰρ ὀκνητότῃρον ἀ-
 πεδίδωσι κατὰ τινὸς ἀνθρώπου, ἀνθρώπων ἀφιδιδῶν, ἢ κα-
 τὰ τινὸς ἑσῶν, τὸν ἑσῶν· ἔπειτα δὲ ἔχει καὶ τὸ τῆς πρῶτων
 οὐσιῶν· ἢ γὰρ ἰδίῃ τῆς ἀξίας ὁ σωκράτης τὸ βουκεφαλαῖ ἑσῶν
 ἀξίω τῶν· Διὰ τούτων οὐ μάλλον οὐσία λέγοιτ' ἂν ὁ σω-
 κράτης τῶ βουκεφαλαῖ· ἀλλὰ ἄρτι μὲρ δὴ τέτρ' ὡς ἑσῶν
 τῆς πρῶτων ἐσῶν καὶ τῆς διδυτέρως διελέχθῃς· καὶ δὲ ἐπὶ
 καὶ τὸ ἰδίον τῆς οὐσίας εἰπεῖν· ἐπιγέλωσι γὰρ ὅτι παρὰ τῆ-
 σιν, ὅτε ὄρους καὶ ἐφῆς μὴ εἶναι παρὰ δῶναι αὐτῆς· παρὰ
 δειγμάτα δὲ καὶ τὸ ἰδίον· καὶ διέδωκας καὶ παρὰ δειγμάτα·
 τὸ δὲ ἰδίον παρὰ δῶναι ὀφείλῃς· ἐνοῶν καὶ τῆς πρῶτων ἑσῶν
 γρῶναι τί ἐστὶν ἰδίον· λέγω τοίνυν τριχῶς καὶ λέγεσθαι
 τὸ ἰδίον· τῆς δὲ τριῶν τριῶν, εἶναι εἶναι τὸν κυριώτατον·
 λέγε τοὺς τρεῖς τριῶν· ἰδίον γὰρ ἐστὶν, ὅτι πᾶσι μὲρ
 πρῶσεσι μὲρ τοι μόνους· ἢ ὁ μόνους καὶ, ἢ πᾶσι δὲ· ἢ τὸ γοῦν
 κυριώτατον, ὃ καὶ πᾶσι τοι μόνους· λέγε τέτρ' ὡς παρὰ δειγ-
 μάτα· εἴπωι καὶ ὅτι ἰδίον ἀνθρώπων τὸ εἶναι διτῶν· ἀλλὰ
 πᾶσι μὲρ τοῦτο συμβεβηκόν· οὐ μὲρ τοι μόνους, εἶναι τὸ και
 ἄλλα ζῶα εἶναι διτῶν· πάλιν τὸ ἔπιθῆναι καὶ γρῶναι
 εἴπωι ἂν εἶναι ἀνθρώπων· μόνους καὶ ἢ ἀνθρώπων ἐστὶ ταῦτα,
 ἢ πᾶσι δὲ· ἀλλ' ὄρα· ὅτι ταῦτα ἢ κυρίως ἂν εἶναι ἰδίον· ἀλλ'
 ἢ εἶναι

ἐκείνα γὰρ αἰ καὶ πᾶσι καὶ μόνοις· ὡς τὸ γελασίον πᾶσι ἀν-
 θρώποις πρόσει καὶ μόνοις· ἐπεὶ τοίνυν οὐσίας ἰδίον ζη-
 τούμε, εἴτε πᾶσι συμβέβηκε τῆτο, μὴ μόνοις δέ· ἢ μό-
 ναις μὴ, οὐ πᾶσι δέ, διόξῃ μὴ ἀμ' ἴσθαι ταῦτα εἶναι· οὐ
 μὴ κατὰ ἀληθείαν ἔσαι· μόνοι δὲ ἀμ' ἐνεῖνο ἰδίον, ὃ καὶ
 μόνοις καὶ πᾶσι προσή· αὐτίκα ἢ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶ-
 ναι κοινὸν καὶ ἴσθαι πρῶτον ἐσῶν καὶ ἴσθαι διυτέρων· ἀλλ' ἐχ-
 μόναις ταῖς ἐσῶσι πρῶτον, ἀλλὰ καὶ ταῖς διαφοραῖς
 ἢ ἐσῶν· ἐ γὰρ εἰσιν ἐν ὑπεκείμενῳ· ἀλλὰ πῶς φησὶ ταῖς
 ἐσῶσι κοινῶς προσεῖναι ἢ μὴ ἐν ὑπεκείμενῳ εἶναι· ὅπου
 γὰρ τὰ μέρη ἴσθαι ὄντα ἐσῶσι, ἐν ὑπεκείμενῳ ἐστὶ τῶ ὄλω-
 τὰ ἢ μέρη ἐν τῶ ὄλω ἐστὶν· ἀλλ' ἐν ὑποκειμένῳ ἐνεῖνο ἀπ-
 ὄδοται, ἢ ἐν μὴ ὡς μέρος ὑπαρῶν· τὰ δὲ μέρη ἢ οὐσι-
 ῶν, ὅτι ἢ χεῖρ καὶ ὁ ὀφθαλμὸς ἐν τῶ ὄλω ἐστὶ μέρη· ὡς τε ἐν ὑπε-
 κείμενῳ εἶναι ἀκροθεῖν καὶ συμβεβηκός· τὰ ἢ μέρη ἢ ἐσῶν
 ἐν τοῖς ὄλοις ἄντα, οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ ἐστὶν· ἀλλ' ὡς ἐσῶσι καὶ
 οὐκ ὡς συμβεβηκός· κοινὸν δὲ ταῖς ἐσῶσι καὶ ταῖς δια-
 φοραῖς ἢ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι· ἀλλ' ἐν ἰδίον ὡς ἰδίον
 τῆτο, ἀλλὰ ἢ παντὶ προσὸν καὶ μόνῳ· ἢ ἢ ἐν ὑποκειμένῳ
 πρόσει καὶ ταῖς διαφοραῖς· ὡς τε καὶ κυρίως ἰδίον, ἐν ἄν προσ-
 εῖναι τῶ μὴ ἐν ὑπεκείμενῳ εἶναι· πῶς οὖν ἢ διαφορὰ ἐν ἔσιν
 ἐν ὑποκειμένῳ, καὶ τοῖς καθ' ὑπεκείμενῳ λεγομένη; ὅτι ἢ
 δῆλον καὶ ἢ περὶ ἄλλῳ εἰσιν διαφοραὶ ἐν τῶ αὐθρόω, καὶ
 ἐν εἰσὶν ὡς συμβεβηκός· εἰ ἢ ἢ ὡς τὰ συμβεβηκός, ἐν
 ἐν κατηγοροῖτο τῆ ἀνθρώπου καὶ κατὰ τῆνομα καὶ κατὰ τὸν
 λόγον· νῦν δὲ ἢ ἀνθρώπου εἰποις ἀμ' περὶ ὄν, εἰποις δ' ἀμ' καὶ
 λόγον ἢ περὶ ὄν· ὅπου ἐστὶν ἡδὲ γῆς διὰ σκελῶν βαδισιμόν·
 διὸ καὶ ὅπου κοινὸν ταῖς ἐσῶσι καὶ ταῖς διαφοραῖς, ἢ σιω-
 νύμως πάντα κατὰ τῆτων λέγεσθ· οὐ πᾶσι δὲ οὐσίαις,
 ἀλλὰ ταῖς διυτέροις· ἢ ἢ ἢ ἀτομῶς οὐσία, ἢ ἢ ἢ μὴ καθ'
 ὑποκειμένη λέγεσθ σιωνύμως ἐ κατὰ τινὸς κατηγορεῖ-
 ται·

ται· οὐ γὰρ ἔχει ἄλλο ὑπεκείμενον· τὸ δὲ καθ' ὑπεκείμενον
 ἢν κατηγορεῖσθαι, ἢ σιωνύμως καθ' ὑποκειμένου κατη-
 γορεῖσθαι· ὡς τε τὰ εἶδη καὶ τὰ γένη καθ' ὑπεκείμενου λεγό-
 μενα, ἢ ἀτόμων, σιωνύμως αὐτῶν κατηγορεῖται· ὁμοίως
 δὲ καὶ αἱ διαφοραὶ· πᾶσι γὰρ διαφοραὶ καθ' ὑποκειμένου
 κατηγορεῖται, οὐ ἀμ' εἰν διαφοραὶ, ἢ ἢ ἢ ἀτόμων δια-
 φοραὶ μὴ εἶναι· διαφορὰ γὰρ ἐστὶ καὶ ἴσθαι ἴσθαι εἶδῶν,
 ἄλλο ἄλλου διαφέρει, ἢ τὸ κατὰ πλείονα καὶ διαφερόντων
 τῶ εἶδει ἐν τῶ ὁποῖον τί ἐστι κατηγοροῦμενον· εἶδῶν δὲ καὶ
 γένων αἱ διαφοραὶ, οὐκ ἀτόμων· εἰ δὲ καὶ μίτη ἐσῶσι ἐστὶν ἢ
 διαφοραὶ· ἐφῆς ἢ μὴ εἶναι ἐν καὶ ἀυπεκείμενῳ ἐστὶν ἐν ὑπο-
 κείμενῳ, ὡς περὶ καὶ ἢ οὐσία· μίτη συμβεβηκός· οὐ γὰρ ἐστὶν
 ἐν ὑποκειμένῳ· μεταξὺ δὲ οὐσίας καὶ συμβεβηκός ἐστὶ
 ἐν ἐστὶν ἄλλο· πάντα γὰρ τὰ ὄντα ἢ ἐν ὑποκειμένῳ ἐστὶν,
 ἢ οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ· πάντα ἢ ἢ οὐσία, ἢ συμβεβηκός·
 συμβεβηκός καὶ ἢ ὡς τὰ ἐν ταῖς ἐνά κατηγορίας· οὐσία
 δὲ, ὡς ἔχει ἢ οὐσία· εἰ δὲ καὶ μίτη οὐσία μίτη συμβεβηκός
 ἐστὶν ἢ διαφοραὶ, τί ἀμ' εἶναι; φησὶν ὁ ἀριστέλης, ὅτι οὐτε
 ποιότης ἐστὶν μόνον, ἢ γὰρ ἀμ' συμβεβηκός· οὐτε οὐσία μί-
 τον, ἢ γὰρ συγκαταριθμημένη ταῖς διυτέροις οὐσίαις·
 ἀλλὰ ἢ ὄλων ὅπου ἐστὶ ποιότης οὐσιώδης· διόπερ οὐκ ἐν τῶ
 τί ἐστι κατηγορεῖται ἐκάστου ἢ κατηγορεῖται, ἀλλ' ἐν τῶ ὅπου
 τί ἐστιν· ἐπίδειξον οὖν, πῶς οὐσιώδης ποιότης ἢ διαφο-
 ρὰ ἐστὶ· οὐσιώδης εἰσὶ ποιότητες αἱ συμπληρωτικαὶ ἢ
 οὐσιῶν· συμπληρωτικὰ δὲ εἰσὶν ἐνεῖνα, αἰτινα ἀκρινόμενα
 φθέρει· τὰ ὑπεκείμενα· αἰ ἢ γινόμενα καὶ ἀκρινόμενα ἐφθέρ-
 ρει, ἐν ἀμ' εἶναι ἐσιώδη· ὅτι ἢ θερμότης πρόσει τῶ θερμῷ ὕδατι
 καὶ πρόσει ἢ καὶ τῶ πυρὶ· ἀλλὰ τῶ ἢ ὕδατι ἐν ἐσιώδης πρόσει
 ἐστὶν ἀρθείσης ἢ ἢ θερμότης, ἐφθέρει· ἀκρινόμε-
 νον καὶ ὕδατι τῶ ἢ πυρὶ ἐσιώδης πρόσει· ἀρθείσθαι ἢ ἢ θερμότης,
 φθέρει καὶ πῦρ· καὶ αἱ διαφοραὶ οὖν· ἢ ἢ ἢ ἐστὶν·
 Η ἢ ὡς ποιό-

ως ποιότητες ουσιάδης. τὸ γὰρ λογικὸν ἐὰν ἀρθῆ ἀπὸ τῶ ἀνθρώπου, φθίρεται· καὶ τὸ χερσαίον ἐὰν ἀρθῆ ἀπὸ τῆς φθίρεται. ἔπειτα καὶ τὸ θνητὸν ἐὰν ἀρθῆ ἀπὸ τῆς φθίρεται ἀμ μεταβάλλοι εἰς ἀθάνατον. Διὸ καὶ εἰς τὸν ὀρισμὸν τῆς οὐσίας παρελαμβάνεται ἢ διαφορά, ὡς συμπληρωτικὴ ἔξω τῆς οὐσίας. τὰ συμπληρωτικὰ δὲ τῆς οὐσίας, ἐστὶν αὐτῶν καὶ τὰ συμβεβηκότα δὲ, οὐ δηλοῖ τὴν οὐσίαν· ἢ διαφορά δὲ, δηλοῖ τὸ ζῶον γὰρ ὄντος τῆς ἀνθρώπου ποιῶν τὸ ζῶον δηλοῖσιν αὐτῶν διαφορά· ἔσονται δὲ οὐσιώδεις ποιότητες. τὸ μὲν δὲ οὐκ εἶναι ἐν ὑπερκειμένῳ πρὸς ὅτι πάσι ταῖς οὐσίαις, ἐκ μόνου πρὸς ἑαυτὴν, ἀλλὰ καὶ ταῖς διαφοραῖς. καὶ ἔξω δὲ ἐν ἑαυτῷ ἴδιον, ὡς τὸ κυρίως λεγόμενον ἴδιον. Δείξοι δὲ καὶ ἄλλο δοκοῦν ἴδιον τῆς οὐσίας, οὐκ ὄν δὲ. τὸ δὲ τι φησὶ σημαίνει. ὅταν γὰρ εἰπω σωκράτης, τὸ δὲ τι σημαίνει. ἄρα δὲ οὐκ ἔστι πάσι οὐσίαις ἐστὶ καταγορηθεῖν τὸ δὲ; ἐκ μὲν οὐκ ἔστι γὰρ ἡδὲ τῆς δευτέρας οὐσίας ἐστὶ φάναι τὸ τὸ δὲ, ἀλλὰ μάλλον τὸ τριόνδε. ὁ γὰρ ἀνθρώπος καὶ τὸ ζῶον, οὐκ ἔστι ἀφορισμένου τινὸς ἐν ὅτι δηλωτικόν. τί γὰρ μάλλον τὸν σωκράτην ἐδήλωσε ἀνθρώπων εἰπὼν, ἢ τὸν πλάτων; ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ζῶον εἰπὼν, ἐδὲν μάλλον ἀκούεται ἕως τῆς φωνῆς ταύτης ἀνθρώπων, ἢ ἵππων, ἢ βοῦν, ἢ κύνων, ἢ τι τῆς ἄλλων ζῶων. ἐν ἐφαρμόζει ἐν ἡδὲ τῆς δευτέρας οὐσίας τὸ δὲ, ἀλλὰ μάλλον τὸ τριόνδε. τί δὲ οὐκ ἔστι δὲ ἐφί, οὐκ ἀπλῶς δὲ τὸ τριόν σημαίνει ὁ ἀνθρώπος καὶ τὸ ζῶον, ὡσαύτως τὸ λυκόν, ἀλλὰ περιούσιαν τὸ ποιόν ἀφορίζεται. πρὶν γὰρ τινὰ οὐσίαν σημαίνει καὶ γὰρ τὸ λυκόν καὶ τὸ μέλαινα καὶ ὅσα εἰσι ποιότητες, πρὸς οὐσίαν ἀφορίζεται τὸ τριόν. οὐ γὰρ ἀνθ' οὐσίας διώεται εἶναι. ἀλλ' ἐν αὐτῇ εἰσὶν. λέγει δὲ ὅτι οὐκ ἀπλῶς ποιότητα περιέσησι ὁ ἀνθρώπος. ἀλλὰ διὸ τινὰ τὸ ὑπερβαίνει. ἐστὶν δὲ ἢ ποιότητα. ἢ κοινότητα. τῆς ὑπερβαίνει ἐστὶν δηλοῦν τὸ δὲ λυκόν οὐτε ἐστὶν ποιότητα περιέσησι, οὐτε ἀνθρώπου, ἔτε

που, ἔτε βόδι, οὐτε λίκου, ἔτε ἄλλης ἐδεμῆς οὐσίας κοινότητα. ἔτι τὸ σωκράτους τὰ ὑπὸ αὐτῆς καταγορηθεῖσαι. ἀλλ' ἐπάσας ὑπερβαίνει ταῖς οὐσίαις τῶτο. αἱ γὰρ ἀτομοὶ κατ' ἐδεμῆς καταγοροῦνται. ἴδιον δὲ ἐστὶ τῶ μόνῳ καὶ παντὶ ὑπάρχον. τὸ δὲ οὐ παντὶ ὑπάρχει, οὐκ ἄρα ἴδιον τῆς οὐσίας. ἔτι εἰρηκερὸν τὸ δὲ ἡ δοκεῖ σημαίνει ἢ οὐσία. ἀλλ' ἐδὲ τῶ πάσῃ ὑπῆρχεν. τὰ ὅν γὰρ καὶ τὰ εἶδη, ἔ τὸ δὲ ἡ, ἀλλὰ ἐ τριόνδε μάλλον σημαίνει. ἐν ἄρα ἐδὲ τῶ ἴδιον αὐτῆς. τί οὐκ ἔστι τούτοις καὶ ἄλλο λέγει; τὸ μὲν εἶναι τῆς οὐσίας ἐναντίον. δηλοῖ ἢ τῶ ἢ ἐπαγωγῆ. ἔτε ἢ τῶ σωκράτει ἐστὶ ἡ ἐναντίον. ἀλλὰ μὴ οὐδὲ τῶ λίκου, οὐδὲ τῶ βοῦ, οὐδὲ τινὶ ἄλλῃ οὐσίᾳ. ἄρα οὐκ, μόνῃ τῆς οὐσίας τῶ πρὸς ἐστὶν, ἢ αὐτῆς τῶτο ἴδιον; οὐδαμῶς. ἐδὲ γὰρ τῶ ἀφορισμένῳ πρὸς ἐστὶ ἡ ἐναντίον. τοῖς γὰρ διὸ τί ἄρ' εἶναι ἐναντίον; ἴσως τις τὰ τρία εἰπὴ. τί δὲ οὐκ ἔστι μάλλον τὰ τρία, ἢ τὰ τέσσαρα, ἢ τὰ πέντε ἢ τὰ ἕξ * φάναι ἐναντίον εἶναι, ἢ τὸ μέγα τῶ μικρῷ. ἀλλὰ ταῦτα οὐκ ἔστι τῆς ἀφορισμένῳ πρὸς οὐκ ἔστι ἐδὲ ἐστὶ ἢ εἶναι ἐναντίον. μήποτε, οὐτε γένους ἐστὶ ταῦτα τοῦ προσού, ἀλλὰ μάλλον τῶ πρὸς ἐστὶ. ὡς ἐν τῶ πρὸς ἐστὶ πρὸς ἐστὶ ἐπιπέδει. οὐκ ἴδιον οὐδὲ τὸ μὴ ἐστὶ τὸ ἐναντίον τῆς οὐσίας. τί δὲ οὐκ ἔστι ἄλλο ἴδιον αὐτῆς; τὸ μὴ ἐπιπέδει ἐστὶ μάλλον καὶ ἐστὶ ἴδιον. οὐκ ἀπλῶς δὲ, ἀλλὰ μετὰ διαφοράς. ἢ γὰρ ἀτομὸς οὐσία οὐτε αὐτῆς αὐτῆς παρελαμβάνομεν, οὐτε ἄλλῃ ὁμοίως ἀτόμῳ μάλλον ἢ εἶναι ἢ ἴδιον οὐσία. ἔτε ἢ κατὰ τὸ εἶδος καὶ ἐ γένους οὐσία. ἔτε αὐτῆς ἔτε ἄλλῃ παρελαμβάνομεν ὁμοίως ἄλλῃ οὐσία μάλλον ἢ εἶναι οὐσία ἢ ἴδιον. εἰπὴ ἡδὲ παραδείγ μάτων. ὁ σωκράτης ἄρα οὐσία, ἐν ἔστι ὁ πῆμερον τῶ ἄριον μάλλον ἢ ἴδιον σωκράτης. ἐδὲ ὁ ἄριον τῶ πῆμερον, ἢ τοῦ ἡμῶν δέκα. ἐδὲ γε μάλλον ἢ ἴδιον ὁ σωκράτης οὐσία ἢ ὁ πλάτων. οὐδὲ μὴ τὸ εἶδος ὁ ἀνθρώπος μάλλον ἢ αὐτῆς αὐτῆς γένους μάλλον οὐσία, ἢ ἄλλῃ ἀνθρώπου.

λιμ ἐξ ὑπαρχῆς· τὸ γὰρ αὐτὸ λέγω δὲ, τὸ ποσὸν διαρεῖται
 ἄλλως καὶ ἄλλως· κατὰ ἄλλην γὰρ καὶ ἄλλην ἰδιωτικῶς, ἐδὲρ
 καὶ ἄλλῃ γίνεσθαι αὐτῶν πλείους διαρεῖσθαι· διείξομαι δὲ καὶ
 ἐπὶ ἄλλης κατηγορίας γινόμενον· διήκνω· τὸ κ' ζῶν τέμ-
 νεῖ· καὶ εἰς τὸ θνητὸν καὶ ἀθάνατον· καὶ πάλιν ἐξυπαρχῆς εἰς
 λογικὸν καὶ ἀλογον· καὶ πάλιν ὑπόπου καὶ ἀπου· καὶ αὖτις
 ὄλον εἰς σπινθὴρ καὶ πύρρον καὶ ἐνυδρον· οὕτως δὲ καὶ τὸ ποσὸν
 τέμνεται εἰς τὸ σιωπηλὸν καὶ τὸ διαρισμῶν· καὶ πάλιν κατὰ
 ἄλλην ἰδιωτικῶς εἰς τὸ ἔξ' ἐχόντων θεσίμω πρὸς ἄλληλα τῶν
 μερίων, καὶ εἰς τὸ μὴ ἔξ' ἐχόντων θεσίμω· ἀλλὰ τὰς τοιαύτας
 εἰς ἃς διήρησεν παρὰ τὸν ποσόν· τὸ γὰρ τὸ ποσόν, ἔφη, διαρισ-
 μῶν· τὸ δὲ, σιωπηλόν· τί δὲ εἰς τὸ διαρισμῶν; οὐ με-
 ταξὺ μηδὲρ οἷτε θῆναι δύναται, ὥστε δευτέρω εἶναι τῶν ὁμο-
 γειῶν ποσῶν· εἴπερ δὲ αὐτὸ καὶ οὕτως· διαρισμῶν ἐστὶ ποσόν,
 ἔφη· οὐ μὴ ἐστὶ κοινόν ὅραμα λαβεῖν πρὸς ὅμοιον ἀπὸ τῶν μέρων·
 τῶν γὰρ οὐκ ἐστὶν ἡ μόνος μὲν σιωπῆς ἢ τῶν β' καὶ τῶν β'
 τὰ ἐφ' ἐνάτῳ· οὐκ ἔστι σιωπῆς ἢ ἀπὸ τῶν ποσῶν· τοῖς ἐφ'
 ἐνάτῳ· εἰ γὰρ σιωπῆς, καὶ εἴπερ μὲν τὴν ἐστὶ τὸ σιωπῆς·
 τῶν δὲ σιωπῆς ποσῶν εἶναι αὐτὸ ἄριθμὸς· ἄρα δὲ οὐκ ἄ-
 ριθμὸς μόνος τῶν διαρισμῶν· ἐστὶ ποσόν; οὐδαμῶς·
 καὶ γὰρ ὁ λόγος ποσόν ἐστὶ τοῦ διαρισμῶν· ποῖος λόγος;
 οὐχὶ ὁ ἐπὶ τῆς θρασύτητος, ὅς καὶ σιωπῶντων ἡμῶν ἐγγίνεται·
 οὕτως μὲν γὰρ ἢ ἀνεργεῖα· εἰς τῆς θρασύτητος ἢ πόθος· ἀλλὰ
 οὐδὲ τὸ σημαίνον μὲν τὸ ἐπὶ τῶν λόγων καὶ δὲ σημαίνεται, ἐστὶ
 ποσόν· ἀλλ' ὅμοιον φθεγόμεθα· πῶς καὶ τίνα τρόπον; πῶς
 λόγος ἐξ ὀνομάτων σύγκειται καὶ ἑρημάτων καὶ τῶν λοιπῶν,
 ἀλέγεται· εἶναι τῶν λόγων μέρη· ταῦτα δὲ πάντα ἐκ συλ-
 λαβῶν σωεσθῆναι· αἱ δὲ συλλαβαί, ἢ μακροὶ εἰσι, ἢ βρα-
 χεῖαι· αἱ δὲ μακροὶ πρὸς τὰς βραχεῖας ἔχουσιν, ὡς πρὸς
 τὰ δύο πρὸς τὸ ἓμ· ἓμ δὲ καὶ δύο ἀριθμὸς· ὁ δὲ ἀριθμὸς,
 ποσόν διαρισμῶν ἐστὶ· οὕτως καὶ αἱ συλλαβαί· ὁ δὲ λόγος
 ἐκ συλλα-

ἐκ συλλαβῶν· τὸ δὲ σιωπηλὸν ἐκ τινῶν, τοιοῦτόν ἐστιν, διὰ
 πρὸς εἰσιν ἐκείναι, ἀφ' ὧν σωεσθῆναι· ποσόν δὲ καὶ ὁ λόγος
 καὶ διαρισμῶν γε ποσόν· ἔστι· εἰ γὰρ διαρισμῶ-
 νος ἐστὶ ποσόν ἐκείνο, οὐ μὴ ἐστὶ κοινόν ὅραμα λαβεῖν τῶν με-
 ρίων, καὶ οὐδὲν ἐστὶ λαβεῖν κοινόν ὁ σιωπῆς τὰ μέρη·
 οὐδὲν δὲ ἐστὶ λαβεῖν, ὁ σιωπῆς τὰς συλλαβὰς πρὸς ἄλλη-
 λας· διαρισμῶν ἄρα ποσόν εἶναι ἀνὰ συλλαβὰς, καὶ ὁ λό-
 γος· οἱ ἐστὶν ὄνομα σωεσθῆναι· τί δὲ ἐστὶ τὸ σιωπῆς τὴν σιω-
 συλλαβῶν, πρὸς τὴν κρῶ, ἢ τὴν κρῶ, πρὸς τὴν πῆς, οὐκ ἄρ
 ἔχομεν εἰπεῖν· εἰ τὸ σημαίνον μὲν καὶ γὰρ ἢ βλίτυρι φω-
 νῆ, ἀπλῶς ἔχει τὰς τρεῖς συλλαβὰς κειμένας, καὶ οὐ σιω-
 πῶν ὄραμα· οὐδὲν γὰρ σημαίνει· ποσόν ἄρα διαρισμῶν
 ὁ λόγος· ἀλλὰ τὸ μὲν διαρισμῶν ποσόν, ὅ, τι πρὸς ἐστὶν,
 ἐδείξας· τὸ δὲ σιωπηλόν ὅραμα εἶναι, δείξομαι· φησὶ δὲ
 ἐκείνο εἶναι, ὁ τῶν σιωπῶντων πρὸς τῶν διαρισμῶν· ἐκεί-
 νω γὰρ οὐδὲν παρεστῆσθαι ὁ σιωπῆς αὐτῶν τὰ μέρη· τὸ δὲ
 σιωπηλόν ἔχει κοινόν ὅραμα, ὅς σιωπῆς πρὸς ἄλληλα τὰ μέρη·
 οἱ ἄλλοι τῆς γραμμῆς, μῆκος οὐσης ἀπλάτεις, τὰ μέρη
 φαίνεται ἀλλήλουχα· διὸ καὶ κινουμένων τῶν μερίων, συγ-
 κινεῖται ἐφεξῆς τὰ μέρη· ἔστι δὲ τοῦ διαρισμῶν, οὐκ
 ἄρ· πᾶσι τὴν τοιοῦτον τὰ μέρη, εἰ πῶν εἶναι μέλιος γέ-
 μων· οὐκ ἄρ· δὲ πῶν ἐνός πυροῦ κινηθέντος, σωκινουῶνται καὶ
 οἱ ἄλλοι πυροὶ· ἐνός δὲ πυρὸς μερίου τινός κινηθέντος, κινεῖ-
 ται ὅλος ὁ πυρὸς, τῶν ἀλλήλουχῶν τὰ μέρη· ἢ γραμμῆς βί-
 νυρ, εἶναι ἄρ· τὸ ποσόν σιωπηλόν· ἔχει δὲ δύο καὶ ἄλλο παρὰ
 διγμά σιωπηλόν ποσόν; ἔχω· τί οὖν; τὴν ἐπιφά-
 νειαν· πῶς γὰρ σιωπηλὸν ἢ ἐπιφάνεια; ὅτι τέμνεται καὶ ἢ
 ἐπιφάνεια γραμμῆ· καὶ δὲ τέμνεται, * ὅταν ἐκείνη τῆ· τομῆ,
 κοινὸς ὅρος γίνετ' ἢ ἐπινοημένη γραμμῆ, ὡς πρὸς ἢ ἐπικειμένη
 ἀνωθεν· καθ' ἢν συνάπτετ' ἀλλήλοις τὰ μέρη τ' ἐπιφανείας·
 ταύτῳ δὲ τὴν γραμμῆν, εἰ ἐπινοήσθαι, ἀνεργεῖα γινόμενῳ
 © ἢ καδ'

* τότε.

καθ' αὐτὴν μεταξὺ τῶν μορίων, τέμνει ἄρ τὸ ὅλον· ἔαρ δὲ
οὐ τέμνη, τῶ μέρ, ὡσπερ πέρους θεωρουμένη πέρους μέρους.
τοῦ δὲ, ὡς ἀρχὴ κοινωνοῦσα ἀμφοῖν ὅρος τοῦ μορίου, σω-
ἀπτοι ἄρ ταῦτα πρὸς ἀλληλα δι' αὐτῆς. ἄρα ὅω και
ἄλλο ἐστὶ παράδειγμα σωεχοῦς ποσοῦ, ὡσπερ ἡ γραμμὴ
κὴ ἡ ἐπιφάνεια; ναί. πῶς οὖν; τὸ σῶμα. κὴ γὰρ τὸ
σῶμα ποσόν τὲ ἐστὶ κὴ σωεχὲς. ποσόν μὲν γὰρ, ὅτι τριχῆ δια-
στατόν· σωεχὲς δὲ, ὅτι τὰ μέρια πρὸς κοινόν ὅρον σωάππει
τῆρ ἐπινοουμένην αὐτοῦ μεταξὺ, δι' ἐπιφάνειαν. διὰ τί
ὄω ἐφης, διορ ἐπιφάνειαν; ὅτι ἡ ἐπιφάνεια πέρους μέρ
σώματος ἐστὶ, μέρος δὲ ὅου. τί γὰρ διαφέρει μέρος πέρους
τος; ὅτι ἐκ μὲν μέρων σωίσσεται τὸ ὅλον· ἐκ δὲ πέρων,
οὐκ ἄρ συσαίη· οὔτε γὰρ ἡ γραμμὴ ἐκ σημείων πρτὲ ἄρ συ-
σαίη. ἀλλὰ πέρων τῶ μὲν εἰς σημεῖον· μέρος δὲ αὐτῆς, οὐκ
ἐστὶ τὸ σημεῖον, ἀλλὰ πέρους· οὔτε ἡ ἐπιφάνεια σαίη ἄρ ἐκ
γραμμῶν, ἀλλὰ μέρη μέρ ἐπιφανείας, ἐπιφάνειαν· πέρων
τῶ δὲ γραμμῶν· οὔτε μὴρ σώματος μέρη αὐ ἐπιφά-
νεια, ἀλλὰ μέρη μέρ σώματος, σώματα· πέρων τῶ δὲ ἐ-
πιφανείας· ἡ ὄω μεταξὺ τῶν μέρων τῶ σώματος ἐπινοου-
μένη ἐπιφάνεια; οὐκ ἐστὶ κυρίως ἐπιφάνεια, ἀλλ' ἐπινοία.
εἰ γὰρ γένοιτο εἰδρυγεία, τέμνει τὸ σῶμα, ὡ πέρους ἐστὶ τῶ
* σωματῶν· καθ' ὃ δὲ τμηθῆναι διώαται, ἐπιφάνειαν τῶ-
* σωματῶν· καθ' ὃ δὲ τμηθῆναι διώαται, ἐπιφάνειαν τῶ-
το ἔαρ ἐπινοήσῃς, τῶ μέρ τινός μέρους δι' πέρους, τῶ δὲ ἀρ-
χήρ, κοινός ὅρος ἐστὶ ἡ ἐπιφάνεια τῶ μέρων τῶ σώματος,
ἐκ ὄουσα μὲν πρως, ἐπινοουμένη δὲ. ἄρα ὄω μόνον ταῦτα
σωεχῆ τῶ πέρους; ἔ· ἀλλὰ κὴ πέρων ταῦτα ἐστὶν ὅτε τόπος κὴ ὁ
χρόνος· πῶς ὁ τόπος πρσόν, κὴ πρσόν πρ σωεχῆς; ὄλι ὁ τόπος
πέρους τὸ σῶμα θεωρεῖται, κὴ ἐπινοοῦσιν τῶ σώματι, εἰ-
πὼρ τὸ σῶμα ἐστὶ σῶμα· τὸ δὲ σῶμα ἢ σῶμα τριχῆ δια-
στατόν· κὴ ὁ τόπος ἄρα ἢ σώματος ἐστὶ τόπος, τριχῆ ἄρ εἰν δια-
στατός· πῶς ὄω σωεχῆς; ἔ· γὰρ λόγῳ τὰ τῶ σώματος
μέρια

* σιγμα-
τωμ·

μέρια τῶ εἰ τῶ τόπῳ ἐνὶ ὄντος, πρὸς τινὰ κοινόν ὅρον σωά-
ππει, τῶ αὐτῶ λόγῳ ὡ τὰ τῶ τῶσ μέρια, ἄπὼρ τὰ τῶ σώ-
ματος μέρια κατέχει πρὸς τινὰ κοινόν ὅρον, σωάππει και
πρὸς τῶ τόν γε πρὸς ὅρ κὴ τὰ τῶ σώματος μέρια· πῶς οὖν
ὁ χρόνος πρσόν; πρσόν μὲν, ὅτι εἰ διασηματι θεωρεῖται, κὴ
καταμετρεῖται ποσῶ δὴ τινι ἀριθμῶ, δι' ὡρῶν, ἡ μέρων τε κὴ
νυκτῶν, μινῶν τε κὴ εἰαυτῶν· σωεχὲς δὲ ποσόν· σωάππει ἔ
πρ παρεληλυθός ἐστὶν τῶ μέλλοντι ἐνῶν· ὅτε ἀρχὴ μέρ ἐστὶ
τῶ μέλλοντος· τέλος δὲ τῶ παρεληλυθός· πῶς ὄω ὁ Α-
ριστοτέλης ταῦτα ἐξέθετε; ἐφεξῆς μὲν γραμμῆρ λαβαίρ,
κὴ ἐπιφάνειαν κὴ σῶμα· ἰδί τουτῶν δὲ εἰπῶρ, ἔτι δὲ πέρων
ταῦτα χρόνος κὴ τόπος· διὰ τί ὄω οὕτως ἐξέθετε; ὅτι
γραμμῆρ μὲν κὴ ἐπιφάνειαν ἠνωταί πρως τῶ σώματι· ὅρος γὰρ
ἐπιφανείας πέρους μέρ, γραμμῆρ· γραμμῆς δὲ σημεῖον· σώ-
ματος δὲ ἐπιφάνεια· ὁ δὲ τόπος οὐκ ἠνωταί τῶ σώματι· ἀλλ'
ἐξωθῆρ ἐπινοοῦσιν τῶσ· και ὁ χρόνος ὁμοίως, ἐπινοοῦσιν ἔχει
σωάππει πρὸς τὸ σῶμα· τινὰ ἄλλην διαίρεσιν περῆν-
ται τῶ πρσόν; εἰρήκα μὲν ὅτι τὰ μὲν ἐκ θεσῶν ἐχόντων πρὸς
ἀλληλα τῶ εἰ αὐτῶν μορίων σωέσιν κὴ· τὰ δὲ, οὐκ ἐξ ἐχόν-
των· τί ὄω ἐστὶν ὁ λέγει; φημὶ ὅτι εἰς ἄλλα τμήματα
πάλιν τὸ ὅλον πρσόν διαρεῖ λέγει, ὅτι τῶ ποσοῦ τὰ μέρων
σωέσιν κὴ ἐκ μορίων ἐχόντων θεσῶν πρὸς ἀλληλα· τὰ δὲ
ἐκ μορίων οὐκ ἐχόντων θεσῶν πρὸς ἀλληλα· τί ὄω τὸ
μὲν ἔχειρ θεσῶν κὴ τὸ ἔχειρ λέγει· τρία δὲ ἰδί τῶ ἐχόν-
των θεσῶν ἐπινοοῦσιν· τόπῳ ὅπῳ κείται τὰ μέρια· αὐτὰ τὰ
μέρια μὴ ἀφανίζόμενα· σωεχῆσιν τῶ μορίων ἀλληλεχορ·
ὅταν δὲ τινὰ τούτων πρσόν, λείπῃ δὲ τινὰ, διώαται τάξιμ·
μὲν ἔχειρ· θεσῶν δὲ τῶ πρσόν μὴ ἔχειρ· δι' τὰ δέκα κερῶ-
μα κείται μὲν πρως ἐπινοοῦσιν· κὴ ἐστὶ τὸ μὲν δέξει πρσόν·
τὸ δὲ διό τῶρ· και ὅτι οὖν μὲν εἰσάθε, οὖν δὲ εἰσάθε, κὴ
οὐκ ἀπόλωλε τὰ μέρια, ἀλλὰ μέρια· οὐ μὴρ ἀλληλεχορ τὰ
μέρια

μέτρια ἐστὶν, ὥστε τάξιμ ἢ ἔχθμ, θέσιμ δὲ ὄν· παλιμ ἰδί τοῦ
 ῥέοντος ὕδατος ἐκ κλεψύδρας, ἀλληλουχέμλια ἢ τὰ μό-
 ρια· ἐν ἔτι μὲν ζοι δὴ κινύμλια τὰ πρῶτα, ἐδὲ μόνον τα· ἀλλ'
 ἄμα τῶ περὶ κλίμα ἐκ τῶ τρυπήματος ἀπληύμλια, ταῦτα
 ἢ τάξιμ ἔχθμ, θέσιμ δὲ οὐκ ἔχθμ· οὐδέ μὲν ἢ ὑπὸ μὲν τῶ χρόνου
 μέριον· ἐν ἢ ὄνω διωρισμένοις ποσῶς, θέσις ἐκ ἐστὶ, τάξις δὲ
 εἴη ἄρα, ὡσπερ ἐν ἀριθμοῖς· καὶ δὲ πρότερον ἢ λέγομεν τὸ
 εἶναι τὰ δύο ἢ τὰ τρία· ἐν ἢ ζῆς τῶ λόγῳ μερίοις οὐδὲ τάξις·
 τί γὰρ μάλλον ἢ βᾶ συλλαβῆ, τῆς βῆ ἢ τῆς ψε, περτέρα,
 καὶ μὲν τάξιμ ἔχθμ τινὰ, ἐὰν οὐ ὄνομα περιεπέγκας τάξιμ ἐπι-
 θέσις ταῖς συλλαβαῖς τῶ ὀνόματος ἐοικότος τοῖς διωρισμέ-
 νους ἀμφοτέρας συνθεῖσιμ· καὶ εἶδὲ ἢ ἐν πρῶτῳ εἰχῶ θέσιμ,
 τῆς ἢ ἐν δευτέρῳ, καὶ δὲ τῶ παρὰ τάξιμ τινὰ σρατιωτῆ
 ἐν πλέμῳ· ἐν ἢ τοῖς κατὰ γρομμῆμ καὶ τῶ ἐπιφάνειαι καὶ
 τὸ σῶμα καὶ τὸ ἄρτον θέσις τίς ἐστὶ, καὶ κατὰ τὸ κείσθαι που
 ἐκασομ τῶ μερίων, καὶ κατὰ τὸ μέλειμ, καὶ κατὰ τὸ ἀλληλέχθμ
 εἶναι τὰ μέρη ἀλλήλων· κατὰ δὲ τὸν χρόνον, τάξις μὲν ἐστὶ·
 θέσις ὃ ὄν, τῶ μὲν μὲν τὰ μέτρια τῶ χρόνον· ἰδί δὲ τῶ ῥέον-
 τος πεταμοῦ καὶ θαλάσση μινυμλῶς ἢ ἐπιφάνειαι τῶ μινυ-
 ασαι μέλλοντος καὶ πελάζοντος τῆ θαλάσση θέσις οὐκ ἔχθμ,
 εἶδὲ τὸ μὴ ἐσάναι, ἀλλὰ κινεῖσθαι· οὕτω γὰρ καὶ ἢ κινήσις τῶ
 σωεχῶμ μέρ ἐστὶμ, οὐ μὲν τοῖ καὶ τῶ θέσιμ ἐχόντων· ἢ καὶ ὁ χρό-
 νος ἐπιγινόμενος, σωεχῆς ἐστὶ μὴ ἔχθμ θέσιμ· ἢ ὁ κίνησις, ἐ-
 ποσῶμ, ποσῶ ἢ μετέχθμ, ὡς ὕδρον διέχθμ θέσεται· ὥστε κατὰ
 ἢ τῶ πρῶτῳ διαίρεσιμ, πέντε ἢ ἢμ· συνεχῆ· γρομμῆ, ἐπι-
 φάνειαι, σῶμα, χρόνος, τόπος· διωρισμένα ἢ δύο, ἀριθμὸς καὶ
 λόγος· κατὰ ἢ τῶ ἀβύτῳ, τῆσασθμ ἢ ἐκ θέσιμ ἐχόντων
 μερίων· γρομμῆ, ἐπιφάνειαι, σῶμα, τόπος· τρία ἢ θέσιμ μὴ ἐ-
 χθῶμ· ἀριθμὸς, λόγος, χρόνος· ὦν τὰ ἢ δύο τάξιμ ἔχθμ, ἀ-
 ριθμὸς, χρόνος· ὁ λόγος ἢ, πῶς ἢ ἔχθμ τάξιμ, πῶς ἢ ἢ· ἄρα
 οὐκ ταῦτα ἐστὶ μόνον τῶ ποσῶ εἶδη; ἢ προηγεμένως ἢ ταῦτα,
 κατὰ συμβεβηκὸς ἢ καὶ ἄλλα· τί γὰρ ἐστὶ τὸ προηγεμένως·
 καὶ ἢ ἐστὶ

καὶ ἢ ἐστὶ κατὰ συμβεβηκὸς; προηγεμένως, ἐκ καὶ αὐτὸ ἢ ζοι-
 ἔθμ· κατὰ συμβεβηκὸς ἢ, τὸ κατ' ἄλλο· δι' προηγεμένως ἢ
 πρῶτὰ εἰρημένα ἀπαῖτα· κατὰ συμβεβηκὸς ἢ, δι' ἢ λυκὸν
 πρὸ λέξῃ, οὐ καθόσον ἐστὶ λυκὸν, ἀλλ' ὅτι ἢ ἐπιφάνειαι ἐν ἢ
 ἐστὶ, πρὸ ἐστὶ· καὶ ὁ ἀνθρώπος μακρὸς, οὐ καθόσον ἀνθρώπος,
 καθόσον ἢ ἐστὶ μήκος αὐτῶ ζοιούθμ· εἴη ἀρδὸν καὶ ἀπὶ ἀφο-
 ρὰ τῶ ποσῶ; καὶ· πῶς προφερομένη; ὄν· τῶ ποσῶ τὸ μέρ
 ἐστὶ προηγεμένως, ἐκ καὶ συμβεβηκὸς· ἢ ἐστὶ προηγεμένως
 ποσῶ; ἐκ καὶ αὐτὸ καὶ μὴ κατ' ἄλλο· δι' ἢ ἢ ἀριθμὸς, χρό-
 νος καὶ τὰ ὅμοια· τί ἐστὶ κατὰ συμβεβηκὸς ποσῶ; τὸ καθ'
 ἕτερον λεγόμενον· δι' ἢ λυκὸν πολὺ λέγει κατὰ τὴν ἐπιφά-
 νειαι· ὁ ἀνθρώπος μακρὸς καθόσον τὸ μήκος· πάλιμ ἢ τὸν
 πυρετὸν εἰποιμεν ἄν πολὺμ, ἐπεὶ δὴ ἐν πολλῶ παρὰ εἶδη χρό-
 νῶς ἐάν γε μὴ τῶ ἰδί πλείστον παρὰ εἶδη ἢ ἐπιφάνειαι πολὺν,
 ἀλλὰ τὸν σφοδρὸν, ἐκ κυρίως τῆ λέξῃ κέχθμ ὁ ζοιούθμ· ποιοῦτε
 μάλλον, ἢ ποσῶν εἰρημν· ἐκ σφοδρὸν, τῶ πλείπτος ἐστὶ· καὶ
 εἰπομεν ἢ ὄν· ὁ δὲ εἶναι πολὺ θεράμινεν, τῶ κίνησιμ ἀναλοσι-
 ζόμενοι, ὄν ἐν πολλῶ γεννητὶ χρόνον, ἀπὸ χρόνον πολὺν φάμεν
 γεννητὸν τῶ δρόμου· ἢ ἢ κίνησις ἐκ ἐστὶ ποσῶ; ἐδαμῶς·
 ἐκ ἢ γὰρ κατὰ εἶδη ἐν ζῶς ποσῶ; πῶς οὐκ πολλὰ κινήσις καὶ
 μακρὰ λέγει· κίνησις ἢ αὐτῆ μεγαλί, ἐφθῶ ὁ θυκυδῆς· ἐ-
 καθ' αὐτὴν φησίμ· ἀλλὰ ἐκ ὑπάρχει αὐτῆν χρόνον· ἰδί δὲ τῶ
 χρόνον ὑπάρχει τὸ πολὺ καὶ τὸ ὀλίγον, καὶ τὸ μακρὸν ἢ βρα-
 χύ, καὶ τὸ μέγα ἢ μικρὸν· κατὰ τὸν χρόνον οὐκ ἐκ ὑπάρχει
 ταῦτα ὄν ἢ ποσῶ, κατὰ συμβεβηκὸς δὲ καὶ τῆ κινήσῃ προσ-
 εἶναι εἰρημνεται· ἐάν οὐκ ἀφθῶ τῶ τὸ πολὺ καὶ τὸ ὀλίγον
 τῆς κινήσεως ἢ τῆς πρῶξεως τὸ ποσῶν αὐτῆς τῶ χρόνον ὀρεῖ
 ἐνιαυσιαίαν ἢ μηνιαίαν, ἢ ἄλλως ἀφθῶς· ἀλλὰ τίνα
 μὲν τὰ κυρίως πρῶτῶ· τίνα δὲ τὰ κατὰ συμβεβηκὸς, ἀφθῶ-
 δονας· τίνα δὲ θέσιμ ἐχοντα τῶ μερίων· καὶ τίνα τὰ θέσιμ
 ἐκ ἐχοντα· ἐστὶ τὸ τίνα τὰ συνεχῆ καὶ τίνα τὰ διωρισμένα·

τὸ δὲ ἴδιον ἀφορίσται γὰρ τί ἀρῆται τῷ προσῶ· φημὶ γὰρ
 ὅτι ὑπάρχει τῷ προσῶ τὸ μηδὲν ἔχειν ἐναντίου· ἀλλ' ἐπει
 τὸ ἴδιον, τὸ παντὶ καὶ μόνῳ προσῶ, εἶναι ὀφείλει, ἐπιδήξοι
 εἰ μηδὲν ἄλλ' ἀπειλεγμένον κυρίως προσῶ, ἐστὶ τι ἐναντίου·
 οὕτε γὰρ τῇ γραμμῇ καθόσον γραμμῇ, ἐστὶ τι ἐναντίου·
 πῶς δ' αὖτ' ἢ τῆς γραμμῆς ἐστὶν δι' αἰθέρα, ἢ δὲ κυρτῆ· ἀλλ'
 ἀλλ' ὅτι δὲ καὶ κυρτῆ τῇ γραμμῇ, οὐ καθ' ὅσον γραμμῇ, πρὸς
 σιμ· ἐδὲ καθ' ὅσον ἐστὶ προσῶ, ἀλλὰ καθ' ὅσον πῶς ἐστὶ γραμμῇ, οὐδ' ἔστι
 συμβέβηκεν αὐτῇ· ἐδὲ ἢ γραμμῇ δ' αὖτ' ἢ γραμμῇ ἐναντία,
 ἀλλ' ἢ κυρτῆ τῇ δι' αἰθέρα· οὐδὲ τῇ ἐπιφανείᾳ καθ' ὅσον
 ἐπιφάνειᾳ, ἐστὶ τι ἐναντίου· πῶς δ' αὖτ' ἢ μέλαινα λέγει
 ἐπιφάνειᾳ, ἢ δὲ λευκῆ· ἀλλὰ καθ' ὅσον μέλαινα, καὶ καθ' ὅσον λευκῆ,
 ἐναντιώτατον· ὅτι καὶ τὸ μέλαν καὶ τὸ λευκὸν ἐναντίον· ἔτι
 δὲ καὶ τὸ τριχῶδες τὸ λεῖον· καθ' ὅσον μέντοι ἐπιφάνειᾳ, ἐναντιώ-
 σι· οὐκ ἔστι πρὸς ἐπιφάνειαν· ὁμοίως δὲ καὶ τῷ σώματι κα-
 θ' ὅσον σώματι, οὐκ ἔστι ἐναντίου· τὸ δ' αὖτ' ἢ ἀσώματον οὐκ ἐναν-
 τίον τῷ σώματι· οὐδαμῶς τὰ γὰρ ἐναντία ἄνω τὸ ἀνω
 ἀρῆται γὰρ τῷ· τὸ δὲ σώματος καὶ ἀσώματου, οὐδέν ἐστι κοινόν
 γένος· ἔτι τὰ ἐναντία ἐκ καταφάσεως λέγεται· οἷον γλυκὺν, πι-
 κρὸν· τὸ δὲ ἀσώματον, ἐκ ἀφάσεως· ἀλλὰ μὴ ἐδὲ τῷ χρόνῳ ἐστὶ
 τι ἐναντίου, καθ' ὅσον χρόνος ἐστὶν· ἢ γὰρ νῦν καὶ ἡμέρᾳ ἐστὶ ἐναντίας
 ἔχουσι, ἀλλ' οὐχὶ καθ' ὅσον ἐστὶν, τὴν ἐναντιότητα ἔ-
 χουσι· καθ' ὅσον δὲ ἢ ἢ ἡμέρᾳ, ἀπὸ ἐστὶ πεφωτισμένος· ἢ δὲ
 νῦν, ἀπὸ ἐστὶν πεφωτισμένος· ὁ δὲ ἀπὸ, οὐ καθ' ὅσον ἀπὸ, πο-
 σόν· ἀλλὰ μὴ, ἐδὲ τῷ λόγῳ ἐστὶ τι ἐναντίου, καθ' ὅσον λόγος ἐ-
 στίμ· πῶς δ' αὖτ' ἢ ἀληθείας λέγεται, ὁ δὲ ψευδῆς· ἀλλ'
 ἐ καθ' ὅσον σημαίνει ἐστὶ, εἰληπταί τ' ποσὸν εἶναι γένος· ἀλλὰ
 καθ' ὅσον ἐκ προσφάσεως θεωρεῖται καταμετρεῖται μακρῶς
 ἢ βραχυῶς συλλαβῆ· κατὰ οὐδὲν δὲ, οὐκ ἀρῆται τὸ ἀληθές
 καὶ τὸ ψεῦδος, οὐδέ τινα ἐναντιώσιμ· ἀλλ' οὐδὲ ἐν τῷ ἀριθμῶ
 ἐστὶ τι ἐναντίου· τὸ γὰρ δύο καθ' ὅσον δύο, τί ἀρῆται ἐναντίου· ἢ
 τοῖς

τὸς πέντε, ἢ ὅπως τινὲς ἄριθμῶν· τί δ' αὖτ' ἢ τὸ τόπος·
 ἀπὸ ἐδὲ ἢ τῷ τόπου ἐναντιότητος θεωρεῖται, ὅντος εἶδος τῷ
 ποσόν· ἴσως δ' αὖτ' ἢ τούτου εἶγε τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω τόπου μὴ
 μέρη ἢ εἶδη ὑπάρχει· ἐστὶ δὲ ταῦτα ἐναντία ἀλλήλοισι· εἴθε
 τί δ' αὖτ' ἢ ἴσως ἔφησι· ὅτι τινὲς τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω οὐδὲ βέ-
 λονται εἶναι τόπος, ἀλλὰ σχέσος τόπου· τὸ γὰρ ἄνω
 κεφαλῆ ἢ ἰσχυρῶν, εἶναι ἄνω· τὸ δὲ ἄνω τὸν πόδα, κάτω·
 σφαιρῶν δὲ ὄντος τῷ παντός, μηδὲν εἶναι μήτε κάτω, μήτε
 ἄνω καθ' αὐτό· εἰ μὴ τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν καὶ τὸ κατ'
 ἡντιναοῦ ἄλλη μὴ διάστασι, ἀλλὰ κατὰ τὴν τοῦ παντός,
 ὡς τε σφαιροειδῆς ὄντος τῷ παντός, κάτω ἢ εἶναι τὸ πρὸς
 τὴν μέσην χώραν τῷ παντός, ἄνω δὲ τὰ ἄνω τῷ μέσῳ πρὸς
 τὰ πέρατα, ἐναντίον ἂν εἴη τὸ ἄνω τῷ κάτω, εἴθε τὸ πλείον
 τῷ μέσῳ διάστασι, πρὸς τὴν ἔξω εἶναι ἐπιφάνειαν· ὡς ἐν
 κύκλῳ καὶ σφαιρῶν πρὸς τὰ πέρατα· ἐν γὰρ ταύτῃ καὶ τὸ
 ἄνω, μόνως ἄνω ἐστὶ, καὶ τὸ κάτω, μόνως κάτω· ἐν δὲ τοῖς ἄλλ'
 λαις διαστάσεσιν ἐφ' ὅσον ἄνω καὶ τὸ κάτω λέγει, πρὸς ἑτέρον
 καὶ ἑτέρου λευκὸν καὶ μέλαν, τὸ αὐτὸ καὶ ἄνω καὶ κάτω εἶναι δι-
 κεί· διὸ ἐκείνα καθ' αὐτὰ ὄντα, ὡς τόπου διαφορῶν καὶ πο-
 σόν τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω ἐναντιώσιμ ἐπιδέχοιτο ἀρῆ· ὡς τε εἶναι
 πῶς μόνον τὸν τόπον ἐν τῷ ποσόν ἐναντιότητα· ὅτι δὲ ἐν
 τῷ τόπῳ ἐναντιότητος, εἰκοίσι δηλοῦν καὶ οἱ τὰ ἐναντία ὀρι-
 στέμνοι, τὰ πλείον ἀλλήλων διεσπικτότα· ἀπὸ γὰρ τῆς κα-
 τὰ τὸν τόπον ἐν τῷ ἄνω καὶ κάτω ἐναντιώσεως, εἰκοίσι τὸν
 ὀρισμὸν εἰληφέναι· τὸ γὰρ διεσπικέναι, πρῶτως ἐν τόπῳ
 ἐστὶν· ὡς τε ἐν μόνῳ τῷ τόπῳ εἴη ἀρῆ ἐναντιώσιμ· ἀλλὰ
 πῶς ὁ ἐρμῆνος ἀπὸ ἡντιναοῦ λέγει, ὅτι τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω,
 οὐ τόπον σημαίνει, ἀλλὰ ποῦ· ὡς τε οὐδὲ τὸ χεῖρ οὐδὲ τὸ
 αὐριον χρόνον· ἀλλὰ πρῶτον· ἐστὶ δὲ ὡς τὸ ποτὲ κατὰ χρόνον,
 ἔτι καὶ τὸ ποῦ κατὰ τόπον· ἑτέρου δὲ ποσόν εἶναι τί, ἔτε-
 ρου δὲ τὸ ποσόν· ἀλλὰ καὶ ὁ ἐρμῆνος, ὡς τε ἀφῆρη τῷ ποσόν
 I τὴν ἐναν-

τιω εναντιωσιμ. ἄρα δὴω ἐν τοῖς ἄλλοις προσῖς οὐκ ἂν εἴη
 εναντιωσις· ἐν γὰρ τοῖς ὀρισμένοις, οὐδαμῶς· ἐν δὲ τοῖς ἀο-
 ρίσοις προσῖς δόξειεν ἄρ' εἶναι εναντιωσις. τίνα δὴω ἐστὶ
 τὰ ἀόριστα ποσά; τὰ οὕτω ἐκφερόμενα, δι' πολὺ ἢ ὀλί-
 γου· μέγα ἢ μικρόν· ποσόρ γὰρ τι ὅρ πολὺ ἢ ὀλίγον ἐστὶ
 καὶ μέγα ἢ μικρόν· ἄρα δὴω προσὰ ταῦτα κυρίως; οὐ
 πάντοτε δόξει. Διὰ τί; οὐδὲ γὰρ σημαίνει ποσόρ· ἀλ-
 λὰ μάλλον πρὸς τι ἄρ' εἴη. τί δὴω· εναντία ἐστὶ ταῦτα;
 οὐδαμῶς· ἀλλὰ ἀντίκηται μὲρ ἀλλήλοισ· ἀντίκηται δὲ
 ἕχ' ὡς τὰ εναντία· ἀλλ' ὡς τὰ πρὸς τι· ὡς τε καὶ ἄρ' πρὸς τι
 ἢ, οὐκ ἐστὶ εναντία, ἀλλὰ ἀντικείμενα· πῶς οὖν ἐφης;
 ὅτι ἄρ' ἀντικείμενων, τὰ μὲν, ἀντίκηται ὡς κατὰ φασίς
 καὶ ἀπόφασίς· τὰ δὲ, ὡς σέρισίς καὶ ἕξις· τὰ δὲ, ὡς τὰ πρὸς
 τι· τὰ δὲ, ὡς εναντία· ὡς τε τὰ πρὸς τι, ἀντικείμενα ἐστὶν·
 εναντία δὲ οὐ· ἄρα δὴω ἄρ' πρὸς τι ἐστὶ τὸ μέγα καὶ τὸ μι-
 κρόν· καὶ τὸ πλὺ καὶ τὸ ὀλίγον; οὐ μόνον ἄρ' πρὸς τι, ἀλλὰ
 καὶ ἀπλῶς σημαίνει ποσόρ ἀόριστον, ἕκαστον τούτων· διχῶς
 γὰρ λέγεται εἰ μέγα, καὶ διχῶς τὸ μικρόν· καὶ ὁμοίως εἰ πλὺ καὶ
 τὸ ὀλίγον· τὸ γὰρ ἀπλῶς· τὸ δὲ ἄρ' πρὸς τι· τὰ ἀπλῶς ση-
 μαινόμενα ποσά, ἥτα πᾶσι εἶναι λέγει; ἀόριστα· εἴ τι
 ἀόριστα; ὅτι οὐκ ἐστὶ λαβείν τὸ μέγα, ποσῶ μέγα· οὐδὲ τὸ
 μικρόν, ποσῶ μικρόν· εἰ θύς δὴω φέρεται ἢ διάνοια ἐπί τι
 μικρόν, ὅταν εἴπῃ τις μέγα· ἵνα ἴσθονοθῆ, ποσῶ εἰ μέγα εἴ-
 ῃ εἶναι· εἴ τι δὴω οὐ πρὸς τι μόνον αὐτὰ λέγει· ἀλ-
 λὰ καὶ ἀπλῶς ποσόρ; ὅτι ἐκ πρῆτης ποσόρ μάλλον·
 καὶ οὕτως λέγεται μέγα καὶ μικρόν, καὶ πλέον καὶ ἕλατ-
 τόν· τὸ δὲ μέγα καὶ μικρόν, καὶ πολὺ καὶ ὀλίγον, ἐμφαίνει
 τὸ ἀπλῶς; καὶ μὴ κατὰ τὴν πρὸς ἄλληλα σχέσιμ οὕτως λέ-
 γεσθαι· ἐμφαίνει δὲ καὶ τὸ πρὸς ἄλλο· διὸ δύο σημαίνεσθαι
 ἐξ αὐτῶν ἐφαμῶν καὶ ἀπόλυτον, καὶ πρὸς τι· ἄρα δὴω ὁ
 ἀριστοτέλης τῶν δύο σημασιῶν ἐμνήσθη; οὐδαμῶς·
 ἀλλὰ

ἀλλὰ τίνας; τὸ κατὰ τὸ πρὸς τι μόνον, ἀπ' αὐτῆ λαμ-
 βανομένου· ὃ καὶ πειροῖται εἰς πλείονων ὡς εἰξῆσαι· τίς
 δὴω πρῶτος λόγος εἰς τι τούτου ἀπόδειξιμ λαμβάνεται;
 ὃ ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς· οὐδὲν γὰρ καθ' αὐτὸ λέγεται μέγα ἢ
 μικρόν· ἀλλὰ πρὸς ἕτερον ἀναφέρεται· ὡς παρὰ τὴν εἰ-
 πάγωγῆ· δι' ὅρος μικρόν λέγεται, καί τοι ἀπλῶς οὕτως οὐκ
 ὅρ μικρόν, ἀλλὰ εἴλωμ τὸ πρὸς ἕτερον ὁμοιωτὸς αὐτὸ μεί-
 ζον γίνεσθαι τι ἀναφορῆμ· καὶ πάλιν ἢ κέγχρος πάντων
 οὕσα μικροτέρῃ, ὁμοίως λέγεται μεγάλη, διηλονότι ἀναφε-
 ρομένη πρὸς ἄλλημ κέγχρον· τί δὴω οὖν πρὸς ἀπόδει-
 ξιμ πρῆξ· οὖν μέγα καὶ μικρόν λέγεσθαι, κατὰ τὸ πρὸς τι;
 ὅτι εἴπερ ταῦτ' ἐκ ἀτόμων καθ' αὐτὸ ἐλέγετο, καὶ μὴ πρὸς
 ἄλλο τι ἄρ' ὁμοιωτῶν ἢ ἀναφορῆ ἐγίνετο αὐτῶν, οὐκ ἄρ' εἰ
 γὰρ ὅρος μικρόν ἐλέγετο, ἢ δὲ κέγχρος μεγάλη· πῶς δὴω
 εἰς πρῶτον ὁμοίως οὖν καὶ συλλογιστικῶς· οὕτως· τὸ ποσόρ,
 εἰς πρῶτον πρὸς ἕτερον· δι' τὸ δὴ πηχυ· τρίπηχυ· ἢ ὡς φά-
 νεια καὶ τὰ ἄλλα· τὸ δὲ μέγα καὶ τὸ μικρόν ἕτερον λέγεται·
 οὐκ ἄρα ἐστὶ τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν ποσά· πάλιν ἄλλως·
 τὸ ποσόρ καθ' ἑαυτὸ λέγεται, ὃ δεικνυται τῆ ἐπαγωγῆ·
 τὸ δὲ μέγα καὶ μικρόν καθ' ἑαυτὸ οὐ λέγεται· οὐκ ἄρα
 τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν ἐστὶ ποσά· ὅτι μὲρ δὴω τὸ μέγα
 καὶ τὸ μικρόν, οὐ ποσά, ἀλλὰ πρὸς τι, ἀπέδειξας· δειξομ
 δὲ ὅτι μὴ καὶ τὸ πολὺ καὶ τὸ ὀλίγον ποσά, ἀλλὰ πρὸς-
 τι· ἐν μὲν γὰρ ταῖς ἀθήναις εἰ τύχοι τρισχιλίωμ ὄντων
 ἀνθρώπων, φημὲν ὀλίγους εἶναι· ἐν δὲ τῆ κώμῃ καὶ ὡς
 ηἰρηαιόσοι, λέγομεν πολλοὶ εἶσι· καί τοι πολλαπλασίωμ
 ὄντων ἀθήναζε· καὶ ἐν μὲρ τῆ οἰκίᾳ, οἱ πεντακόσιοι πολ-
 λοί· ἐν δὲ τῆ πόλει καὶ πολλαπλασίωμ τούτων ὡς εἰμ, ὀλί-
 γοι λέγονται· πρὸς ἕτερον δὴω ἢ ἀναφορῆ τοῦ πολλοῦ
 καὶ ὀλίγου λέγεται· καὶ ἄλλο ἐπιχειρημα· τὸ μὲρ δὴ πη-
 χυ καὶ τρίπηχυ, καὶ τὰ δύο καὶ πέντε, ποσόρ ἕκαστον
 I ἢ σημαίνει

σημαίνει. τὸ δὲ πολὺ καὶ τὸ ὀλίγον, ἐκ εἰσὶ τῆ ποσοῦ δηλωτι-
κά. ἐκ γὰρ τῶ φάναι πλὴν ἢ ὀλίγον, οὐ σημαίνεται ἀριθμὸς.
ἠσάυτας δὲ, οὐκ ἄρ' ἐπιπωμα μέγα ἢ μικρόν, δηλοῦται διω-
ρισμένον τι ποσοῦ. οὐκ ἄρα ποσοῦ ταῦτα. ἄρα οὕτω ἄλλο
ἐπαίγεις εἰς τὸ αὐτὸ πρὸς τι; ἐπάγω. ποῖον ἄρα; τῶ
γλυκεῖ, τὸ πιερόν ἐναντίον ὅρ' καθ' ἑαυτὸ λέγετ' καὶ νοεῖται.
καὶ γὰρ μὴ ἢ πιερόν, νοεῖται τὸ γλυκὺ καθ' αὐτό. καὶ μὴ
ἢ γλυκὺ, νοεῖται τὸ πιερόν καθ' αὐτό. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ λθυ-
κόρ' καὶ τὸ μέλαρ. καὶ τὸ ψυχρόν καὶ τὸ θερμόν, πάντα ταῦ-
τα ἐναντίωσιν δεχόμενα, πάντως καθ' ἑαυτὰ νοεῖται πρό-
τδρον. τὸ δὲ μέγα καὶ τὸ μικρόν καὶ τὸ πλὴν καὶ τὸ ὀλίγον, οὐκ ἔστι
καθ' αὐτὰ πρῶτον εἰπεῖν. ἀλλὰ ἀνάγκη σωπεποείαδ' αὐ-
τῶν ἐκαστον πρὸς ὃ τῶ ἀναφορὰ ἔχει. τότε γὰρ μέγα ἐκ
ἔστιν οὔτε εἰπεῖν, οὔτε νοῆσαι, μὴ οὐχὶ ἀνεγκλιόντα ἐπὶ τι ἐ-
τδρον πρὸς ὃ ἀφ' ἐλέπων. τίς μέγα φήσῃ εἶναι αὐτό. ὁμοί-
ως δὲ καὶ τὰ λοιπὰ τὰ τρία. τί γὰρ ὀρισμὸν ἐστὶ νοῆσαι ἐκ τοῦ
ἀκούειν μέγα ἢ μικρόν, ἢ πολὺ ἢ ὀλίγον, οὐκ ἔστιν εἰπεῖν. εἰ-
τοίνω τὰ μὴ ἔχοντα ἐναντιότητα καθ' ἑαυτὰ πρῶτως λέ-
γεται. τὰ δὲ τέτταρα τὰ ἐρημένα οὐκ ἔστιν εἰπεῖν πρῶ-
τως καθ' ἑαυτὰ, ἐκ ἄρ' ἐπιδέχοιτο ἐναντιότητα. ἔτι ἄλλο
ἐπιχειρήματα ποῖον ἔχῃς εἰπεῖν; ἄρα. εἰ ἔστι τὸ μέγα καὶ τὸ
μικρόν ἐναντία, ἐπειδὴ πρὸς τὸ μείζον ἐπὶ τούτοις ἀφορισσαι
μικρόν ἄρ' ὀξείον εἶναι τὸ ἐτδρον, πρὸς δὲ τὸ ἔλαττον πάλιν
μέγα. καὶ τῶ τὸ γε κατὰ τὸν αὐτὸν κωρόν συμβαίνῃ, συμ-
βήσεται αὐτὸ ἑαυτῶ ἐναντιῶσαι. οὐκ ἄρα τὸ μέγα καὶ τὸ μι-
κρόν ἐναντία. ὁ αὐτὸς δὲ λόγος καὶ ἠδὲ τῶ πολλῶ καὶ ὀλίγω.
ἀλλ' εἰ μήτε τούτοις ἐναντίωσις, μήτε ἐπὶ τῶ τόπων ὡς ἴσιν
ἐδὲ καὶ, οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἐναντίου. ἄρα ὁ αὐτὸς ἄρα ἴδιον
τῶ ποσοῦ ἄρα; οὐδαμῶς. οὔτε ἄ ἠδὲ τῶ οὐσίας ἐδείχθη
ἐναντίωσις. καὶ ἠδὲ τινῶν δὲ τῶ τῶ ποῖον δειχθήσεται μὴ
πρὸς οὐσα ἐναντίωσις. ὥστε οὐκ ἴδιον τῶ ποσοῦ ἄρα, καὶ
παντί

παντί ποσοῦ μηδὲν ἢ ἐναντίον. εἰ πὲρ τοίνω εἰ καὶ ἄλλο
αὐτῶ πρὸς εἰσι. φημι δὴ ὅτι, οὐ τὸ μάλλον καὶ ἧττον ἐπι-
δέχεται τὸ ποσοῦ. ἄρα δὲ δὴ λον ἐπιούσι τὰ κατὰ μέρος.
γραμμὴ τε γὰρ γραμμῆς καθ' ἑαυτὴν γραμμὴ, οὐκ ἔστι μάλλον
γραμμῆ. οὐδὲ ἐπιφάνεια ἐπιφανείας οὐκ ἔστι μάλλον ἢ ἧτ-
τον ἐπιφάνεια. οὐδὲ σῶμα ἢ σῶμα, οὔτε τόπος ἢ τόπος, οὐδέ
ἀριθμὸς ἢ ἀριθμὸς. ἐδὲ μὴν χρόνος ἢ χρόνος. ἀφ' ὧν δὴ δὴ
λον ὅτι οὐκ ἐπιδέχεται τὸ ποσοῦ, τὸ μάλλον καὶ τὸ ἧττον.
ἄρα ὁ αὐτὸς ἴδιον τῶ ποσοῦ ἄρα; οὐδαμῶς. οὐ γὰρ ὑπερ-
χῆ αὐτῶ μόνον εἰ καὶ παντί. ἐδείχθη γὰρ ὅτι καὶ ἡ οὐσία οὐ-
δὲν μάλλον ἢ ἑτέρας ἑτέρας οὐσία. τί ὁ αὐτὸς ἴδιον τῶ ποσοῦ
ἄρ' εἰσι; τὸ ἴσον τε καὶ ἀνισον λέγεαδ' ἢ γραμμῆτε γὰρ γραμ-
μῆς, ἢ ἴση ἢ ἀνισὸς ἐστὶ καὶ σῶμα σῶμα, καὶ ἐπιφάνεια ἐπι-
φανείας. ὅταν ὁ αὐτὸς λέγη ἴση ἢ λθυκῆ, ὅτι τὸδε τῶδε ἴσον,
πῶς λέγῃ; οὐ κυρίως, ἀλλὰ καταχρώμενος ἀντὶ τῶ ὁμοί-
ου. πῶς δὲ ὁ ἀνθρώπος ἀνθρώπων λέγεται ἴσος, καὶ πύργος
πύργου, οὐκ ὄντα κατὰ συμβεβηκός, πῶς κατὰ συμβεβη-
κός. οὐχ ὅτι ἴση ἐστὶν, ἀλλ' ὅτι μέγεθος ἔχει ποσῶ γὰρ ἐστὶ,
πῶς τῶ ἢ μετέραν ἴσην πρῶτως αἰ καλονόμενα ἄρα
σεις. αὐτὰ δὲ εἰσι μήκος, πλάτος, βάθος. μετὰ δὲ τὸ
ποσοῦ, τίς ἐστὶ κατηγορία τῆ τάξεως;

πῶς τῶ πρὸς τι.

Τ αὐτὸ πρὸς τι. Διὰ τί μάλλον μὴ τὸ ποῖον; ὅτι
πρὸς φεσηκός τῶ μήκους, πλάτους, βάθους, ἐπι-
γίνεται τὸ μείζον καὶ τὸ ἔλαττον, ὅπερ ἐστὶ πρὸς τι.
διότι μετὰ τὸ ποσοῦ διδύς ἐμνήσθη τῶ πρὸς τι. καὶ δὲ ταύ-
τῶ μὴ τῶ αἰτίαν, καὶ διότι ἐμνήσθη τῶ πρὸς τι ἐπὶ τῶ ποσοῦ.
ἐδείκθη οὖν εἰς τὸ διδύοππια γινέσθαι πῶς εἴρηται *
μέγα καὶ τὸ μικρόν καὶ τὸ πολὺ καὶ τὸ ὀλίγον, διδάξαι διδύς
τίνα ποτὲ ἐστὶ τὰ πρὸς τι. τί ὁ αὐτὸς ποτὲ ἐστὶ τὰ πρὸς τι;
ἄρα μὴ αὐτῶ γινώσκοντα οὐκ ἔστι κινήσασθαι, ὡς οὐδ'

αὐτῶν ἄλλωμ. τὴν μὲν ἐπίνοιαν ἐς τὴν συλλαβόντας ἀπο-
 διύουαι, ὁ πεποίνικερ κὶ Ἀριστοτέλης, εἰπὼν, πρὸς τί ἔιναι
 ταῦτα, ὅθεν αὐτὰ ἀπορῶ ἐσίμ, ἐτέρωμ ἔιναι λέγοντι, ἢ ὅπως
 οὐδ' ἄλλως πρὸς ἔτερον. τί δὲ οὐδ' αὐτῆς ἀπορῶ
 σεως παρὰ τὴν βούλεται; πρῶτον μὲν ὅτι ἐπὶ τῶν κληθῶν
 λέγεται τὰ πρὸς ἑ. ὡσανεὶ τινῶν ὄντων πρὸς τί, ἐνὸς δὲ οὐ
 ἀλλὰ καὶ ἑ. ἐνὸς ἑ. πρὸς τί ὄντος, οὐ μὴν ὅθεν πρὸς τί ὄρ-
 θῶς ἄρ ἔνθεν. ὡσανεὶ δὲ οὐκ ἄρ εἴπεις τοῦ πρὸς ἄλληλα,
 ἀλλὰ ἑ. πρὸς ἄλληλα, οὕτως οὐ τοῦ πρὸς τί, ἀλλὰ ἑ. πρὸς
 τί. δι' ἡμ αὐτίαν κὶ πῶσι ποσοῦ κὶ πῶσι οὐσίας ἐνικῶς
 εἶπε, πῶσι δὲ ἑ. πρὸς τί πηθωτικῶς ἔφη. πρὸς τί δὲ
 τὰ τοιαῦτα λέγεται. ἔπειτα ἢ ἐνικῶς μὲν ὑπογραφήν πηθω-
 τικὴν εἶναι λέγεται, ἢ κὶ παρελθῶν διορθοῦται. τί δὲ οὐ
 παρὰ τὴν βούλεται ἢ πρὸς ἑ. ἢ πρὸς ἑ. ἢ ὅπως οὐ
 ἄλλως πρὸς ἔτερον; λέγει ὅτι τῶ τὰ μὲν πρὸς τί λέγε-
 σθαι φάναι εἶναι ἐκείνα, ὅσα αὐτὰ ἀπορῶ ἐσίμ, ἐτέρωμ λέ-
 γεται, παρὰ τὴν βούλεται, ὅτι οὐκ ἐστὶ ἀπόλυτα τὰ πρὸς τί, ἀλλ'
 ἐν σχέσει τινὸς πρὸς ἄλλο τι. κὶ ὅτι τινὰ μὲν ἐτέρωμ λέγεται
 κατὰ πῶσι τῆν αὐτῆν ἀμφὼ τινὰ δὲ κατὰ ἑτέρωμ κὶ ἐτέ-
 ρωμ. τινὰ δὲ κατὰ πῶσι. ἐξῆς δὲ τί προσέθικεν; ὅπως
 οὐδ' ἄλλως πρὸς ἔτερον. ὅθεν πρὸς ἑ. λέγεται ὅθεν πα-
 ραδείγματα. κατὰ πῶσι μὲν τῆν αὐτῆν λέγεται ἑ. πρὸς
 πρὸς τί τὰ τοιαῦτα. παρὰ τὴν βούλεται. ἀφ' οὗτε ἑ. ἢ
 σχέσις, κατ' ὄρ θῆν εἶρητι πῶσι. κὶ πρὸς ὄρ, κατὰ γνηθῆν
 κὶ πάλιν διῆλος μὲν, κατ' ὄρ θῆν. δεσπῶτε δὲ, κατὰ γνηθῆν.
 ταῦτα μὲν κατὰ τὰς πῶσις ἐξίχθη. αἰθῆσις δὲ, αἰθῆσις
 αἰθῆσις. ὄρ θῆσις μὲν ἀφ' οὗ γνηθῆσις δὲ πρὸς ὄ. τὸ δὲ αἰ-
 θῆσις, αἰθῆσις αἰθῆσις. ὄρ θῆσις μὲν, τὸ αἰθῆσις. πρὸς ὄ δὲ
 λέγεται, αἰθῆσις κατὰ ὄρ θῆσις πῶσι, κὶ οὐ κατὰ γνη-
 θῆν. ἐν ἄλλοις δὲ οὐ τὰ ἑ. πρὸς ἑ. πρὸς ἑ. πρὸς ἑ. τὸ μέγα
 δὲ, ὡς μὲν πρὸς τὸ μικρόν λέγεται. οὐκ ἐστὶ μὲν ὄρ θῆσις
 μικροῦ

μικροῦ μέγα. οὐτε τὸ μικρόν, μεγάλου μικρόν. ἀλλ' ἢ μὲν
 ἐπίνοια ἐπινοεῖται. κατ' ἐκφορῶν δὲ οὐκ ἐστὶ πτωτικὴν
 τοιαύτην τὰδε προφέρεται. ταῦτα δὲ ὅπως οὐδ' ἄλλως
 πρὸς ἔτερον ἔχει, οὐ μὲν κατ' ἐκφορῶν ἢ ὡς πτωτικῶν ἀνά-
 λογομ τοῖς ἄλλοις ἐκφέρεται. πάντα δὲ ταῦτα, ἀπορῶ ἐσίμ,
 οὐ κατ' αὐτὰ λέγεται. ἀλλ' ἐτέρωμ τινῶν. τίνα δὲ οὐ πα-
 ραδείγματα ὁ Ἀριστοτέλης κενόμικερ; τὸ μείζον, ἐλάτ-
 τονος μείζον. κὶ τὸ ἐλαττον, μείζονος ἐλαττον. ἐστὶ δὲ καὶ
 τὸ διπλασίον, ἡμίσεως διπλασίον. καὶ ἡμισυ, διπλασίον
 ἡμισυ. ἐστὶ φησίμ, ἔξις, διὰ θῆσις, αἰθῆσις, ἐπισήμη.
 πάντα γὰρ τὰ εἰρημῶν ταῦτα ἀπορῶ ἐσίμ, ἐτέρωμ ἔιναι
 λέγεται. οὐκ ἐστὶ τοῖνυν καὶ κατὰ τὴν αὐτῆν πτωτικῶν, ἀν-
 τιστρέφει ἀλλήλοισ. ἐπισήμη μὲν γὰρ, ἐπισητοῦ ἐπισήμη.
 κὶ αἰθῆσις, αἰθῆσις αἰθῆσις. οὐκ ἐστὶ δὲ ἐπισητῶν, ἐπι-
 σήμη ἐπισητόν. οὐδὲ τὸ αἰθῆσις, αἰθῆσις αἰθῆσις.
 ἀλλ' ἐπισήμη ἐπισητόν, κὶ αἰθῆσις αἰθῆσις. ὡς οὐτως δὲ
 καὶ ἢ μὲν ἔξις, ἐκτοῦ ἔξις. τὸ δὲ ἐκτόν, ἔξει ἐκτόν. καὶ ἢ
 θῆσις, θῆσις. τὸ δὲ θῆσις, θῆσις θῆσις. ταῦτα μὲν
 ἀπορῶ αὐτὰ ἀπορῶ ἐσίμ, ἐτέρωμ ἔιναι λέγεται. ἑ. πρὸς
 οὐδ' ἄλλως πρὸς ἔτερον λεγομένων τινὰ ἐπάγει παρα-
 δείγματα; αὐτῶν φανερὸν πεπενην. προθεῖς ἢ ἢ ὅπως οὐ
 ἄλλως πρὸς ἔτερον, ἐπάγει, ὄρος μέγα λέγει. πρὸς ἑ. τὸ μι-
 κρόν ὄρος λέγει. μέγα, ἀλλ' ἔχει κὶ τὴν πῶσι. οὐδ' ἔχει τὸ
 μέγα, μικρὸν μέγα. οὐδὲ τὸ μικρόν, μεγάλου μικρόν. ἀλλὰ τὸ
 μείζον, μικροτέρω μείζον. κὶ τὸ μικρόν, μείζονος μικρό-
 τόν. ἑ. πρὸς τὴν αὐτῆν χωμένων πῶσις τίς ἀπορῶ; ὄρ
 τὰ μὲν, κὶ τῶ αὐτῶ ὀνόματι χρῆται. τὰ δὲ, ἐτέρω. τίνα δὲ οὐ
 ἐστὶν, ἀ τῶ αὐτῶ ὀνόματι χρῆται; ὄρ, ὅμοιον, ὅσον. ὅσον ἄνο-
 μοιον, τὸ ἄνισον. ὅμοιον ἢ τὸδε τῶδε, κὶ τὸ ἕτερον τῶ ἑτέρω.
 ἄνομοιόν τε ὡς οὐτως κὶ ἐπὶ ἑ. ἄλλων. ἔιναι τὴν μὲν αὐτῆν πῶ-
 σις, ἢ τῶ αὐτῶ ὀνόματι; ὄρ τὰ τοιαῦτα. παρὰ τὴν βούλεται,
 I iiiij ἑ. πρὸς,

ἀδιδέχονται τὸ μάλλον καὶ τὸ ἥττον· ἐπιδέχονται ἄρ καὶ τὸ ἴσον καὶ ἄνισον τὸ μάλλον καὶ τὸ ἥττον, καὶ τοὺς προσὺ μὴ ἐπιδέχονται. ἀλλ' εἰ πάθῃ προσὺ τὸ ἴσον καὶ τὸ ἄνισον; ὡς ἄρ εἴη τῶν πρὸς τι τὸ ἴσον; ὅτι τὸ ἴσον, ἴσα λέγεται ἴσον· καὶ τὸ ἄνισον, ἀνίσω λέγεται ἄνισον· αὐτὰ γὰρ τὸ ἴσον καὶ τὸ ἄνισον, ἑτέρω λέγεται. ἄρα ὅτω πάντα τὰ ὁμοῦ τὰ πρὸς τι ἐπιδέχεται τὸ μάλλον καὶ τὸ ἥττον; οὐδαμῶς· οὔτε γὰρ τὸ διαλάσιον εἴηθῃ ἂν μάλλον τινὸς διαλάσιον, ἢ ἥττον· οὔτε τὸ ἡμισυ εἴηθῃ ἂν μάλλον ἢ ἥττον τινὸς ἡμισυ· τί ὅτω τοῖς πρὸς τι ὑπέρχῃ ἴδιον, καὶ ὁσον εἰσι πρὸς τι; τὸ πρὸς ἀντιθέροντα λέγεσθαι τὰ, πρὸς ἃ λέγεται τὰ πρῶτα· ὁμοίως καὶ τὰ διτύτῳ λέγεσθαι πρὸς τὰ πρῶτα· δι' εἰρηθῶ ὁ πατήρ, πρῶτος· ὁ δὲ υἱός, διτύτῳ καὶ ἔσω ὁ πατήρ, τῷ υἱῷ πατήρ· οὐκ ὅτω ἀντιθέροντα καὶ τὸν υἱὸν πρῶτα ἔσω καὶ ὁ υἱός, πατήρ ὑός· ἄρα ὅτω πάντα οὕτως ἔχει; πάντα μὲν κατ' ἐπίνοιαν· οὐ πάντα δὲ κατ' ἐκφάνισιν· ἀλλὰ τὰ μὲν, κατὰ τὰς αὐτὰς πτώσεις ἔχει ἀντιθέροντα τοῖς πρῶτοις λεγομένοις· ὡς ὁ πατήρ, υἱὸς πατήρ· καὶ ὁ υἱός, πατήρ ὑός· ἐπ' ἀμφότερ γὰρ πρὸς γυνικήν πῶσιμ γέγονεν ἢ πρῶτα· τὰ δὲ, οὐ πρὸς τὰς αὐτὰς πτώσεις, ὡς ἦσθ εἰδείξεν· αἰδησις μέρ γὰρ, αἰδητῶ αἰδησις πρὸς γυνικήν ἐξέρεθῃ πῶσιμ· τὸ δὲ αἰδητῶν, αἰδησεί αἰδητῶν, πρὸς δοτικὴν τὸ ἀντιθέροντα σωεταίχθῃ· τινὰ δὲ κατ' ἐκφάνισιν οὐκ ἐπιδέχεται πρὸς ὃ λέγεται· οὐ λέγονται γὰρ μέγα, μικροῦ μέγα· οὐδὲ μικρὸν, μεγάλου μικρόν· ταῦτα δὲ εἴρηται πρῶτον· ἄρα ὅτω ὁμοῦ ἁπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε, ῥηοῖτ' ἄρ; οὐδαμῶς· ἀλλὰ τί διεπαρξεν ἁπλῶς; τὸ οἰκείως ποιεῖσθαι τὴν ἀπόδοσιν, πρὸς ὃ ἄρ ἀποδοθῆ· τί ὁμοῦ ἔστι; δι' τὸ πρῶτον, ἄρ εἴπαμεν ὅρνεθός εἶναι πρῶτον, ὑγιῶς ἢ λέγομεν· οἰκείως δὲ ἔσθ· διὸ οὐκ ἀντιθέροντα· οὐκ ἔτι γὰρ λέγομεν, ὅρνεθός πρῶτον· αἰτιαν δὲ οὐ τὸ ἀντιθέροντα

ἀντιθέροντα· ἀλλὰ τὸ πρῶτον οἰκείως μὴ ἀποδοθῆ· τὸ γὰρ πρῶτον, ἔσθ ὅρνεθός εἶναι, λέγεται πρῶτον· ἀλλὰ κατὰ πρῶτον· διὸ ἄρ οὕτως ἀποδοθῆ, τὸ πρῶτον, πρῶτον πρῶτον, ἀντιθέροντα καὶ γὰρ καὶ τὸ πρῶτον, πρῶτον πρῶτον πρῶτον γὰρ καὶ ἄλλω ἐστὶ πρῶτον, ἃ οὐκ ἔστι ὅρνεθός· δι' μελισσῶν, σφηκῶν, ἀκρίδων, μυρμηκῶν ἄλλω· ἄρα ὅτω ἡ πᾶντων ὁμοῦ ὀνόματ' αὐτῶν ὡς ἡ σωθεῖα πρὸς ἃ πρῶτον ὀνομασθῆ τὴν πρὸς τι ἀπόδοσιν; οὐδαμῶς· τί ὅτω; ἐφ' ὅρνεθός εἶναι, ὁμοῦ ἁπλῶς ἀντιθέροντα οἰκείως ὀνόματ'· πῶς ὅτω πρῶτον; ἀρ τὸ πρῶτον πρῶτον τὰ διτύτῳ, ὀνομασθῆ ὀνομασθῆ· δι' ἔστι κεφαλὴ λεγομένη· ἀλλ' αὐτὴ ἔσθ ἀποδοθῆ ζώου κεφαλῆ, σφραλισθῆ· πρῶτον γὰρ ἐστὶ ζῶα, ἃ μὴ ἔχῃ κεφαλὴν, ὡς ὁσεία, καρύνισι, καὶ τὰ παραπλησία· ἐάν ὅτω ἀποδοθῆ ἢ κεφαλῆ, ζώου κεφαλῆ, οὐκ ὑγιῶς τὸ ἀντιθέροντα, καὶ φάναι, τὸ ζῶον, κεφαλῆ ζῶον, ἔσθ τὸ πρῶτον ἀντιθέροντα ζῶα· πῶς οὐκ ὁμοῦ; ἀπὸ κεφαλῆς πρῶτον κεφαλῶν· καὶ οὕτως ἀντιθέροντα· κεφαλῆ ἢ, κεφαλῶν κεφαλῆ· καὶ τὸ κεφαλῶν, κεφαλῆ κεφαλῶν· ὁμοίως ἢ καὶ ἡ πηδαλίω· τὸ ἢ γὰρ εἴπειν πηδαλίον, πηδαλίον πηδαλίον, καὶ ἡ πᾶντων ἀρμῶσθ· ἔσθ τὸ εἶναι πηδαλίον, πηδαλίον πηδαλίον· ὡς τὰ μικρὰ καὶ ὑπὸ ἐρεθῆ ἔλαυνόμενα μόνως, διὸ ἔσθ ἀντιθέροντα· ἔσθ ὑγιῶς φάναι, πηδαλίον πηδαλίον· πηδαλίον· ἐάν δὲ ἀρ τὸ πηδαλίον πρῶτον μόνον ποῖσθαι ὀνομα· δι' πηδαλίον, ὑγιῶς ἐξέμεν· δι' πηδαλίον, πηδαλίον πηδαλίον, καὶ ἀντιθέροντα, πηδαλίον, πηδαλίον πηδαλίον· οὐκ ἁπλῶς ὅτω εἴρηται, ὅτι πάντα τὰ πρὸς τι, πρὸς ἀντιθέροντα λέγεται, ἀλλὰ τί προσθέτο; ἔσθ οἰκείως ἀποδοθῆ· ἢ ἄλλο πρὸς τὸ τεκμήριον ἔσθ; ὅτι ἐάν μὴ οἰκείως ἢ ἀπόδοσιν ῥηοῖται, μὴ δὲ πρὸς αὐτὸ λέγεται, οὐδὲ ἀντιθέροντα, οὐδὲ τῶν ὀνομασθῆ πρὸς ἀντιθέροντα λεγομένων καὶ ὀνομασθῆ ἔχοντων κεφαλῆ

μυλια· ὡς ὁ δούλος καὶ ὁ δεσπότης· δούλου γὰρ δεσπότης· ἔαρ
 δὲ τις μὴ πρὸς δεσπότην λέγεται, ἀλλὰ
 πρὸς ἄλλον, ἢ πρὸς ἀποδοχὴν, ἢ ὅτι οὐδ' ἔστιν ἰσότης, ἐκ ἀν-
 τιστρέφει· λέγεται γὰρ ὁ δούλος, ἀνθρώπου δούλος· ἀλλ'
 οὐκ ἐστὶ ἀνθρώπου, δούλου ἀνθρώπου ἐξηγήσεται· πρῶτον
 ἄλλο ἔστι πρὸς ἑαυτὸν κομίσις ἢ τεκμήριον, ὅτι ἔαρ μὲν
 οἰκείως ἢ ἀρθεδμύλιον πρὸς ὃ λέγεται, πάντων περιουσι-
 μύλιον ἢ ἄλλων ὅσα συμβεβηκότα ἐστὶ, λειπομύλιον δὲ τού-
 του μόνου πρὸς ὃ ἀπεδόθη, αἰεὶ πρὸς αὐτὸ ἐξηγήσεται· οἷον ὁ
 δούλος πρὸς δεσπότην λέγεται· ἔαρ τίνω περιέλιξεν τὸ δι-
 ποῦν, τὸ ἐπισημῆς δικτικόν, τὸ θνητὸν, τὸ ἀνθρώπου μὲν-
 νη δὲ τὸ δεσπότην εἶναι, αἰεὶ ὁ δούλος πρὸς δεσπότην ἐξη-
 σεται· καὶ ἔμπροσθεν ἔαρ πρὸς πάντα, πᾶσι δὲ τὸ δε-
 σπότην, πᾶσι δὲ καὶ τὸ δούλον εἶναι· καὶ ἀνθρώπου ἢ καὶ
 δίπτου· καὶ ἔαρ λογικὸν θνητόν, δεσπότην γὰρ μὴ ὄντος,
 πρὸς ἑαυτὸν ἢ μεινάντων δούλος οἰκείως ἐξηγήσεται· ὡς ἑαυτοῦ
 καὶ ἑαυτοῦ ὄντος· ἔαρ πᾶσι ἀνθρώπων τὸ εἶναι πρὸς ὅτι, οὐδὲ τὸ
 πρὸς ὅτι ἔστι πρὸς τι, μὴ ὄντος πρὸς ὅτι ἐν τοῖς πρὸς ἄλλοι-
 σι· τί ὄντος ἐκ τούτου συμβήσεται σοι; ὅτι δὲ μὲν ἀ-
 ποδοθῆναι, πρὸς ὃν δὴ πρὸς οἰκείως λέγεται· ἀλλ' ἔαρ μὲν
 ἢ ὄνομα κείμηνον, τῷ κείμηνον χρῆσθαι· μὴ ὄντος δὲ, ὄνομα-
 τοποιεῖν αὐτόν· οὕτω γὰρ ἀρθεδμύλιον, φανερὸν ὅτι πρὸς
 ἀντιστρέφοντα πάντα ἐξηγήσεται· εἰ γὰρ ὄντος ἔστιν ἰσο-
 βαιή; ὅτι τὰ ἀντιστρέφοντα δὲ ἐξ ἴσου εἶναι, καὶ μήτε
 πλεονάζειν, μήτε ἐλλείπειν· ὅταν δὲ ὄντος ἀρθεδμύλιον πλεο-
 νάζει, ὡς τὸ πρὸς ὄντος, ἀρθεδμύλιον δὲ ἐλλείπει, ὡς τὸ πρὸς
 ἀρθεδμύλιον πρὸς ὄντος, ἀρθεδμύλιον ἀντιστρέφοντα ταῦτα, ἄρ μὴ τὸ
 ἐπίσης αὐτὰ ἔχειν, ἢ ὁμοίως τὸ ἐπίσης ὄνομα, ἢ ποιήσας πα-
 ρέσχετο· ἀλλ' ἐπειδὴ πρὸς ἀντιστρέφοντα λέγεται ἀπέ-
 λειξας εἶναι πρὸς τι, ἐάν ποτε τις οἰκείως ἀρθεδμύλιον πρὸς ὃ
 λέγεται τὰ πρὸς τι, τί ἄλλο ἴδιον ἔστι πρὸς τι ἢ εἶναι τὸ
 ἔαρ τῆ

ἔαρ τῆ φύσεως λέγεται· ἀρθεδμύλιον ἢ μὲν ἑαυτὸν· αὐτὸς δὲ
 πρὸς ὃν, ἴδιον πᾶσι ἔστι ἔαρ ποιήσεται τὴν διδασκαλίαν·
 καὶ ποσαχῶς λέγεται παρεσχεῖται· ἐρ δὲ ἔστι ἔαρ ἐστὶ καὶ τὰ
 τῆ φύσεως ἔαρ εἶναι λεγόμενα· ἀρθεδμύλιον καὶ τοῖς πρὸς τι φησὶ
 προσεῖναι· τίνα δὲ ἐστὶ ταῦτα, ἀρθεδμύλιον εἶναι ἔαρ, τὰ
 σωζόμενα τε ἀλλήλων, ὅταν γὰρ τίνα
 ἔαρ σωζόμενα ἀλλήλων ἢ σωζόμενα, ἔαρ ἢ εἶναι ταῦτα·

λέγεται φέρεσθαι ὃ λέγεται· οἷον πατήρ, σὺν τῷ υἱῷ ἐστὶ
 πατήρ· σὺν τούτῳ γὰρ ἔστι τὸ εἶναι πατήρ· καὶ τότε γίνεται
 τις πατήρ, ὅτε καὶ υἱὸς τις αὐτῷ γίνεται· σωζόμενα δὲ ὄντος ὃ
 μὲν πατήρ, ἑαυτῷ υἱὸς δὲ υἱὸς, ἑαυτῷ πατέρω· καὶ πάλιν,
 υἱὸς μὴ ὄντος, οὐκ ἐστὶ πατήρ· οὐδὲ πατέρω μὴ ὄντος, υἱὸς οὐκ
 ἔστι· ἐποῦν ἐπειδὴ ὁ πατήρ καὶ ὁ υἱὸς σωζόμενα ἀλ-
 λήλων, καὶ ἀναίρεσθαι ἀρθεδμύλιον, καὶ ἀρθεδμύλιον ἀναίρεται,
 ἔαρ ἢ εἶναι τὰ τοιαῦτα φύσεως· δοκεῖ δὲ τὰ πρὸς τι τοιαῦτα
 εἶναι πάντα, εἰσέλθοντα ἀλλήλων, ὅταν αὐτὰ ἀρθεδμύλιον, ἐπέ-
 ρωμ εἶναι λέγεται· καὶ ἀναίρεται ὁμοίως ἀλλήλων· τοιαῦτα
 μὲν δὲ τὰ ἔαρ τῆ φύσεως· ἀλλ' ἐπειδὴ ἀναγκαῖον ἡμῶς
 μαθεῖν, τίνα μὲν τὰ πρότερα, τίνα δὲ τὰ ὑστερα, ἀφ' ὧν
 ἐξῆς τὰ ἔαρ ἢ εἶναι, λέγε, τίνα μὲν, τὰ πρότερα· τίνα δὲ, τὰ
 ὑστερα· ἀλλ' ἐρεῖ μὲν καὶ πᾶσι τούτων ὁ Ἀριστοτέλης μετὰ
 ταῦτα· λέγεται δὲ καὶ νῦν, ἐπειδὴ καὶ τούτοις χρῆσθαι μέλλει
 ἐν τῇ θεωρίᾳ ἔστι πρὸς τι· εἰπέ τίνω τίνα αὐτῶν πρό-
 τερα, καὶ τίνα ὑστερα· εἰσὶ δὲ καὶ ἔστι πρὸς ἄλλων καὶ ἔστι ὑστε-
 ρων πολλὰ διαφοραὶ· πολλαχῶς γὰρ καὶ ταῦτα λέγεται· ὃ δὲ
 νῦν ζητούμενος ἴδιος ἐκείνος ἔστι εἶναι· λεγόμενα γὰρ πρότερα,
 ὃ σωζόμενα μὲν, οὐ σωζόμενα εἶναι· ὅτι ἢ μόνος, τὸ δυνά-
 δος ἐστὶ πρότερα· μόνος μὲν γὰρ ἀναίρεται, ἀναίρεται τὴν
 δυνάμιν· δυνάμιν δὲ ἀναίρεται, οὐκ ἀναίρεται τὴν μόνος·
 ἐπειδὴ ὄντος ἢ μόνος σωζόμενα μὲν, οὐ σωζόμενα εἶναι δὲ,
 πρότερα ἢ εἶναι ἢ μόνος εἶναι δυνάμιν· κατὰ δὲ ὄντος τῆ ἀναι-
 ρεσιμ,

ρεσιμ, πρότδρον τὸ ἀναίρου ἢ μὴ ἀναίρου ὄντος· κατὰ δὲ τὸ
 εἶναι, ὄντος, ἐξ ἀνάγκης τὶ εἶναι· ἔμπαιλιμ, ὄντος, ἐκ
 ἀνάγκης ἢ εἶναι· ὕστερον τὸ ὄντος, ἐξ ἀνάγκης εἶναι· ἡ δὲ ἀνά-
 γκη ἀνάγκη μονάδα εἶναι· μονάδος ὅ ὄντος, ἐκ ἀνάγκης
 ἡ δὲ ἀνάγκη ἀνάγκη ἡ δὲ ἀνάγκη τῆς μονάδος· εἰ τὸ ἴδιον
 εἶναι ὄντος, ἴσως δὲ ὄντος, ἐκ ἀνάγκης τὸ πρότδρον εἶναι·
 θαλέρα ὅ ὄντος, ἀνάγκη θάτερον εἶναι· δι' ἐπὶ ἕστας ἐκ συμβε-
 βήκους· συμβεβηκός ὄντος, ἀνάγκη ἕστας εἶναι· ἕστας
 δὲ ὄντος, ἐκ ἀνάγκης συμβεβηκός εἶναι· πρῶτέρα ἄρα ἢ ἕστας
 τῶ συμβεβηκός· ὥστε ἔμπαιλιμ ἔχει ἢ ἀναίρουσις πρὸς τὴν
 ἕστας· τὸ μὴ ἔστας ἀναίρου ἢ μὴ ἀναίρου ἔμπελον, πρό-
 τερον τὸ δὲ σωεισάγομ ἢ μὴ σωεισάγομ, ὕστερον ἐξ ἀ-
 νάγκης· ἄρα ὄντος πάντα τὰ πρὸς τὴν αἴμα τῆ φύσε; καὶ
 ἀλήθειαν μὴ πάντα· δοκεῖ δὲ ἴσως μὴ πάντα· ἐξ ἄρ' ὁ Ἀριστο-
 τέλης κατὰ τὸ ἐνδοξον κατὰ σκευάζει· εἰ πρὸς σαφέστερον,
 τὸ λέγει· ὁ Ἀριστοτέλης τῶ πρὸς τι τιθεῖς εἶναι τὴν ἐπι-
 στήμη· ἐστὶ ἢ ἐπιστήμη, ἐπιστήμη ἐπιστήμη· τὸ ἐπιστήμη, ἐπιστή-
 μη ἐπιστήμη· καὶ αὐτὴ αἰσθησις, ὄντος ἐκ αὐτῆς τὸ πρὸς τὴν
 ἐστὶ τῶ ἢ αἰσθησις, αἰσθησις αἰσθησις· καὶ τὸ αἰσθησιμ, αἰσθησιμ
 αἰσθησιμ· καὶ μάλιστα ὄντος τῶ πρὸς τι εἶναι τὴν ἐπιστήμη καὶ
 τὴν αἰσθησιμ, φησὶ μὴτε τὴν ἐπιστήμη ἀμα τῶ ἐπιστήμη
 εἶναι, μὴτε τὴν αἰσθησιμ ἀμα τῶ αἰσθησιμ, πάντως· εἰ ἢ ἀ-
 μα ἢ τὰ σωεισάγομ ἀλλήλα καὶ σωεισάγομ τῶ ἕτερον δὲ
 τὸ αἰσθησιμ σωεισάγομ τὴν αἰσθησιμ, ὄντος τὸ ἐπιστήμη τὴν
 ἐπιστήμη· ἕτερον ἀναίρου ἢ ἐπιστήμη, ἢ ἢ αἰσθησις, ἀνήρη
 τὸ ἐπιστήμη ἢ τὸ αἰσθησιμ· ἐκ ἄρ' εἶναι ἄρα ἀμα ἕτερον τὸ αἰσθη-
 σιμ τῆ αἰσθησιμ ὄντος τὸ ἐπιστήμη τῆ ἐπιστήμη· ἀλλ' εἰ μὴ
 ἀμα, τί ἄρ' εἶναι ἐπ' αὐτοῖς; ὅτι τὰ μὲν, πρότδρον τὰ ὅ ὕ-
 στερον· Δείξου ὄντος, πῶς ὄντος ἀμα· ἴσως τῶ δὲ ἴσως
 τίνα μὴ πρότδρον, τίνα δὲ ὕστερον αὐτῶν, δι' οὗ ἀνάγκη μὴ
 εἶναι αὐτὰ ἀμα· τὸ αἰσθησιμ καὶ τὸ ἐπιστήμη, ἔστας ἀναίρου ἢ
 ἐπιστήμη

ἐπιστήμη καὶ ἢ αἰσθησις, ὅ μὴ μὲν τῶ δὲ αἰσθησιμ καὶ ἐπιστήμη
 ἀναίρου ἕτερον ἢ αἰσθησις, ὄντος ἢ ἐπιστήμη μὲν τῶ ὄντος ἐκ
 ἀμα Διὰ τῶ τὸ αἰσθησιμ καὶ ἢ αἰσθησιμ· καὶ ἢ ἐπιστήμη
 καὶ τὸ ἐπιστήμη· ἀλλὰ πρότδρον τὸ αἰσθησιμ, αἰσθησιμ
 καὶ τὸ ἐπιστήμη, ἐπιστήμη· πῶς ὄντος ἐπιστήμη μὴ ὄντος,
 εἶναι ἄρ' τὸ ἐπιστήμη καὶ αἰσθησιμ μὴ ὄντος, εἶναι ἄρ' τὸ αἰ-
 σθησιμ καὶ ἔμπαιλιμ, ὄντος ἐπιστήμη καὶ αἰσθησιμ, οὐ πάν-
 τως ἄρ' εἶναι ἐπιστήμη καὶ αἰσθησις, Δείξου· λέγω ὅτι ὄτε
 κομίδη βρέφη ἐτυγχάνομεν ὄντες, οὐδὲ μάλιστα ἐπιστήμη
 εἰσχομεν οὐδὲν ὄντος· τὰ δὲ ἐπιστήμη ἀδύνατον μὴ εἶναι αἰ-
 σθησιμ· ἄρ' ἄρ' ἐλάβομεν μαθόντες καὶ παιδίδου ἕτερον τῶ
 εἶναι, εἰ μὴ ἄρ' αὐτὰ· ἀλλὰ μὴ καὶ εἰ τις φησὶ τὰ
 εἶναι, ὡς τὸ φασίμ· οἱ ἄρ' τῆς σοφίας ἐπὶ τῆ ἐκπύρωσι γίνε-
 σθαι, αἰσθησιμ μὲν οὐκ εἶναι αἰσθησιμ μὲν τοῖς εἶναι· τὸ ἔστας
 εἶναι· ὡς μολογῆται δὲ καὶ τὰ μαθηματά, ὅτι ὄτε εἰς τοῦς
 Ἕλληνας ἢ ἄρ' ὄτε ἢ γεωμετρία, καὶ ἢ ἀριθμητικὴ καὶ ἢ ἀ-
 στρονομία· ἀλλ' ὄμως ἢ ἐπιστήμη καὶ ὄντος τῶ Ἕλληνων ἄρ'
 τὰ μὴ ἐπιστήμη· ἄρ' δὲ καὶ μὴ μὲν φιλοπνεῖμ ἐξέλον-
 τος ἀπὸ τῆ γεωμετρία, ἄρα δὲ τῶ οὐκ εἶναι τὰ γεωμε-
 τρικὰ· οὐδὲ μάλιστα· εἰ καὶ καὶ τῆ μυσικῆ, τὸ μὴ πάλαι, τῶ
 διεσπασίμ· ἔστας μάλιστα ἢ καὶ οἱ μυσικοὶ, ὕστερον ὅ ἀμελιθεῖσις
 εἶναι εἰσχομὴ μὲν τῆ καὶ ἢ τὸ διεσπασίμ· τῶ διεσπασίμ
 ἐμελωδία, ἐκείνη τῶ τοιοῦτος αἰσθησιμ εἶναι ἔστας μάλιστα· καὶ
 δὲ ἴσως ὅτι ἐπὶ τῆ φύσε; ἐστὶ τὸ αἰσθησιμ τῶ διεσπασίμ· εἰ καὶ
 ἢ αἰσθησιμ ἐκλέλοιπε· Ἀριστοτέλης δὲ ἐπιστήμη μὲν ὄντος,
 ἐπιστήμη δὲ αὐτῶ μὴ ὄντος, μέμνηται τὸν τῶ κύκλου τε-
 τραγωνισμὸν· ἐστὶ ὅ τὸ τοιοῦτον ἔστας μάλιστα, ὅποιον ἐξήγειτο πέρα
 τοῖς παλαιοῖς· εἰ ὡς τῶ ἄλλων σχημάτων, ἐστὶ ὄντος
 τῶ χωρίον πῶς βεῖν, ὅσον τῶ ὁ κύκλος, οὐτῶ καὶ αὐτὸ τῶ
 τετραγώνου· καὶ φαίνεται μὴ ὅτι ἐστὶ τις ἀπὸ τῆ καὶ ἢ
 ἐστὶ τετραγώνου σχήμα, κύκλου πῶς βεῖν, ὡς τῶ καὶ ἄλλων
 σχημάτων·

χήματα ουχ ὄνται διέ πως· ἢ εἰ κὴ ὄνται, ὡς φασί τι-
 νες, ἀλλ' ἰδίᾳ Ἀριστοτέλους ὕπο ὄντω. ὡς τε ὄντος ἐπιση-
 τῆς, τῆς παρεμφερούς τετραγώνου χωρίου κύβου, οὐδέπω ἢ
 ἐπισήμη ὄντω. ἐπεὶ καὶ τὰς ἐκλείψεις τῆς ἡλίου κὴ τῆς
 σεληνῆς γινώσκει κὴ ποιεῖ πῆρ ἔστι, ὡς ὁ κὴ ὄνται. πρὸ
 μὲν τοῦ Σαλοῦ, οὐδέπω ἦν, ὄντος τῆς ἐπισητῆς. ἀλλὰ τὸ μὲν
 ἐπισητὴν ἀναρεθεῖν, ἀνέλοι ἄρ κὴ τὴν ἐπισήμη. ἐπισήμη
 δὲ ἀναρεθεῖσα, οὐκ ἄρ ἀνέλοι τὸ ἐπισητόν. πρὸ τῆς ἀρε-
 τῆς ἐπισητόν ὕστερον δὲ ἢ ἐπισήμη. πρὸς τι δὲ ὄντα οὐχ ἅμα.
 ὡς τε ἐν ἑνὶ πᾶσι τοῖς πρὸς τι ἐπὶ ἄρ τὸ ἅμα φύσιν. ὡς τε οὐτε
 ἰδίως ἄρ ἐπὶ ἑνὶ πρὸς τι, κατ' ἀλήθειαν οὕτως ἔχει
 οὐδαμῶς. οὐδὲ γὰρ τὸ αἰδητὸν κατὰ αἰδητὸν, μένει ἢ
 ἐστὶ, μὴ οὐσης αὐτῆς αἰδησεως. οὐδὲ τὸ ἐπισητὸν κατὰ ἐ-
 πισητὸν, μένει ἢ ἐστὶ, μὴ οὐσης αὐτῆς ἐπισήμης. ἀλλ' εἰ μὲν ἐ-
 πισητὸν, διωάμει ἔσται, μὴ οὐσης αὐτῆς ἐπισήμης. ἀν-
 γεία δὲ οὐκ ἔσται ἐπισητὸν, ἔαρ μὴ κὴ ἢ ἐπισήμη ἢ. ἀλλ' εἰ
 διωάμει ἐπισητὸν ὅτι διώαται αὐτῆς ἐπισήμη γινέσθαι,
 διωάμει ἄρ ἐπὶ κὴ ἢ ἐπισήμη, ὅτι διώαται αὐτῆς *
 μήποτε δὲ καὶ ἐν ἀνθρώποις, μὴ εἶναι ἐπισήμη τινὸς ἐπισητῆς,
 ἀλλ' ἐν τῇ φύσιν ἢ ἐπισήμη πάντων τῶν ἐπισητῶν. *
 νοῦ αἰδέου κὴ πάντα ἐπισημένου τὰ ὄντα. κὴ αἰεὶ εἰς ἑνὸς ἀν-
 θρώπου κατὰ τὴν ἢ πολλῶν ἐπισήμη. ὡς τε αἰδητοῦ
 ὄντος, ἐστὶ κὴ κατὰ τοῦ αἰδησεως. κὴ ἐπισητῆς ὄντος, ἐστὶ κατὰ
 τοῦ ἐπισήμη. κὴ ἅμα τὲ ἐστὶ τὰ πρὸς τι. ἀλλ' ἐπεὶ ἔφη ὁ
 Ἀριστοτέλης, τῆς ὡς ἰδίᾳ τὸ πλὴν ὑπερχόντων περιγμάτων
 τὰς ἐπισήμους λαμβάνομεν. ἐπὶ ὀλίγων γὰρ, ἢ ἐπὶ οὐδε-
 νὸς ἰδίως τις ἄρ ἅμα τῶν ἐπισητῶν τὴν ἐπισήμη γινόμενην,
 ἰδίᾳ τίνων ἅμα ἢ ἐπισήμη σωφίσταται; φησὶ οὐκ ἰδίᾳ τῆς
 ἀναπλασματῶν ἅμα γὰρ τὸ ἀναπλάσσει χίμαιρα, ὑπέ-
 σι ἅμα κὴ ἢ ἐπισήμη αἰ χίμαιρας, κὴ τὸ φάντασμα αὐ-
 τῆς. κὴ ὁ πρῶτος γράμματα διδάξας ἅμα τῆς ἐπισήμη τῆς
 γραμμάτων,

γραμμάτων, ἐπήγαγε τὰ γράμματα. κὴ ὁ ζωγραφίαν δι-
 εῶν πρῶτος, ἅμα τῆς ζωγραφίας, εἰσήγαγε τὰς εἰκόνας.
 ὅτι οὐκ ἔστι οὐδὲν, ἢ ἐπὶ οὐδὲν; ὅτι τὸ μήπο-
 τε καὶ ταῦτα ἦν ἐν τῇ φύσιν. τὰς δὲ ἐπισήμους ὕστερον ἐλα-
 βον. αἰδησεως οὐκ ἔστι, ὡς φησὶ κὴ τὸ αἰδητὸν
 μὴ εἶναι; ὅτι, φέρε, αἰδησεως μὴ οὐσης, μέλι μὲν ἐστὶ γλυ-
 σόν, αἰδητὸν δὲ οὐκ ἔστι. καὶ * μὲν ἔσται, ὄρα τὸν δὲ
 οὐκ ἔσται, ὄρασεως μὴ οὐσης. ἐξῆς οὐκ ὁ Ἀριστοτέλης, τί-
 να τούτοις ἐπάγει ζητήματα; λέγω ὅτι εἰ κατὰ τὸν διο-
 δέντα δι' ὀρισμὸν ἀφροδῆ τὰ πρὸς τι, ἔσται τινὰ αἰδησεως
 τῆς πρὸς τι. ὅτι δι' ὀρισμὸν εἰρηκας, κὴ τίνα *
 ἢ ὀρισμὸν ἔφης, ἀλλ' ἔχ' ὀρισμὸν; ὅτι τῆς ἀνωτάτων οὐκ
 ἐστὶν ὄρους ἀφροδῆ. ἀνώτατα δὲ γένη, τὰ ταῖς κατηγο-
 ρίας ἀποτίθηται. δι' δὲ ὄρος τῆς πρὸς τι ἀφροδῆ, τὸ
 εἶναι τὰ πρὸς τι ἐκείνα ἀφροδῆ ἐστὶν, ἐτέρων εἶναι λέγει. κα-
 τὰ δὲ ταύτων τὴν ἀφροδῆ, ἔσονται τινὲς οὐσίαι τῆς
 πρὸς τι. τί οὐκ ἀποποιεῖ; ὅτι τὰ ἢ πρὸς τι, συμβεβη-
 κός ἐστιν. ἢ δὲ εἰς αἰδησεως, οὐδαμῶς συμβεβηκός. εἰ οὐκ ἔστι πρὸς
 τι ἔσονται τινὲς κατ' αὐτὸ ὅτι εἰσὶν οὐσίαι, ἔσται ἢ οὐσία κα-
 τὰ ὄρος οὐσία, τῆς συμβεβηκότητος. πῶς οὐκ ἔστι ἐπιεί-
 ξεις; εἰ τῆς τὰ πρὸς τι τοιαῦτά ἐστὶν ἢ πρὸς τι ἐτέρων λέ-
 γεται, ἐστὶ δὲ χεῖρ ἀνθρώπου πρὸς τι ἐτέρων λεγομένη, γε-
 νησεῖ ἢ χεῖρ τῆς πρὸς τι ὡς αὐτῆς δὲ κὴ ὁ πούς κὴ ὁ ὀφθαλ-
 μός, κὴ τὰ ἄλλα μέρη, ἐξ ὧν ἕκαστος ἡμῶν σωέσθαι. κὴ
 τί οὐκ ἀποποιεῖ; ὅτι εἰ τὰ μέρη τῆς εἰσῶν μὴ ἐστὶν εἰς αἰδησεως,
 κὴ τὸ ὅλον οὐκ ἔστιν οὐσία. τούτου δὲ οὐδὲρ ἀποτίθηται γέ-
 νοιτο. ἢ τὸν ὀρισμὸν οὐκ ἀφροδῆ. τὸν διοδέντα διορθώτορ. ἢ ἐάν περ
 τῆς ὡς ὑγιῶς ἔχοντα ἐάσωμεν, χαλεπὸν τὸ δειξέαι ὅτι ἐ-
 θεμία οὐσία τῆς πρὸς τι. πῶς οὐκ ἔστι δειξέαι ὅτι ἔσται κατὰ
 τὴν ἀπόδοσιν τῆς πρὸς τι, τῆς οὐσίαν τῆς πρὸς τι; διαι-
 εῶν τῆς τὸν πρῶτον τὰς οὐσίας. ἐρῶ γὰρ. ἢ τοῖς τὴν ἄ-
 ττομον

λθουκτιζος, ἀλλ' ἴδι τῶ σώματος, ἀτοπόν τι καὶ σώμα δια-
κριτικὸν ὀφείας, καὶ οὐχ ὡς τὸ λθουκν συμβέβηκε, ἦγουν τὸ
σώμα. ὡς τε εἰ αὐτῶ τῶ ὄρω τῶ * πῶδ λαμβάνει
ἢ τὸ λθουκν εἶναι, καὶ μὴ εἶναι μήτε ἀμαρτημα, μήτε τὸ ζι-
τῆμενον λαμβάνεαθ εἰς ἐξήγησιμ τῶ ζιτημένω. καὶ ἐνταῦ-
θα δὴ οὐχ ἀπλῶς ἐρρέθη, ὅτι ἐστὶ τὰ πρὸς τι ταυτὲρ τῶ
πρὸς τι πῶς ἐχθμ. ἀλλὰ πρόσκειται δις τὸ εἶναι ταυτὸρ τῶ
πρὸς τι πῶς ἐχειμ. τὸ γὰρ εἶναι τῶ πρὸς τι ἐστὶ τὸ σχέσιμ
ἐχθμ πρὸς ἐτῆρομ. καὶ ἐκείνου πρὸς ὃ λέγεται, ταυτῆς ὄντος
τῆ σχέσει τῆ πρὸς ὃ λέγεται. τὸ γὰρ διπλασίον, ἔσω δὲ
τέσσαρα καὶ δύο, οὐ καθ' ὅ τεσσαρα ἐστὶ, τῶ πρὸς τι οὐδὲ τὰ
δύο. ἀλλὰ καθ' ὅ τεσσαρα, τῶ δύο, εἰ λόγῳ ἐστὶ διπλα-
σίον. καὶ τὰ δύο, τῶ τεσσαρα, εἰ λόγῳ ἐστὶ ἡμίσει. τὰ δὴ οὐ
πρὸς τι ἐστὶ ἢ σχέσις ἄποκειμένων πρὸς ἀλληλα. οὐ κα-
τὰ τὰ ἄποκειμένα τῆ σχέσις, δις οὐ τὸ εἶναι ταυτὸν ἐστὶ τῆ
πρὸς ἀλληλα σχέσις. ἢ δὲ πρὸς ἀλληλα σχέσις τῶ πρὸς
τι, τῶ πρὸς τι πῶς ἐχειμ ἐστὶ. ταῦτα δὴ οὐ πρὸς τι ἐστὶ, δις
τὸ εἶναι ταυτὸρ ἐστὶ τῶ πρὸς ἀλληλα πῶς ἐχειμ. σαφῶς
εἰπέ, τίποτε λέγεις. φημὶ ὅτι βούλεται λέγειν, τὰ πρὸς
τι ἐστὶ ἢ ὑπὸ τινωμ ἄποκειμένων ὑφιστάμενα, οὐ μὴ καθ' ὅ
ὑπόκειται, τὰ ἄποκειμένα ἐστὶ πρὸς τι. ἀλλὰ καθ' ὅ τὰ ὑ-
ποκειμένα κατὰ σχέσιμ τῶ πρὸς ἀλληλα πλεονάζουντα
φαίνεται. τὰ γὰρ τέσσαρα πρὸς τὰ δύο σχέσις πλεονάζει.
ὅταν τὰ ἢ, διπλασίονα εἶθῃ. τὰ δὲ, ἡμισυ. οὐ γὰρ μόνον
τὰ δὲ, τέσσαρα καλεῖται, ἀλλὰ καὶ διπλασία πλεονάζου-
τα ταύτη τῆ πρῶτη γορία, καθ' ὅ λόγος ἐπ' αὐτῶ. θεωρεῖ-
ται ὅ τῶ διπλασίον. καὶ τὰ δύο, καθ' ὅ ἡμισυ λέγεται. καθ' ὅ
δὲ λόγος μετέχει τῶ διπλασίον καὶ τῶ ἡμίσειας, εἰσι πρὸς τι. ὃ
δὲ λόγος ἴδι δυοῖμ σχέσιμ ἐχόντων πρὸς ἀλληλα θεωρεῖται.
ἀλλὰ πῶς καὶ ὃ πρὸς τῆος λόγος εἰ τὸ αὐτὸ παρίσιν, ὅτι
παρικολλήθημα ἢ παρίση, παρικολλουθούνητα πρὸς τι. τί
δὲ ἐστὶμ,

δὲ ἐστὶμ, οὐκ ἀπεδίδου. εἰ μὴ γὰρ τί ἐστὶ πρὸς τι, πρὸς τι
πάντως καὶ τινὸς λέγεται. οὐ μὴ εἰ τινὸς λέγεται, πάντως
ἄρ εἶναι καὶ πρὸς τι. ἴδι πλεον γὰρ τὸ τινὸς εἶναι. δι' ὅτι τῆ
ἐστὶμ, ἀνθραπος, καὶ ὁμοίως ἴδι τῶ λογικοῦ. διὸ καὶ εἶτι μὲρ
τῶ πρὸς τι, πάντως ἐστὶμ τινὸς. οὐκέτι δὲ εἰ τινὸς ἐστὶ, πάν-
τως ἐστὶμ πρὸς τι. δι' ἢ αἰτίαμ πολλὰ τῶ οὐ πρὸς τι πρῶ-
ριελάμβανεν εἰ τοῖς πρὸς τι, ὡς ἄρ δὴ τῶ τινὸς εἶναι ἀρθῶ
θένος μόνον τοῖς πρὸς τι εἶναι. ἀλλ' ὁ δεύτερος λόγος, οὐ
ἐστὶμ ἐπαρτίσεται τῶ τινὸς εἶναι. καὶ εἰ τῆ σχέσις τῶ τῶ τῶ
πρὸς τι, ἀλληλα τὸ εἶναι ἐχθμ τὰ πρὸς τι. δι' γὰρ μέσον τί
ἐστὶ τῶ ἄποκειμένων σχέσις. καθ' ἢ ὑφίσταται τὰ πρὸς
τι, πλεονάζουσα παρὰ τὰ ἄποκειμένα, ἐν ἄλλω ἴδι. ἀλ-
λα τῶ μὴ ἴδι πρὸς τι σωάφειν αὐτοῖς πρὸς ἀλληλα ἐ-
πιθεωρουμένων, καθ' ὅ τῶ τοῖς καλεῖται τοῖς ὀνόμασιμ. ἴνα
δὲ μὴ διοκῆ αὐτὸ ἐστὶμ ἄποκειμένων ἀξιούμενον λαμβάνε-
σαι εἰς τῶ αὐτῶ ἄποκειμένων, ἢ εἴλω τινὸς, οὕτως ἄπο-
κειμένων. οὐ τὸ εἶναι ταυτὸρ ἐστὶ, τῶ πρὸς ὅτι οὐ πῶς ἐχθμ.
ἢ ὡς ἀνδρόνομος. δις τὸ εἶναι ταυτὸρ ἐστὶ τῶ πρὸς ἐτῆρομ πῶς
ἐχθμ, ἐκείνῳ ἐστὶ πρὸς τι. τί δὴ οὐ παρίσιν ὃ τοιοῦτος λό-
γος, ὅτι εἰ τοῖς ἄποκειμένοις ἐστὶ, οὕτε ὡς οὐσίας συμ-
πληρωτικὸν, ἔτε ὡς ἄλλο τί τῶ συμβεβηκότων, εἰ αὐ-
τοῖς ζῆς ἄποκειμένοις γίνεται. δι' παθὸς ἢ ἐργῶ. ἀλλὰ
τί ἐξωθεν. διὸ καὶ μὴ πασχόντων τῶ ἄποκειμένων γίνε-
ται καὶ ἀργίνετ. Ἀριστοτέλης δὲ, τί ἐφει ποδὲ. τίς τοιαύ-
της ἄποκειμένης τῶ πρὸς τι. ὅτι ἐάν τις εἰδῆ τί ὀρισμέ-
τως, καὶ κείνο πρὸς ὃ λέγεται, ὀρισμένως εἴσεται. διὰ τί ἢ
πῶς. εἰ γὰρ διδῆ τις ὅτι τὰ τέσσαρα τῶ πρὸς τι ἐστὶμ, ἐστὶ δὲ
τὸ εἶναι τοῖς πρὸς τι ταυτὲρ τῶ, πρὸς τι πῶς ἐχθμ, καὶ κείνο
διδῆ πρὸς ὃ τῶ πῶς ἐχθμ. ὅτι τὰ τέσσαρα πρὸς τὰ δύο,
τῶ διπλασίονα λόγῳ ἐχειμ. εἰ δὲ μὴ διδῆ ὅλως πρὸς ὃ πῶς
ἐχθμ, οὐδὲ εἶτι πρὸς τι πῶς ἐχειμ εἴσεται. ἀμήχανον γὰρ εἰδῆ-
αι. ἢ ναί, ἢ,

και μιλν, ὅτι διπλάσια ἐστὶ τὰ τέσσαρα· μὴ εἰδέναι δὲ, ὅτι
ἤντι δίο διπλάσια ἐστὶ· καὶ εἰ δὶδερ, ὅτι πατήρ ἐστι σωφρο-
νίσκος ὠρισμένως, διδὲ κὶ ὅτου πατήρ ἐστὶν, ὅτι σωκράτους·
καὶ ἔν σωκράτῳ, ὅτι υἱὸς σωφρονίσκου, εἴσεται· ἀλλ'
ἐπει ἂν ἤντι πρὸς τὰ ἴδια ἀπεδιδίχθῃ, τί ἐν τούτῳ συμ-
βήσεται, ὡρ ἐρηκασ, τί συμβήσεται; τὰ ἤντι οὐσιῶν μέ-
ρη αὐτὰ μιλν ἄπερ ἐστὶν ὠρισμένως εἴσεται· πρὸς ἃ δὲ λέ-
γεται, οὐκ ἀναγκαστὸν ὠρισμένως εἰδέναι· δεικνυμένης ἤντι,
Φέρε, χεῖρς, ὅτι μιλν τίνος· ἐστὶ χεῖρ, ὀρίσειρ ἂν τις· τίνος
δὲ, πῶτδρον δίκωνος ἢ δέωνος; ἢ τίνος ἄλλου ἤντι κατὰ μέ-
ρος, οὐκ ἂρ εἰδέναι· καὶ τοὶ ὀρῶν αὐτῆρ καὶ δεικνύς, ὅτι αὐ-
τη χεῖρ ἐστὶν· ἀλλ' εἰ τὰ πρὸς τι ἀόριστα μιλν πρὸς ἀόριστα
λέγεται, ὠρισμλία δὲ πρὸς ὠρισμένα, τὰ δὲ ἤντι οὐσιῶν
μέρη ὠρισμένως γινωσκόμενα πρὸς ἃ λέγεται, οὐκ ἀνα-
φέρεται ὠρισμλώς, οὐκ ἂρ εἴη τὰ τοιαῦτα ἤντι πρὸς τι·
τὴν γὰρ κεφαλῆν κὶ τὴν χεῖρα, καὶ ἕκαστον ἤντι τοιούτων
ἂ εἰσὶν οὐσίαι, αὐτὰ μὲρ ἄπερ ἐστὶν, ὠρισμένως ἐστὶν εἰδέ-
ναι· πρὸς ὃ δὲ λέγεται, οὐκ ἀναγκαῖον· τίνος γὰρ αὐτῆ ἢ
κεφαλῆ ἢ τίνος ἢ χεῖρ, οὐκ ἐστὶν εἰδέναι ὠρισμένως· οὐκ ἂρ
δὴ εἴη ταῦτα ἤντι πρὸς τι· πῶδρ δὲ τούτων ἦν ἢ ἀμφισ-
βήτησις μόνον, εἰ οὐσίαι ὄντα, ἤντι πρὸς τι ἂρ εἴη· ἀλλ' εἰ
μὴ δὲ ἤντι πρὸς τι, οὐδὲ ἄλλη τις οὐσία, οὐδὲ τὰ μέρη αὐ-
τὰ δὴ καὶ δόσον οὐσίαι, ἤντι πρὸς τι ἐστὶν· ἄρα δὴ *

οὐσία ἤντι πρὸς τι· σφοδρῶς

οὐκ ἀξιοῖ ὁ ἀριστοτέλης, μὴ πολλὰ κίς ἐπεσημεμένους· ἢ
μέρ· τοὶ ἢ πορηκέναι ἐφ' ἐκάστω αὐτῶν, οὐκ ἀχρηστοῦ εἶναι·
δὴ αὐτὸν γὰρ τινὰ εἰπεῖν καὶ πρὸ ἤντι μὲρῶν, ὅτι ὠρισμένως
εἴσεται· ὃ γὰρ ἰδῶν, τίς ἢ χεῖρ ἐστὶν, ὅτι καὶ τοῦ δὲ ἐστὶν, εἴ-
σεται ὠρισμένως· ὃ γὰρ δὴ τοῦ ἐγκεικαλυμμένου ὀρῶν χεῖ-
ρα, γινώσκῃ μὲρ χεῖρα· τὸν γὰρ τινὰ ἐστὶν εἰδέναι τὸ πῶδρ
δὲ γινώσκῃ, εἰ ἐστὶ τοῦδε, δὲ τὸν τὴν τὰς τοιαύτας ἀχρησίας
προσέθικεν

προσέθικεν, ἢ μὴ δειρ σφοδρῶς ἀχρησάμεθα, ὅτι οὐκ
ἐστὶν οὐσία ἤντι πρὸς τι·

πῶδρ τῶ ποιού·

Μετὰ δὲ τὴν πρὸς τι κατηγορίαν, τίς ἂρ ἐξ ἧς
εἴη; ἢ πῶ ποιού· ὅτι μετὰ τὴν οὐσίαν κὶ τὸ πο-
σοῦ, ἀμφισβητήσιμον ἦν, μὴ τὴν τῶ πρὸς τὰ τῆμ
εἴλει· πολλῶν δὲ ζητημάτων γεγονότων, ἐν τῇ πῶδρ πο-
σοῦ κατηγορίᾳ πῶδρ ἤντι πρὸς τι, ἀνάγκη γέγονε πῶδρ
τῶ τῶν ἐφεξῆς τῶ ποσοῦ διδάξαι· μετὰ δὴ τὴν ἤντι πρὸς
τι κατηγορίαν, εἴσεται πῶδρ τοῦ ποιού σκέψασθαι· καὶ
γὰρ δὴ μετὰ τὸ μέγεθος ὃ ἐστὶ ποσοῦ, καὶ μετὰ τὸ μεί-
ζον ὃ ἐστὶ ἤντι πρὸς τι, ἐκφύεται τὰ πῶδρ· διορ θερμοῦ,
ψυχροῦ· ξηροῦ, ὑγροῦ· ἃ ἐστὶ ποιῶ· τίνι θεφέρει ποιῶν
ποιότητος; ὅτι τὸ μὲρ ποιῶν διχῶς λέγεται· καὶ γὰρ
αὐτῆ ἢ ποιότης ποιῶν λέγεται· καὶ τὸ ἔχον τὴν ποιότη-
τα· ποιῶν γὰρ· καὶ τῆρ λυσιότητα, ποιῶν πτα λέγουσι
πολλὰ κίς ὁ ἀρχαῖοι· καὶ πῶδρ τὸ λυσιὸν ποιῶν· ἢ γὰρ
ποιότης, οὐκ ἐστὶ διχῶς λέγεται, ἀλλ' ἀπλῶς· ἢ γὰρ θερ-
μότης καὶ ἢ λυσιότης, ποιότης λέγεται· οὐκ ἐστὶ δὲ καὶ
λυσιὸν ποιότης· οὐδὲ ὅλως τὸ μετέχον ποιότητος εἶναι
ἂρ ποιότης· ἀλλὰ ποιῶν μόνως· ἢ ποιότης δὲ ἂρ εἶναι
καὶ ποιῶν· ὁ ἀφῆσερον· εἰ πῶδρ, ὃ λέγει· ἐστὶ τὸ μὲν τι
λυσιότης· ἢ δὲ ἔχον τῆρ λυσιότητα· ἢ μὲρ λυσιότης κὶ
τὸ ἔχον τῆρ λυσιότητα, εἶναι ἂρ ποιῶν· ἀπὸ τῶ
ἐπεχρησθῆ πῶδρ ποιού· ἢ ποιότητος; τινὲς μὲρ οὐ φα-
σὶν αὐτὸ εἶναι πῶ ἐπίχρησιμα· οὐτε γὰρ εἰ ταῦς ἄλλοις
κατηγορίαις προσχρησάται, ἀλλ' ἀνεῦ ἐπιχρησιμαῶς τεχ-
νολογῆσαι πῶδρ ἐκάστω· τινὲς δὲ εἰς ἐνδειξίμ τῶ χησῆσας ἤντι
ὀνομάτων· ἀλλὰ γὰρ ἢ τὴν ποιότητα λέγεσθαι καὶ ποιῶν,
δὲ τῶ ἐπιχρησάται, σημαίνοντα ὅτι ἀδιάφορον ἐστὶ πῶδρ
λέγειν τὴν κατηγορίαν ἢ ποιῶν· εἰ γὰρ τὸ μάλιστα ποιῶν, οὐ

τιώ ποιότητα μόνου σημαίνει, ἀλλὰ καὶ τὸ ἔχει αὐτὴν*
 ἀναγκαῖον ἢ εἰδέναι, ὅτι κατὰ τι σημαίνοντο ταῦτα
 δηλονότι ἐκ τῶ ἐν ποιότητος ὀνόματος καὶ τῶ ποιού· πῶς
 ὑπέλαβε τὴν ποιότητα ὁ Ἀριστοτέλης; ποιότης ἐστὶ καθ'
 ἢ ποιῶσι τινες λέγόμεθα· καὶ πῶς οὐκ ἄτοπον ἄπορροφῆαι
 βουλόμην*
 ἐστὶ δὲ ποιῶν, τὸ ἔχει ποιότητα· διήλωσεν ὡς καὶ τὸ γινώσκει
 λοντα, τί ἐστὶ ποιῶν, ἀναπέμφαι εἰς τὴν ποιότητα· καὶ οὐ-
 πως γίνεται· ποιότης μὲν, ἢ ἔχει ὁ ποιός· ποιός δὲ ὁ ἔχει
 ποιότητα· ἀδήλωσεν δὲ, τίς ἢ ποιότης· καὶ ὁμοίον τῶ ἐρομέ-
 νου τινός, τί ἐστὶ ποιότης, ἀποκρίνασθαι, ὅτι ποιότης ἐν γὰρ
 ἢ ποιότης εἶναι τῶ ποιῶσι δεικνύται, τὸ δὲ ποιῶν εἶναι ποιότη-
 τος, ἢ ποιότης εἶναι τῶ ποιῶσι ἀποδεικνύται· ἀλλ'
 εἰ μὲν ὀρισμὸς ἢ ἀποδεικνύμενος, ὑπερχει ἀμάχημα· τὸ ἴ-
 οῦτον· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐστὶν ὀρισμὸς τῶ ἀνωτάτω, οὐ καὶ αἰ-
 τιάσασθαι· εἶναι γὰρ τοῦ γνωριμωτέρου, τὸ ἦτορ γνωριμῶν
 παρέσι· μάλλον γὰρ γνωριμῶν τὸ ποιῶν, εἶναι ποιότητος·
 τὸ γὰρ λυκὸν, εἶναι λυκότητος γνωριμῶν τῶν καὶ ὀρισμῶν
 τινός, εἶναι γρημμάτιν· ἀλλ' εἰ τὰ ὁμωνύμως λεγόμε-
 να, φησὶν αὐτὸς πλεοναχῶς λέγεσθαι, πῶς πλεοναχῶς λέ-
 γεσθαι τὴν ποιότητα φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης· οὐ καὶ τῶ ὁ-
 μονύμων λέγω εἶναι τὴν ποιότητα· τῶ δὲ ὁμωνύμων κα-
 τὰ τὰ τῶν, οὐδὲν δὴ πῶς γένος· ὡς τε οὐδὲ εἶναι ποιότητος ἐν
 ἄρ' εἶναι γένος· ἀλλὰ τὸ πλεοναχῶς λέγεσθαι, ἐν μὲν σημαί-
 νει τὸ ὁμωνύμως· ἐπὶ τῶν δὲ τὸ εἰσφέρειν λέγεσθαι· νῦν δὲ
 ἐν τῶ σημαίνον τὸ ὁμωνύμως λέγεσθαι εἰληπῆαι, ἀλλὰ τὸ εἰ-
 σφέρειν· εἰ μὲν οὐ τὸ πλεοναχῶς εἰληπῆαι ἀντὶ τῶ ὁμωνύμως,
 ἢ διαίρεσις ἐγένετο φωνῆς εἰς σημαίνοντα· ἐπεὶ δὲ τὰ
 πλεοναχῶς πολλαχῶς εἰληπῆαι ἀντὶ τῶ εἰσφέρειν, ἢ διαί-
 ρεσις αὐτῶ γίνεται γένους εἰς εἶδη·* ὅτι γένους
 εἰς εἶδη ποιεῖται τὴν διαίρεσιν, καὶ οὐ φωνῆς εἰς τὰ σημαί-
 νόμην·

νόμην· ὅτι ἐπήγαγεν, ἐν μὲν οὐ εἶδος ποιότητος, εἰς καὶ
 διαίρεσις λεγέσθαι· ἀλλ' οὐ καὶ εἶδη, ἐν μὲν οὐ σημαίνοντα
 ποιότητος· τὰ μὲν γὰρ ὁμωνύμως εἰς σημαίνοντα διαί-
 ρεῖται διαίρεσις· τὰ δὲ ὁμωνύμως, ἀλλὰ γένος, εἰς εἶδη διαί-
 ρεῖται διαίρεσις· εἰδῶν δὲ μένηται εἰσφέρειν, ἀλλ' οὐ καὶ
 σημαίνοντων· ὡς τε τῶ πολλαχῶς λέγεσθαι, οὐ τὸ ὁμωνύ-
 μως λέγεσθαι παρέσι, ἀλλὰ τὸ εἰσφέρειν· πόσα ποι-
 ῶν εἶδη; τέσσαρα· τῶ ταῦτα· ἐν μὲν εἰς καὶ διαί-
 ρεσις· ἄρα·* εἶδη ταῦτα εἰσφέρειν ἀλλήλων εἰς
 καὶ διαίρεσις, ἢ ἀριθμῶν ἀλλήλων διενήνοχεν· ὡς μὲν εἶδη
 ἀλλήλων οὐ διενήνοχεν, ὡς ἄρ' ἀνδρωπος τῶ βοός· οὐ γὰρ
 εἰσφέρει ἀλλήλων εἰδῶν ποιῶν εἰσφέρειν; ὡς ἄρ' ἴσως τῶ
 ἀνθρώπου· ἀριθμῶν δὲ ἀλλήλων διενήνοχεν, ὡς ἄρ' ἴσως τῶ
 πλάτανος· εἰδοποιῶν διαίρεσιν οὐ διενήνοχε ἴσως τῶ
 πλάτανος· εἰδοποιῶν δὲ σωδρῶν πλεοναχῶν, καθ' ἢ οὐ
 εἰδοποιῶν διενήνοχεν πλεοναχῶν σωδρῶν· ὡς ἄρ' οὐ τὸ
 λυκὸν τὸ πολυλεγονίον τῶ εἰσφέρειν λυκοῦ, τῶ εἰδη
 μὲν οὐ εἰσφέρειν· καὶ τῶ λυκὸν εἰσφέρειν, οὐ εἰσφέρειν· γένος δὲ
 εἰσφέρειν· ἐκατέρω δὲ ὁ αὐτὸς λόγος· ἀμφὶ γὰρ γρημμάτιν εἰς
 εἰσφέρειν ὀρισμῶν· ἐπεὶ καὶ μέλι μέλιτος ἢ γλυκύτῶν,
 οὐδὲν ἦτορ εἰς μέλι* εἰς εἰ καὶ ὅτι μάλιστα μο-
 νιμωτέρω εἰς εἶδη εἰσφέρειν, τῶ μὲν μονιμωτέρω εἶναι, δὲ-
 ξίον ἢ εἰσφέρειν εἶδη εἰσφέρειν· οὐ μὲν τῶ γένος εἶναι ποι-
 ῶν·* τῶ πικρῶν ἐπισή-
 μιν· ὁ δὲ πικρὸς εἰσφέρειν εἰσφέρειν· ἐπισημῶν γ' ἔχει πρὸ
 τῶ ἀναλαβεῖν τὴν πικρῶν ἐπισήμιν· λέγω τοῖσι ἀνομό-
 ματος εἶναι τὴν φυσικὴν δύναμιν, καὶ ὅπως ἀνόμων, τὸ
 εἶδη ποιότητος εἶδος· εἰτε ὄνομα αὐτῆ· δέσσει, λέγοντο ἄρ' αὐ-
 τοιαῦτα ποιότητες εἰδη λόγου· ἐπισημῶν γ' ἔχει τὸ πρὸς τὸ πυ-
 κτῶν εἶδη ἄρ' ἄφ' ἢς ὁ πικρὸς· καὶ ἐπισημῶν πρὸς
 τὸ νοσεῖν, ἄφ' ἢς λέγει ὁ νοσερὸς καὶ νοσερὸς· ὡσαύτως γ' καὶ ὁ
 M ὑγιῶν

υγιεινός ἀρ' ἔστι πρὸς τὸ υγιαινεῖν ἐπιτηδεύωντος. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης κατὰ δυνάμιν καὶ ἀδυναμίαν ἀντὶ προσωρόρουσιν. πῶς οὖν ἔστι ἐναντίων ἐπιθετικῶν τις ἂν εἴη κατ' αὐτούς; ἐναντία ἔστι ἡ δυνάμις τῆ ἀδυναμίας οὐδὲν ἄτοπον ὅσην ἔστι δυνάμις ὑπάρχει τινός, τόσην καὶ ἀδυναμίαν διήσομεν παρεκκολουθεῖν. εἰ γὰρ τις δυνάμιν τυγχάνῃ ὑγείας ἔχωρ, οὗτος ἀδυναμίαν ἂν ἔχοι τῆ ἑσθίας νοσήσει καὶ ὅταν τῆ γενέσθαι πυκτικῶν, ὑπάρχει δυνάμιν, τούτω, τούτῃ μὴ γενέσθαι πρὸς τὴν ἀδυναμίαν. πῶς οὖν ἔστι εἰρηκῶν Ἀριστοτέλης; εἰ τῶ λέγειν, υγιεινοὶ δὲ λέγονται, τῶ δυνάμιν ἔχει φυσικῆν τῆ μηδὲν πάσχην ἔστω ἔστι τυχόντων ἑσθίας. ὡς εἰ ἔλεγον, τῶ ἀδυναμίαν ἔχει τῆ πάσχην τι ἑσθίας ἔστω ἔστι νόσων. ἔστι οὖν εἰρηκῶν εἰδή ἔστι κρισηκῶν ἔταξε καὶ σκληρόν καὶ μαλακόν; ὅτι τῶ σκληρόν, δυνάμιν ἔχει τῆ μὴ ἂν σκληροποιῆται ἑσθίας. οὐδὲν γὰρ ἔστι εἰ γενέσθαι καὶ φθορῆν σῶμα ἐστὶ μὴ ἂν κατακοπέη. καὶ διὰ μαλακόν ὅτι δυνάμιν ἔχει τῆ ἑσθίας ἂν σκληροποιῆται. κρισηκῶν ἔστι ποιότητος, παθητικῶν ποιότητες καὶ πάθη. τί οὖν βούλεται τὸ παθητικῶν εἶναι ποιότητος καὶ πάθη; ὅτι τὸ εἶδος τούτῃ ἔστι ποιότητος, πάθους παρεκτασιν ἔχει. οὐ μένει κατὰ τὸ αὐτὸ, ἐδὲ καθ' ἕνα τρόπον. σαφῶς δὲ εἶξομ' ὁ λέγειν. εἰσὶ τινες ποιότητες αἰσθητικῶν ἐμποιοῦσι τοῖς αἰσθητικοῖς ζώοις κατὰ τὰς αἰσθητικῶν. κατὰ ταύτας εἰκότως παθητικῶν ποιότητες λέγονται. ἄλλαι δὲ πόλιν, αἰτινῶν ἀρ' πάθους εἰ τοῖς ἔχουσιν αὐτὰς γενέσθαι. ὅτι γλυκύτης, καὶ πικρότης, καὶ στυφνότης. ὅτι ποιότητες εἰσὶ, σπῆλον. κρισηκῶν κατὰ ταύτας τὰ δεδωμένα αὐταῖς λέγεται. γλυκὺ ἔστι τὸ μέλι λέγεται ἀρ' γλυκύτητος. καὶ πικρόν τὸ ἀφίνθιον ἀπὸ τῆ πικρότητος. παθητικῶν δὲ ποιότητες αὐταῖς λέγονται, τῶ πάθη ἐμπιέειν τὰς αἰσθητικῶν. καὶ ἡ θερμότης ἔστι ἡ ψυχρότης, καὶ τῶ αὐτῶν περὶ γενέσθαι ἢ τὸ κατ' αὐτὰς ποιότητος.

κρίον. ἀλλὰ τῶ πάθος καὶ εἰ ἐτέρω ἑργάζεσθαι. τῶ δὲ ἔστι τὸ εἶδος τῆ πριότητος ἀπεδέξασθαι. πῶς δὲ παθητικῶν ποιότητες λέγονται, πάλιν εἶξομ'. ἡ λευκότης φημι καὶ ἡ μελανία καὶ αἱ ἄλλαι χροαὶ, παθητικῶν ποιότητες λέγονται, τῶ περὶ γενέσθαι τὰ ἔχοντα. ὡς γὰρ τις φοβηθεὶς, εἰ ἐρυθρὸς αἰσχυρῶς παθόντων τῶ σῶμα ἐγένετο. ὡς οὖν οὗ κατὰ πάθος τὸ τὸ αἰσχυρῶς ἐρυθρῶσθαι, ἢ ἀρ' φόβου ὡς χροαί, οὕτως καὶ ἀπὸ πάθους φυσικοῦ συμβαίνει φησι τὸ σῶμα τοιαύτης χροίας τυχεῖν. ἀλλ' ἔστι τῶ φόβου καὶ τῆ αἰσχυρῶν, φησὶν αἰσθητικῶν προκαταέχουσιν. ἔστι δὲ τῆ φυσικῶν, ποιοὶ κρῶσιν ὅτι δὲ πριότητος καὶ αὐταῖς, διηκῶν τὸ ἀρ' ἔστι λευκότητος λευκόν γενέσθαι καὶ ἀρ' τῆ μελανίας μέλαν. ἀρ' οὖν ποιότητες ἀπὸ πάθους αὐτῶν λέγονται; οὐδαμῶς. ἀλλὰ τὸ γινώρισμα ἐστὶ αὐτῶν ἐστὶ θεάσθαι, τὸ ἐμμόνους καὶ δυσκινήτους εἶναι, καὶ πολυχρονοῦς. οὐ γὰρ ὁ ἐξ ἡλίου μέλας γενόμενος πρὸς ὀλίγον, μέλας ἂν εἴη, ὡς ἐκ γενετικῶν γενόμενος μέλας. οὐδὲ ὁ ἐκ αἰσχυρῶν ἐρυθρῶσθαι, ἐρυθρὸς ἂν εἴη, ὡς τοιοῦτος γεννηθεὶς, διὰ τῶ καὶ καλούμενος ἐρυθρῶν. ἐπεὶ τοίνυν ποιοὶ κατὰ τὰς τοιαύτας χροίας οὐ λέγονται, οὐδὲ ποιότητες ἂν εἴη τοιαῦται τῶν τῶν τὰ βιαῦτα πάσχοντες, ἀλλὰ πάθη. ἐπεὶ τοίνυν ἀρ' ἀπέδωκεν τῶν τῶ σῶμα παθητικῶν ποιότητος καὶ τὰ πάθη, εἶξομ' ἔστι ἔστι ψυχῆς τὸ ἀνάλογον. φημι τοίνυν πριότητος μὲν εἶναι ἐκ πάθους γεγονίας, ὅτι ἐπίμονοι καὶ δυσμετάβλητοι, ὅτι φιλοφρονεῖται, καὶ ἡ μανικὴ ἐκτασις, καὶ ἡ ὀργή. οὐ γὰρ δὴ ὁ ἀπαξ ὀργισθεὶς, καὶ ὁ ἔστι προσωρόρουσιν ὀργισθόμενος, ὀργίλος ἂν εἴη. ἀλλ' ὁ ἐπαχθεὶς καὶ ἔστι πεπονηθῶς, ἢ διὰ νόσον ἢ διὰ δαίμων φησὶν. εἶ δὲ ὀργίλον λαμβάνειν * πρὸς τὸ ὀργίζεσθαι. αὐτὴ μὲν γὰρ τῶ δυνάμιν ἂν εἴη * καὶ ὡς οὖν νόσημα ἔστι ἔχοντα. τοιαῦτα δὲ ποιότητες, καὶ ἡ φιλία, καὶ ἡ ἐρω-

Φέρει ἔιν ἄρ ποιότης, ἔρηκας· ἢ μορφὴ δὲ πῶς ποιότης, δεῖ-
 ξου· ἢ μορφὴ διχῶς λέγεται παρὰ τῷ Ἀριστοτέλει· καθ'
 ἔρ μὲν γὰρ σημαίνει μόνον, τὰς οὐσιώδεις μορφὰς λέγει· καθ'
 ἔτδρον ἢ τὰ ἕδη εἰς οὐσιώδεις εἶδησιμ ἕδη φαινόμενα καὶ κα-
 τὰ τὰς ἐπιφανείας τυπώματ'· καθ' ἡ καλὰ τε λεγόμενα καὶ
 ἕδη μορφὰ τὰ εἶδη, οὐδὲρ ἐφαπτόμενα τῷ οὐσιώδει· κατὰ
 τὰς ποιούτας δὲν μορφὰς καὶ ἢ μορφὴ ποιότης ἄρ ἔιν τῷ χή-
 ματι παραπλησίως· τινὰς ἄλλας εἰρηκας ποιότητας;
 διθύπτια καὶ καμπυλόπτια, προσθεῖς καὶ εἴτε τῷ εἶδος ὅμοιον·
 τινὰ δὲ ἄλλα τούτοις ὅμοια; οἶον εἰς ἕδη ἐλικοφθῆ, ἢ
 κωνοφθῆ ἢ φακοφθῆ, καὶ εἴτε εἰς οὐσιώδεις ἕδη σχήμα· πόθου
 ἔρ, ὅτι ποιότητες εἰσὶν αὐταί; ὅτι ἀπελόθη μὲν λόγος
 τῷ ποιότητος, ὅτι τὰ παρωνομασμένα ἀπ' αὐτῆς, ἐστὶ ποιά·
 εἰ δὲ ἀπ' ἑῶν ἐγκλόμενων παρωνομασμένα ἐστὶ ποιά, εἴη ἔιν
 ἄρ ποιότητες ἀπ' ἑῶν παρωνόμασαι ταῦτα· ἀλλ' εἰ τὰ πα-
 ρώνυμα ἀπὸ τινῶν ὡς ποιά, ποιότητος ἀποφαίνῃ ἐκείνας
 ἀπ' ἑῶν παρωνομάζεται, ἀπ' ἑῶν μανότιτος παρωνόμα-
 σαι τὸ μανόν, καὶ ἀπὸ ἑῶν πυκνότητος τὸ πυκνόν· ἀπὸ γὰρ
 ἑῶν λεγόμενος τὸ λείον, καὶ ἀπὸ ἑῶν τραχύτητος τὸ τραχύν,
 διὰ τὸ μὴ καὶ τὴν μανότιτα καὶ πυκνότητα καὶ λειότητα
 καὶ τραχύτητα, ποιότητας φήσομεν εἶναι; ὅτι αἱ ποι-
 αῦται τῷ ἑῶν ποικειμένων διαφοραί, εἶναι πῶς ἔχειν αὐ-
 τὰ παρέχουσιμ· ἀλλὰ οὐχὶ κατὰ τὸ ποίον εἶναι, καὶ τὴν
 προσηγορίαν παρέχουσιμ· ἀλλὰ μάλλον τῷ κατὰ θεσίμ
 τινὰ ἐπ' αὐτῶν θεωρεῖσθαι τῷ μορφῶν· πυκνὰ μὲν γὰρ λέ-
 γεται, τῷ τὰ μόρια σώματος ἀλλήλων κείσθαι, ὡς μηδὲρ ἔτε-
 ρογενὲς σῶμα μετὰξὺ αὐτοῦ παρεμπίπτειμ διώσασθαι· ὡς
 ἔχει ἕδη τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ σιδήρου καὶ τῷ ποιοτήτων
 ποιούτων σωματῶν· μανόν δὲ τῷ οὕτως αὐτοῦ διεσπένε-
 ναι τὰ μόρια, ὡς ἔτδρον γενὲς σῶμα διώσασθαι κατ' αὐτῶν
 παρεμπίπτειμ· διὰ εἰσὶν αἱ ἀπογγαίαι καὶ κίσηρις καὶ
 τὸ ἔριον·

τὸ ἔριον· καὶ λείον μὲν εἰσιμ, ὅτι τὰ μόρια ἐξ ἴσου ἀλλήλοις
 συγκείται οὕτως, ὡς μηδὲρ ὡς τὸ ἔτδρον ἑῶν ἑῶν
 ἑῶν τοῦ ἑτέρου· τραχύν δὲ, ὅτι τὰ μόρια οὕτως ἔχει θε-
 σεως, ὡς ἑῶν ἑῶν τι ἀλλήλων καὶ ἑῶν ἑῶν· ὡς
 ἔχει τῷ πρίονος τὰ μόρια· ἀλλὰ τί ἐκ τῶν ἑῶν τούτων
 σωάγει; τί δὲ ἄλλο, ἢ ὅτι θεσεως εἰσὶν εἶδη ἢ μανό-
 τισ καὶ ἢ πυκνότης καὶ ἢ λειότης καὶ ἢ τραχύτης· καὶ
 τί ἑῶν πρὸς τὸ μὴ ποιότητος εἶναι παρῆσιμ; ὅτι τὴν
 θεσίμ ἑῶν τῶν πρὸς τι κατηγορίας ἀπεδείξεμ· εἰ τὸ διε-
 μανόν καὶ τὸ πυκνόν καὶ τὸ λείον καὶ τὸ τραχύν θεσεως
 τινὲς εἰσιμ, τῆς τῶν πρὸς τι κατηγορίας εἶναι καὶ ταῦτ' ἄρ,
 καὶ οὐ τοῦ ποίου· ἄρα δὲ ὡς μόνον ταῦτ' ἐστὶ τὰ εἰρημέ-
 να θέσεως εἶδη ἑῶν ποιότητ'· ἴσως· διὰ τὸ ἑῶν
 ἴσως; ὅτι ὁ Ἀριστοτέλης ἔφη, ἴσως δὲ καὶ ἄλλος τρέ-
 πως φανείη ἄρ ποιότητος· ποῦ δὲ ὡς τοίνω πρὸς τὸν-
 του ἐξήτισεμ; εἰ τοῖς μετὰ τὰ φυσικά· διὰ τὸ ὡς
 οὐταῦθα εἰσεμ τὴν ἀκριβῆ ζήτισιμ; ὅτι πρὸς εἰσα-
 γωγικούς ἐγραφε τὴν τῶν κατηγορίων σοικεῖσιμ πρὸς
 δὲ τοὺς ἑῶν τελείους, μετὰ τὰ φυσικά· ἀλλὰ διὰ τὸ
 ἑῶν, ποιότητες μὲν δὲ αἱ εἰρημῶν· ποιά δὲ τὰ κατὰ
 ταῦτα παρωνόμας λεγόμενα ἢ ὁπωσοῦν ἀπ' αὐτῶν·
 διὰ τὸ γὰρ οὐκ ἔφη ποιά δὲ * τὰ κατὰ ταῦτα πα-
 ρωνόμας λεγόμενα· προσέθηκεμ * ἀπ' αὐ-
 τῶν; ὅτι ἢ σωήθεια ἀνώμαλος· πῶς καὶ τινὰ τρέ-
 πως; ἑῶν μὲν γὰρ ἢ ποιότης καὶ τὸ ποίον ἀμφότε-
 ρα ὀνόμασαι· οἶον, γραμματικῆ, ἢ ποιότης· γραμματι-
 κός δὲ ὁ ποίος· ἀμφότερα ὀνόμασαι ταῦτα· *
 μόνον ὀνόμασαι τὸ ποίον, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἢ ποιότης· ἢ ἢ
 ποιότης μὲν, οὐχὶ καὶ τὸ ποίον· ἕδη τοῦ διδυτέρου εἶ-
 δους ἐλέγετο ἑῶν ποιότητος· αὐταῖς μὲν γὰρ ταῖς φυσι-
 καῖς ἐπιτιθεῖσθαι * ὀνόματα, πυκνότης δὲ
 M iii λέγεται

λέγεται κῆ θεμικός κῆ ὑγιής· οὐκ ἀφ' ἧς εἶδη ἔχει ποιότητος, ἀλλ' ἀφ' ἧς ἐξή· ἀφ' ἧς γὰρ τ' πυκτικῆς ἐπισήμης, λέγονται οἱ πυκτικοί· κῆ ἀφ' αὐτῆς παλαισιῆς, οἱ παλαισικοί· ἀφ' ἧς δὲ τῆς δωάμεων οὐ παρονομάζονται οἱ πυκτικοί κῆ οἱ παλαισικοί· ἀλλὰ τῶν ἔχειν ἐπιτηδεϊότητα τῆς δέχεσθαι τὰς ἐπισήμας· ὡς τε τῶν προσηγορίων ἔχον αὐτοὺς ἐκ αὐτῶν ἐλπίδος· ἐπὶ δὲ τῆς ἐλπίζοντες ἔσεσθαι τῆρ ἐπισήμῃ λαβόντες· οἱ γὰρ πυκτικοί· οἱ δὲ παλαισικοί· * αὐτῶν γὰρ
 πυκτικούς· αὐτῶν δὲ παλαισικούς προσηγορῶμεν· τούτους γὰρ οὐκ οἶον πρὸς ὄντας οὕτω καλοῦμεν, αὐτῶν ποιότητος οὐσίας ἀνωμόμου ἐπ' αὐτῶν· ἐφ' ὧν δὲ ἡ μὲν ποιότης ὠνόμασαι, ἀπ' αὐτῶν δὲ οἱ παρώνυμοι οὐκέτι λέγονται· αὐτῶν γὰρ ἀρίστως ἐξεως ἀρετῆς καλουμένης, ὁ ἀπ' αὐτῆς παρώνυμος οὐκέτι λέγεται· οὐτε γὰρ ἀρεταῖος ἐπὶ τῆς σωτηρίας εἰρηλα· οὐτε εὐαρετος εἰρηλα· οὐδέ γὰρ ἐγγράμματος ὁ ποιὸς κατὰ γραμματικῆν εἰρηλα· ἀλλ' ἀφ' ἧς ἀρετῆς ὁ σπουδαῖος λέγεται, ἢ ἀγαθός· ἐτι δὲ ὁπωσοῦν κῆ τὰ τοιαῦτα λέγει· ὡς ἀφ' αὐτῆς δικαιοσύνης ὁ δίκαιος· * γὰρ λέγεται
 ἀφ' αὐτῆς δίκης δίκαιος· κῆ ἀφ' αὐτῆς σωφροσύνης *
 σωφροσύνη, ὡς ἀφ' ἧς δὴ σωφροσύνης δὴ σωφροσύνη· οὗτοι δὲ ἀρτις κῆ ἡδὲ ἄλλων πλεόντων αὐτῶν σωτηρίας τῶν ἀνωμαλίων·
 ἐπεὶ δὲ ἐπὶ ταῖς ἄλλαις κατηγορίαις τὰ κοινὰ καὶ πρὸς ἄλλους, κῆ τὰ ἴδια ἐκάστης ἐξήγησεν, ἀρχὴ γὰρ καὶ ἐνταῦθα περὶ ἡμῶν τ' ὁμοίως περὶ ἡμῶν· πῶς; φησὶ γὰρ ὅτι ὑπάρχῃ, κῆ ἐναντιότης κατὰ τὸ ποιοῦν· ἔτι τὸ δὴ εἶπε, κῆ
 ἐναντιότης, ἀλλ' οὐχὶ ἀπλῶς, ἀλλ' ἐπὶ καὶ σωδέσμου, ὅτι ὑπάρχῃ ἐναντιότης; ὅτι κῆ ἄλλα ἐδέξῃ τῆς ποιότητι *
 πρὸς δὴ τοῖς * εἰδέναι φησὶ, γὰρ, ὅτι
 κῆ ἐναντιότης αὐτῆς ὑπάρχει· ἀρχὴ δὴ κῆ πᾶσι κῆ μόνῃ; ὁδομῶς· * μὲν γὰρ ἡ ἐναντιότης οὐχὶ ὑπάρχει,
 διήλθον, ἐκ τῆς κῆ τῆς πρὸς τι· * οὐ πᾶσι
ἀλλ' ὅτι

ἀλλ' ὅτι ἔτε τῆ κατὰ τὸ σχῆμα ποιότητι· ἔτε *
 αὐτῆς ἄλλῃ χροίᾳ ἐστὶν ἐναντιοῦν τ' μεταξὺ· καὶ τοῦ τ' μέλαν τῶν λευκῶν ἐναντιοῦν· * τοῖς ἢ μέσοις ἐδὴν
 ἐναντιοῦν, ὡς εἰρηλ· πῶς τῆ κατὰ χῆμα ποιότητι οὐκ ἐστὶ τὴν ἐναντιοῦν; ὅτι οὐτε τῶν ξυγόνων ἐστὶ τὴν ἐναντιοῦν, ἔτε τῶν τετραγόνων σχήματι, ἢ τῆς τῶν τοιαῦτων· ἀρχὴ γὰρ κῆ τοῖς ποιοῖς τοῖς κατὰ τὰς ἐπιθεγομῶνας * τὴς ἐναντιώσεως ἐστὶν·
 οἱ δὲ δικαιοσύνη ἀδικία ἐναντιοῦν· κῆ τῶν λευκῶν τ' μέλαν ἐναντιοῦν· καὶ τῶν δίκαιων τ' ἀδίκων * ἀρχὴ γὰρ κῆ αὐτῶν
 πρὸς ἐξῆς; ναί· εἰ κ' ἡ δικαιοσύνη ἐναντία τῆ ἀδικίας ἐστὶ, καὶ ἡ δικαιοσύνη ποιότης, κῆ ἡ ἀδικία πάντως ποιότης ἐσσοι·
 ἔτι γὰρ ἐπὶ ἡ δικαιοσύνη ἐναντία, κῆ δίκαιος ἐστὶ, ἐπεὶ ἡ δικαιοσύνη ἐναντία τῆ ἀδικίας; ὅτι ἡ δικαιοσύνη οὐκ ἐστὶ δὴ ἐναντία τῆ ἀδικίας· ἀλλὰ τῆρ μὲν ἐναντίαν ἐστὶν ἀνώνομον εἶναι· τῶν δὲ ἀδικίας σερπιδεῖν εἶναι, κῆ ἐξ ἑξῆς· τὰς γὰρ ἐξῆς καταφατικῶς δὴ εἰρη προσηγορῶμεν· τὰς ἢ σερπιδεῖς ἀρνητικῶς· ἀρχὴ γὰρ καλῶς δὴ κατατίθεται οἱ τέτατον * ἔδομῶς· ἔτι τὰς ἐξῆς σερπιδεῖς
 προσηγορῶμεν πελάκις· ὡσπὲρ τῆς σωφροσύνης ἐναντίας ἐστὶν ἀνολασίαν· κῆ τῆς φρονήσεως ἀφροσύνην· κῆ τῆς ἐλευθεριότητι ἀνελευθεριότητα· κῆ τῆς δισειβείας ἀσεβείαν· κῆ τῆς ὁσιότητι ἀνοσιότητα· κῆ σερπιδεῖς καταφατικῶς, ὡς τῶν τυφλότητα κῆ κωφότητα κῆ νοσήματα, καταφατικῶς προσηγορῶμεν, σερπιδεῖς ἔσας· ἐὰν ζητῶμεν ἐπὶ πῶν γέει *
 ἐκάστη ἐπὶ αἷς ἐστὶν ἐναντιώσεως· πῶς μεθοδεύομεν τῶν ζητημένων, κῆ ἐπὶ πῶν γέει * ληθόμεθα τὸ πρὸς
 κείμενον τῆς ζητημένης, ὅτι ἐστὶ γνωριμώτερον· * ἐπὶ πῶν
 κατηγορία κατὰ ληθόμενον, εἰσόμεθα, ὅτι κῆ τοῦτε τὸ ἐναντιοῦν ἐπὶ τῆ αὐτῆς κατηγορίας τακτέον ἐστὶν· οἱ, εἰ τῶν ἀδικίας ζητῆται, πῶς ἐστὶν κατὰ κατηγορίας * τῆρ δικαιοσύνην·
 ἐστὶ ἢ ἡ δικαιοσύνη ποιότης· κῆ ἡ ἀδικία ἀρχὴ ποιότης ἐσσοι· ὡς
N αὐτως δὲ

ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ

θος, Φισίμ ὅτι κὺ πειρ κὺ τὸ πάσχην τῶ ἐναντίον ἐστὶν ἐπι-
 θετικὰ. ἐναντίον γὰρ δὴ πῶς προφανῶς τὸ θερμαίνεσθαι, τῶ
 ψύχην· κὺ τὸ θερμαίνεσθαι, τῶ ψύχεσθαι· κὺ τὸ ἡθεῖον, τῶ
 λυπεῖ-
 σθαι. μόνη ἔμ ἐναντιότης αὐτοῖς παρακολουθεῖ· ἔ μόνη·
 ἀλλὰ κὺ τὸ μάλλον κὺ ἥττον εἰ λυπεῖν κὺ λυπεῖσθαι· ὡς εἶναι
 κὺ ποιεῖν ἥττον κὺ μάλλον· κὺ πάσχειν ὁμοίως. τοσαῦτα
 μὲν πᾶσι τῶ πειρ κὺ τῶ πάσχην εἰρηται Ἐσὼδ Ἀριστοτέλης·
 πᾶσι δὲ τῶ κείσθαι τί ἄμ εἶπεις; ὅτι ἢ μὲν θεοῖς, ἢ πρὸς τι
 διέδικται ἡδὴ· τὸ δὲ κείσθαι ἐκ ἔτι, ἀλλὰ παρωνύμου· ἄλλης
 γὰρ κατηγορίας τῶ τῶ κείσθαι. σαφέστερον εἰπεῖ, ὅ, τι ποτὲ
 λέγεις. ἢ μὲν θεοῖς, ἐπεὶ τινός ἐστι θεοῖς, ἢ πρὸς τι ἄμ εἶη·
 διὸ κὺ ἢ ἀνάκλισης, κὺ ἢ γασίσης· κὺ ἢ καθεύου θεοῖς ἴνους ὄυ-
 ξαι, πρὸς τι ἄν εἶεν κὺ ἄυξ· τὰ δὲ ἄρ' αὐτῶν παρωνύμως λε-
 γόμενα, οὐκ ἄμ εἶη πρὸς τι· λέγω δὲ τό, τε ἀνακείσθαι, κὺ τὸ
 ἐσάναι, κὺ τὸ καθεύου. ταῦτα γὰρ οὐκ ἐστὶ πρὸς τι· διὸ οὐδὲ
 θεοῖς ἐστὶν, ἀλλ' ἄρ' ἢ θεοῖς παρωνύμως λεγόμενα· ἴσι-
 αῦτα δὲ ὄντα κὺ οὐ ἑτέρω γέει ἐστὶν, ἐν τῶ τῶ κείσθαι· Ἐσὼ-
 λείπονται δὲ ἔτι κατηγορίαι τρεῖς· ἢ τε ποτὲ κὺ ἢ τῶ ποῦ
 εἰ ἢ τῶ ἐχθρῶ· κὺ ὅτι μὲν ὁ Ἀριστοτέλης ἐστὶν πᾶσι αὐτῶν εἰ-
 ρηκε, διήλωρ· σὺ δὲ τί ἄμ εἶπεις πᾶσι τούτων; τί ἄλλο, ἢ
 ὅτι ὡσαύτ' τὰ πρὸς τι οὐκ ἐστὶ ἢ πρὸς τι προηγουμένως θεωρημέ-
 νων περὶ γνάτωρ, ἀλλὰ τῶ ἐπιγινόμενων τούτων, ὡς ἄμ πα-
 ραφυσάδι εἰοικε, ὅπως ἴδι Ἐσὼ κειμένων τῶ πρὸς τι κὺ τῶ
 ποιῶ ἐπισωλίσταται τὸ ποτὲ κὺ τὸ ποῦ· τόπου γὰρ κὺ χρόνου
 μὴ ὄντος, ἄπορ' ἐστὶ ποσά, οὐδὲ τὸ ποῦ, οὐδὲ τὸ ποτὲ ἄμ εἶη·
 οὐ μὲντοι ἐστὶν ὁ χρόνος, ποτὲ· οὐτε μὲν ὁ τόπος, ποῦ· οὐ-
 δὲ τὸ ποῦ, τόπος.

τέλος.